

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΘ'

Δευτέρα 11 Ιουνίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 11 Ιουνίου 2001, ημέρα Δευτέρα και ώρα 19.43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τη Γραμματέα της Βουλής κα Φωτεινή Γενηματά, Βουλευτή Α' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Απανταχού Καρπαθίων ζητεί την απρόσκοπτη αεροπορική και ακτοπλοϊκή σύνδεση των νήσων, Καρπάθου και Κάσου με τα άλλα νησιά.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η επιτροπή Αγώνα κατά της παράνομης χωροθέτησης ΧΥΤΑ στην περιοχή «το Βαλτί» Νομού Μεσσηνίας ζητεί την ανάκληση της απόφασης για την «Προέγκριση Χωροθέτησης του ΧΥΤΑ και να προχωρήσει η διαδικασία της Β' φάσης σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα της μελέτης.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δήμαρχοι των Δήμων του Νομού Κυκλάδων, ζητούν την επίλυση του προβλήματος της λειψυδρίας στις Κυκλάδες.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Τμήμα Αιτωλ/νίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας ζητεί να στελεχωθεί άμεσα το γραφείο του ΤΣΜΕΔΕ Αγρινίου με έναν τουλάχιστον υπάλληλο.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Βιοτεχνών Εγκαταστατών Συντηρητών Ανεκυστήρων, ζητεί να μην αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης των εργαζομένων.

6) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ανακτορίου Αιτωλ/νίας, ζητεί την υλοποίηση του εκούσιου αναδασμού Θυρρείου.

7) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδας-Περιφερειακό Τμήμα Αιτωλ/νίας – Λευκάδας ζητεί την κάλυψη των κενών θέσεων Κοινωνικών λειτουργών στην περιοχή του, που είναι οργανικές, αλλά για πάρα πολλά χρόνια δεν προκηρύσσονται.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργολάβων Ηλεκτρικών Έργων Αττικής, ζητεί τη φορολόγηση των μελών του με βάση τα πραγματικά έσοδα και έξοδά τους.

9) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στις ανασκαφές Ακρωτηρίου Θήρας ζητεί την καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών στα μέλη του.

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Αγρινίου ο «ΕΡΜΗΣ» διαφωνεί με την αναπροσαρμογή των Μοναδικών Συντελεστών Καθαρού Κέρδους.

11) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα ενάντια στο ξεπούλημα της περιοχής Αγίων Αποστόλων Νομού Χανίων, ζητεί να μην ξεπουληθεί η περιοχή των Αγίων Αποστόλων Χανίων από τον ΕΟΤ για τουριστική αξιοποίηση.

12) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Κων.Λεβέντης, ξενοδόχος, τουριστικός πράκτορας, κάτοικος Βόλου Μαγνησίας ζητεί τη σύνδεση του Ανατολικού Πηλίου με τις Βόρειες Σποράδες, κατά τη θερινή περίοδο, με τα σκάφη της εταιρείας MINOAN FLYING.

13) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σκοπέλου αναφέρεται στο πρόβλημα που έχει προκύψει με την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, καθώς και του νέου προσοντολογίου (ΠΔ 50/2001), που διέπουν τις νέες προσλήψεις μόνιμου και εποχικού προσωπικού σε υπηρεσίες αντα-

ποδοτικού κυρίως χαρακτήρα, στους Δήμους.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Απανταχού Καρπαθίων, ζητεί την κατασκευή του επαρχιακού δρόμου Απέρι-Σπόα-Όλυμπος της νήσου Καρπάθου.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Απανταχού Καρπαθίων ζητεί την απρόσκοπτη αεροπορική και ακτοπλοϊκή σύνδεση της Καρπάθου-Κάσου με τα άλλα νησιά και την πρωτεύουσά.

16) Οι βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Φερών Μαγνησίας ζητεί την κατασκευή έργων στον οδικό κόμβο Βελεστίου.

17) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ.ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα λειτουργίας που αντιμετωπίζει το Γενικό Νοσοκομείο Μεσολογγίου.

18) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Μεσογειακής Αναμίας ζητεί την αύξηση του ποσοστού αναπηρίας για τους ασθενείς με θαλασσαιμία.

19) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Αγρινίου ζητεί την ίδρυση τακτικού Εφετείου με έδρα το Αγρίνιο.

20) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ.ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κατοίκων Άνω Πόλης Θεσ/νίκης ζητεί τη δημιουργία φορέα ευθύνης και διαχείρισης του αστικού χώρου της περιοχής του.

21) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΕΛ.ΤΑ Πιερίας ζητεί την πρόσληψη μόνιμου και εποχικού προσωπικού για την εύρυθμη λειτουργία των γραφείων ΕΛ.ΤΑ του Νομού Πιερίας.

22) Ο Βουλευτής Λευκάδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λευκάδας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την ανάδειξη και προστασία τοπίων φυσικού κάλλους στη Λευκάδα.

23) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, οι κ.κ. Πατερόπουλος και Κριθαράκης, ζητούν την απονομή διπλώματος και αναμνηστικού μεταλλείου για τη συμμετοχή τους στην Εθνική Αντίσταση.

24) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Νικολάου του Νομού Λασιθίου ζητεί χρηματοδότηση για την εγκατάσταση φωτεινής σηματοδότησης κόμβων πόλεως Αγίου Νικολάου Λασιθίου.

25) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων του Νομού Χανίων ζητεί την επιδότηση των μεταφορικών εξόδων των αγροτικών προϊόντων.

26) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για την κατάργηση των επιδοτήσεων των σταφιδοπαραγωγών.

27) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την προώθηση θεμάτων υγείας των κατοίκων της Κρήτης με τη συμμετοχή εκπροσώπων του Λασιθίου στο ΠΕΣΥ.

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Λεύκης του Νομού Λασιθίου ζητεί για την εύρυθμη λειτουργία του, τα Δημοτικά Διαμερίσματά του, να εξυπηρετούνται από τον Αστυνομικό Σταθμό Χανδρά.

29) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κατοίκων Άνω Πόλης Θεσ/νίκης, ζητεί την επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος και της συντήρησης των διατηρητέων κτιρίων της περιοχής του.

30) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λεύκης του Νομού Λασιθίου ζητεί την αναβάθμιση των τηλεπικοινωνιακού κέντρου Ζήρου.

31) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λασιθίου αντιτίθεται στην απόφαση της Εφορείας Εναλίων Αρχαιοτήτων για την κατασκευή των λιμενικών έργων στη Σητεία.

32) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Τοπικός Σύλλογος Εργαζομένων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κρατικού Αερολιμένα Ηρακλείου «Ν.ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ» ζητεί την κατασκευή παράλληλου τροχοδρόμου στο αεροδρόμιο Ηρακλείου.

33) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών Φορητών Αυτοκινήτων Δημόσιας Χρήσης «ΗΝΙΟΧΟΣ» Κρήτης, ζητούν την αύξηση του μικτού βάρους των οχημάτων τους.

34) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχούπαλλήλων Νομού Ηρακλείου διαμαρτύρεται για τις τελευταίες τροποποιήσεις που αφορούν στις προϋποθέσεις που πρέπει να ισχύουν, για τις παροχές του Οργανισμού Εργατικής Εστίας.

35) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι πληγέντες κάτοικοι Έλους Λακωνίας από τις πλημμύρες του χειμώνα του 1999 ζητούν την καταβολή αποζημίωσης.

36) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πυροσβεστικών Υπαλλήλων Κρήτης ζητεί την πρόσληψη προσωπικού από το 10ο Π.Σ. Ηρακλείου.

37) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Συλλόγων ατόμων με σακχαρώδη διαβήτη ζητεί τη χορήγηση στα μέλη της, αντλιών συνεχούς έκχυσης ινσουλίνης.

38) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Καστοριάς ζητεί τη διευκόλυνση της αποπληρωμής των δανείων όλων των παραγωγικών τάξεων του Νομού Καστοριάς.

39) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Γουνοποιών Καστοριάς ζητεί να του εγκριθεί η άδεια εισαγωγής και εξαγωγής της αυτοφυσού χλωρίδας και της άγριας πανίδας.

40) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Υπαλλήλων ΤΑΣ-ΥΠΕΧΩΔΕ ζητεί την επίλυση οικονομικού προβλήματος των μελών του.

41) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πρωτοβουλία Ελλήνων του εξωτερικού «ΑΚΡΙΤΕΣ» με στρατολογικές εκκρεμότητες ζητεί την ενοποίηση της νομοθεσίας περί μεταναστών και μονίμων κατοίκων εξωτερικού.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3131/13-10-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 359 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38155/9-11-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο 3131/359/13-10-00 σχετικό έγγραφό σας, με το οποίο μας διαβιβάσατε ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή κ. Ευρυπίδη Σ. Στυλιανίδη, σας γνωρίζουμε ότι η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης με το 6104/25-10-2000 έγγραφό της μας έστειλε το 8133/2000 απαντητικό έγγραφο του Δήμου Σαπών, στο οποίο αναφέρονται τα εξής:

1. Ουδέποτε η κ. Γ. Καραμπατσά προσελήφθη από το Δήμο Σαπών με οποιαδήποτε σχέση εργασίας.

2. Ουδέποτε η ανωτέρω πληρώθηκε από κονδύλια ή πιστώσεις του Δήμου.

3. Δεν υπήρχε δέσμευση από τον Δήμο Σαπών για την ασφάλιση της κ. Καραμπατσά εφόσον αυτή δεν συνδεόταν με τον Δήμο με οποιαδήποτε σχέση εργασίας.

4. Η παρουσία της ανωτέρω στο Δήμο Σαπών οφείλετο στη συγκέντρωση στοιχείων για σύνταξη μελέτης Τοπικού Αναπτυξιακού Προγράμματος από ομάδα Μελετητών, η οποία έχει αναλάβει το έργο, κατόπιν διενέργειας διαγωνισμού.

5. Η κ. Γ. Καραμπατσά θα αμειβόταν για την απασχόλησή της από τους μελετητές με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών.

Για τις ενέργειες του ΙΚΑ Σαπών, αρμόδιο να σας ενημερώσει είναι το συνενωμένο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προς το οποίο κοινοποιείται το παρόν, μαζί με φωτοαντίγραφο της 3131/359/13-10-2000 ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή Ε. Στυλιανίδη.

Συνημμένα σας στέλνουμε φωτοαντίγραφα των ανωτέρω σχετικών εγγράφων.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΑΪΣΣΕΡΛΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 3150/16-10-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 361 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 15930/7-11-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης και ΑΚΕ 3150/361/16-10-2000 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Με την απόφαση Δ13/Φ9.6/7086/19.5.2000 του Υπουργείου Ανάπτυξης επαναπροκηρύχθηκε η θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΔΕΠΑ Α.Ε.

Περίληψη της προκήρυξης δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ΕΞΠΡΕΣ, ΒΗΜΑ και συγχρόνως γνωστοποιήθηκε στους παλαιούς υποψηφίους, η ανωτέρω απόφαση, προκειμένου να δηλώσουν εάν επιθυμούν, να συμμετάσχουν στην επαναπροκήρυξη.

Στην σχετική πρόσκληση υποβλήθηκαν είκοσι (20) υποψηφιότητες (10 παλαιές και 10 νέες). Η διαδικασία επιλογής δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

2. Σας διαβιβάζουμε την 89381/30.10.00 επιστολή της ΔΕΠΑ Α.Ε και την 56881/7.11.2000 επιστολή των ΕΛ.ΠΕ. ΑΕ, οι οποίες καλύπτουν τα υπόλοιπα ερωτήματα.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 3177/17-10-00 ερώτηση ΑΚΕ 365 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1002/10-11-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό

Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης/ΑΚΕ με αριθμό 3177/365/17-10-2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Γκελεστάθης σχετικά με τις συνολικές απολαβές της Διοίκησης των ΕΛ.ΤΑ., σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αριθμ. 24/50492/9-11-2000 του Δ/ντος Συμβούλου των Ελληνικών Ταχυδρομείων καθώς και τα αιτηθέντα έγγραφα- στοιχεία.

Ο Υφυπουργός
ΑΛ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 3211/17-10-00 ερώτηση ΑΚΕ 370 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 869/13-11-00 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 3211/370/17-10-2000 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Αθ. Γιαννόπουλο με θέμα: «Απραξία Αξονικού Τομογράφου του Λαϊκού Νοσοκομείου» σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Ο Αξονικός Τομογράφος παρελήφθη από το Λαϊκό Νοσοκομείο στις 9-12-99 και λειτούργησε από τον Ιανουάριο του 2000 έως τις 9 Μαρτίου του 2000, δοκιμαστικά.

Από 9-3-00 αποσπάστηκε στο Νοσοκομείο ο ιατρός Χατζηκωνσταντίνου Κ., αναπληρωτής Δ/ντής Ακτινοδιαγνωστικής του Π.Γ.Ν. Νίκαιας, έως την 9-9-00 που έληξε η απόσπασή του. Έγινε ανανέωση της απόσπασης από 18-10-00 για έξι (6) μήνες. Σε όλο το παραπάνω χρονικό διάστημα πραγματοποιήθηκαν 2.075 εξετάσεις σε 1.057 νοσηλευθέντες ασθενείς, εκ των οποίων οι 98 εξετάσεις πραγματοποιήθηκαν στο πρώτο στάδιο λειτουργίας, δηλαδή από τον Ιανουάριο του 2000 έως 9-3-00. Σημειώνουμε ότι στο χρόνο λειτουργίας του Αξονικού Τομογράφου εξυπηρετήθηκαν 65 εξωτερικοί ασθενείς κάνοντας 85 εξετάσεις.

Οι εξετάσεις που πραγματοποιήθηκαν σε άλλα κέντρα για το αναφερόμενο στην ερώτηση χρονικό διάστημα, από 1-4-99 έως 31-10-00, είναι εννιάκοσιες (900) περίπου. Αναλυτικότερα, από 1-4-99 έως 9-3-00 πραγματοποιήθηκαν σε άλλα κέντρα 720 εξετάσεις και από 9-3-00 (κατά την έλευση με απόσπαση του κ. Χατζηκωνσταντίνου) μέχρι 31-10-00 έγιναν 180 εξετάσεις. Αυτό συνέβη (δηλαδή η πραγματοποίηση 180 εξετάσεων) λόγω της καλοκαιρινής άδειας του αποσπασμένου ιατρού, καθώς και του χρονικού προβλήματος της ανανέωσης της απόσπασής του. Όσον αφορά το κόστος των εξετάσεων αυτών σημειώνουμε ότι δεν επιβαρύνεται το Νοσοκομείο, αφού την δαπάνη αναλαμβάνουν τα ασφαλιστικά ταμεία των ασθενών.

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας έχει δώσει άμεση προτεραιότητα στο θέμα της στελέχωσης των υπηρεσιών υγείας. Ήδη έχουν εγκριθεί από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προσλήψεις 5.250 θέσεων μόνιμου προσωπικού (Νοσηλευτικού/ Παραϊατρικού/ Διοικητικού/Τεχνικού και γιατρών ΕΣΥ), Απόφαση ΔΙΠΠ/Φ/ΕΓΚΡ.8/37/26-10-2000.

Το παραπάνω προσωπικό θα καλύψει τις άμεσες ανάγκες λειτουργίας των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων της χώρας, με προτεραιότητα τη λειτουργία των ειδικών μονάδων, όπως ΜΕΘ, ΜΑΦ Ειδικών Μονάδων, Μονάδων Τεχνητού Νεφρού, Αξονικών Τομογράφων, κλπ.

Στο Υπουργείο μας έχει συγκροτηθεί και λειτουργεί Ομάδα Παρέμβασης (Task Force), προκειμένου να ιεραρχηθεί με τον καλύτερο τρόπο η πλήρωση των παραπάνω θέσεων, κατά φορά και περιφέρεια.

Επίσης εξετάζεται η ένταξη Τμήματος Αξονικής Τομογραφίας στον Οργανισμό του Λαϊκού Νοσοκομείου, καθώς και η στελέχωσή του με προσωπικό για την πλήρη λειτουργία του.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

5. Στην με αριθμό 3220/18-10-00 ερώτηση ΑΚΕ 371 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16150/10-11-00 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 3220/18-10-2000 ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Τσιαρτσιώνη, σας διαβιβάζουμε, συνημμένα, το υπ' αριθμ. ΓΓΔ/2994/3-11-2000 έγγραφο της ΔΕΗ, το οποίο καλύπτει το θέμα.

Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 3290/20-10-00 ερώτηση ΑΚΕ 378 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35794/17-11-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης/ΑΚΕ, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων με αρ. πρωτ. 3290/378/20-10-2000, του Βουλευτή κ. Πέτρου Τατούλη, σας πληροφορούμε ότι η εταιρία «ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΕΛΕΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ», δεν φέρεται ως φορέας που χρηματοδοτήθηκε αφενός μεν από τα Λειτουργικά Προγράμματα του Α' ΚΠΣ και τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του Β' ΚΠΣ των οποίων την άμεση διαχείριση είχε το ΥΠΕΘΟ, ούτε από τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα και των δύο ΚΠΣ.

Ο Υφυπουργός
ΧΡ. ΠΑΧΤΑΣ»

7. Στην με αριθμό 3309/23-10-00 ερώτηση ΑΚΕ 381 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 451/17-11-00 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση/ΑΚΕ 3309/381/23-10-00 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αθ. Βαρίνος, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου και της Νομαρχίας Χίου, τα εξής:

Καταθέτουμε στον κύριο Βουλευτή είκοσι δύο (22) πρωτόκολλα παραλαβής έργων που παρελήφθησαν από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χίου στο χρονικό διάστημα 1.1.1995 μέχρι 31.12.1996.

Διευκρινίζεται ότι τα Πρωτόκολλα Παραλαβής των έργων:

Κατασκευή νέου κτιρίου Β' Παιδικού Σταθμού Χίου

Βελτίωση ΕΟ Καρδαμύλων Χίου Καλλιμασιάς

Βελτίωση Επαρχιακής Οδού Χίου Βολισσού στη θέση Σελλάδα

Βελτίωση δρόμου Χίου – Αγ. Γεωργίου στο τμήμα Ζυφιάς Αγ. Γεώργιος

Αφορούν έργα στα οποία ανάδοχος ήταν ο κ. Ευστράτιος Στρουμπής

Εκτός των παραπάνω καταθέτουμε τα Πρωτόκολλα Παραλαβής για τα εξής έργα:

1. Μελέτη και Κατασκευή Λιμνοδεξαμενής Δ. Οινουσών. Βελτίωση του δρόμου Χίου – Αγ. Γεωργίου στο τμήμα Ζυφιάς Αγ. Γεώργιος

2. Αποπεράτωση του δρόμου Βουνό Αγ. Ιωάννης Κώμη

3. Κατασκευή ελικοδρομίου στις Οινούσσες

4. Βελτίωση Επαρχιακής Οδού Βολισσού Νενητουριών Κουρουνίων (β' φάση)

5. Αποπεράτωση δρόμου Αγ. Γεώργιος Θολοποτάμι

6. Βελτίωση του δρόμου Σιδηρούντα – Κατάβαση (β' φάση)

7. Κατασκευή Βρεφονηπιακού Σταθμού στην Καλλιμασιά

8. Κατασκευή Βρεφονηπιακού Σταθμού στην Καλλιμασιά – β' φάση

9. Βελτίωση δρόμου Πυργί Φανά

10. Βελτίωση του δρόμου Σιδηρούντα Ελίντας στη θέση Μετόχι (β' φάση)

11. Βελτίωση Επαρχιακής Οδού Σπαρτούντας Καμπιών

12. Βελτίωση οδού Αγ. Γεώργιος – Αυγώνυμα

13. Βελτίωση του δρόμου Ολύμπι Λιμ. Μεστών

14. Επισκευή λόγω σεισμού του Β' Δημοτικού Σχολείου Βροντιάδου

15. «Επισκευή φάρων στον λιμενοβραχίονα Ψαρών»

16. Αποχέτευση τριών οικισμών Κοιν. Θυμιανών Ν. Χίου

17. Αποχέτευση τριών οικισμών Κοιν. Θυμιανών Ν. Χίου (β' φάση)

18. Βελτίωση του δρόμου Ν. Μονή Αυγώνυμα Ανάβατος

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 3310/23-10-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 452/17-11-00 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση/ΑΚΕ 3310/23-10-00 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Αθ. Βαρίνος, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κύριο Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χίου, τα εξής:

Η καθυστέρηση για την έναρξη των εργασιών για την κατασκευή της εργολαβίας «Κατασκευή δρόμου από Προφήτη Ηλία προς Ράχη – Χωριδάκια», οφείλεται στο ότι ο νέος αυτός δρόμος εντός του εύρους του καταλαμβάνει ιδιοκτησίες και εξαιτίας της χρονοβόρου διαδικασίας για την αναγκαστική απαλλοτρίωσή τους και για την οριστική κτηματογράφησή τους και συγκεκριμένα:

Στις 25-4-00 εκδόθηκε η με αρ. 21/1563/78/2000 απόφαση Πρωτοδικείου Χίου, για τον προσδιορισμό προσωρινής τιμής μονάδας.

Στις 14-7-00 δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 432/14-7-00 η παρακατάθεση της αποζημίωσης των ακινήτων αυτών.

Στις 19-7-00 κοινοποιήθηκε στην ΔΤΥ της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χίου η με αρ. πρωτ. 651/7-7-00 απόφαση της Κτηματικής Υπηρεσίας Χίου, για την οριστική κτηματογράφηση των ιδιοκτησιών, η οποία όριζε διάστημα 2 μηνών γι' αυτήν.

Στις 1-9-00 η Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χίου με έγγραφό της γνωστοποιεί στον Ανάδοχο του έργου την δυνατότητα έναρξης κατασκευής του.

Στις 12-10-00 ακολουθεί Ειδική Πρόσκληση από την Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χίου προς τον Ανάδοχο του έργου, για την εντός 20ημέρου το αργότερο έναρξη κατασκευής του εν λόγω έργου.

Από την 1.11.2000 έγινε η έναρξη εργασιών του εν λόγω έργου.

Κατατίθεται η σύμβαση του έργου.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 3311/23-10-00 ερώτηση/ΑΚΕ 383 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1141/16-11-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ 3311/383/23-10-00 του Βουλευτή κ. Γ. Ψαχαρόπουλου, σχετικά με το έργο του Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας (ΚΕΕ), σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Το έργο με τίτλο «Ανάπτυξη και υποστήριξη του Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας (ΚΕΕ)» εγκρίθηκε από το ΥΠΕΠΘ (ΚΥΑ ΚΑ/247/17-9-1997 & ΚΑ/851/1-3-1999) με συνολικό προϋπολογισμό 525.000.000 δρχ.

Οι χρηματοδοτήσεις από την Δ/ση ΚΠΣ/ΥΠΕΠΘ προς το ΚΕΕ έως σήμερα είναι 480.000.000 δρχ. και οι δηλωμένες δαπάνες του είναι 328.225.702 δρχ.

Σας καταθέτουμε συνημμένα τις απαντήσεις στα επιμέρους ερωτήματα, όπως αυτά μας διαβιβάστηκαν από το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 12 Ιουνίου 2001 .

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 5 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 7042/19.4.2001 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κρητικού

προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την απόφαση της Κυβέρνησης για μείωση του στρατιωτικού εξοπλισμού και τα αποτελέσματά της στην ισορροπία δυνάμεων Ελλάδος-Τουρκίας.

2. Η με αριθμό 7225/27.4.2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σάββα Τσιτουρίδη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης να ορίσει την Αθήνα ως έδρα του Γραφείου για το Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων.

3. Η με αριθμό 7370/7.5.2001 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Σκοπελίτη προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση της Ναυτικής Εκπαίδευσης που παρέχουν οι Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 5 Καν. Βουλής).

Η με αριθμό 7375/7.5.2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτη Μελά προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την πλήρωση των ελλείψεων σε γιατρούς στο Νοσοκομείο Αμαλιάδος».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κας Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: «Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης περιλαμβανομένων των θεμάτων του τομέα υγείας-πρόνοιας».

Σύμφωνα με την τελευταία τροποποίηση του Κανονισμού μας η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των Προέδρων των άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι πέντε λεπτά της ώρας και των Υπουργών δεκαπέντε λεπτά.

Ο χρόνος αγόρευσης εκείνου που προκαλεί τη συζήτηση προσαιξάνεται κατά πέντε λεπτά της ώρας και έχουν δικαίωμα δευτερολογίας για δεκαπέντε λεπτά ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί.

Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά.

Ο χρόνος ομιλίας Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση μας δίνει την ευκαιρία να υπενθυμίσουμε σε όσους ξεχνούν τον καθοριστικό ρόλο του ΠΑΣΟΚ στην οικοδόμηση του κοινωνικού κράτους, τι πράγματι έγινε.

Κυρίως, όμως, θέλω να τονίσω με έμφαση τη σημερινή αποστολή και τη δράση μας για την εδραίωση του εκσυγχρονισμού για ένα νέο κοινωνικό κράτος για την ισχυρή κοινωνία.

Το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα είναι η απάντηση του ΠΑΣΟΚ σ' ένα συλλογικό αίτημα δεκαετιών. Για να δώσει αυτήν την απάντηση το ΠΑΣΟΚ πήγε κόντρα στο ρεύμα της εποχής. Σε Ευρώπη και Αμερική η επικράτηση του φιλελευθερισμού προκαλούσε συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους. Και εδώ στον τόπο μας από το 1989 έως το 1993 επί διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ο φιλελευθερισμός επέφερε καίριο πλήγμα στο κοινωνικό κράτος. Η Νέα Δημοκρατία αλλάζει τρεις Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας σε τρία χρόνια. Οδηγούν την Ελλάδα στην πόρτα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Η χώρα αποκαλείται «ασθενής της Ευρώπης». Η οικονομική ανικανότητα παγώνει την κοινωνική αναλγησία.

Τα αφηρημένα οικονομικά στοιχεία έχουν πολύ συγκεκριμένη επίδραση στη ζωή του κάθε πολίτη. Η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων παίρνει τότε σύνταξη σαράντα χιλιάδες (40.000) έως εβδομήντα χιλιάδες (70.000) δραχμές. Ο μέσος πληθωρισμός είναι 17,5%. Εργαζόμενοι και υπάλληλοι χάνουν τότε μέσα σε τρία χρόνια το 12% του πραγματικού τους εισοδήματος.

Το ΠΑΣΟΚ έρχεται και δίνει τέλος στην οικονομική ανικανότητα και στην κοινωνική αναλγησία. Χάρη στην εθνική στρατηγική του ΠΑΣΟΚ, που προχώρησε παρά τις επιθέσεις του μηδενισμού και της άρνησης από όλες τις πτέρυγες της Αντιπολίτευσης, σήμερα η Ελλάδα δεν αποκαλείται «ο ασθενής της Ευρώπης». Για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια η Ελλάδα παρουσιάζει πλεονασματικό προϋπολογισμό που εκτελείται κανονικά. Για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα χρόνια η οικονομία χαρακτηρίζεται από σταθερότητα των τιμών. Για πρώτη φορά έχουμε επτά συνεχή έτη με υψηλό και σταθερά αυξανόμενο ρυθμό ανάπτυξης. Η κατώτατη σύνταξη γήρατος του ΙΚΑ με το ΕΚΑΣ είναι εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες

(152.000) δραχμές με μέσο πληθωρισμό της τάξης του 3%. Ανάμεσα στο 1994 και στο 2000 τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων και των υπαλλήλων αυξάνονται σωρευτικά πάνω από το 18,5%.

Στη θεωρία η διαφορά μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας είναι ιδεολογική και στην πράξη η διαφορά μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας είναι συντριπτική υπέρ του ΠΑΣΟΚ, όπως δείχνουν τα στοιχεία. Το ΠΑΣΟΚ και όλοι οι Έλληνες μαζί δώσαμε στη χώρα νέα πνοή. Εφαρμόσαμε με τόλμη μια εθνική στρατηγική που οδήγησε την Ελλάδα από την πόρτα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που μας έστελνε η Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ένταξη στην ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα εφαρμόζουμε με τόλμη μια νέα εθνική στρατηγική για την ισχυρή κοινωνία. Όσοι καλλιεργούν σήμερα την άρνηση, όπως την καλλιεργούσαν παλιά, όπως την καλλιεργούν πάντα, θα οδηγηθούν σύντομα στη διάψευση των ελπίδων τους. Το μήνυμά μας για όλους τους Έλληνες είναι: Οικοδομούμε την ισχυρή κοινωνία με νέες επενδύσεις, με νέες τομές, με νέες αλλαγές. Με μια ισχυρή κοινωνία η Ελλάδα θα κερδίσει το στοίχημα του μέλλοντος. Μόνο μια ισχυρή κοινωνία μπορεί να ανεβάσει την Ελλάδα ψηλά ανάμεσα στα ευρωπαϊκά κράτη. Η ισχυρή κοινωνία είναι η κορύφωση της πολιτικής μας.

Το κοινωνικό κράτος δεν είναι αποτέλεσμα ενός εκλογικού υπολογισμού, όπως οι παροχές των συντηρητικών κυβερνήσεων, γιατί για μας οι αλλαγές στη λειτουργία της κοινωνίας, για να είναι δικαιότερη η κοινωνία, ο περιορισμός της ανισοκατανομής του εισοδήματος και του πλούτου, η δημιουργία ευκαιριών για όλους, οι όλοι και περισσότεροι δρόμοι εξέλιξης για τον κάθε πολίτη, η κοινωνία συνοχής, συμμετοχής και αλληλεγγύης εκφράζουν το πολιτικό μας πιστεύω. Ανταποκρίνονται στη σοσιαλιστική μας φυσιογνωμία.

Η ισχυρή οικονομία, η σταθερότητα, η ανάπτυξη, είναι μέσο διαλεκτικά δεμένο με αυτό το πολιτικό πιστεύω που ανέφερα.

Θέλουμε την αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη για να εξασφαλίσουμε τη δικαιότερη κοινωνία. Και θέλουμε τη δικαιότερη κοινωνία για να πετύχουμε με αυτό τον τρόπο την αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ισχυρή κοινωνία χτίζεται ως αποτέλεσμα ενός νέου κοινωνικού κράτους, χτίζεται στη συντονισμένη προσπάθεια για τη μεταρρύθμιση στο χώρο της υγείας. Το ΕΣΥ, που δημιούργησε το ΠΑΣΟΚ, ήταν η μεγαλύτερη τομή στο χώρο της υγείας από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους. Χάρης στο ΕΣΥ η χώρα απέκτησε σύγχρονες υπηρεσίες υγείας.

Πρωθούμε σήμερα τη μεγαλύτερη τομή στην υγεία από τη σύσταση του ΕΣΥ το 1983. Χάρης στη νέα μεταρρύθμιση το ΕΣΥ ετοιμάζεται να αξιοποιήσει όλες τις δυνατότητές του. Με τη μεταρρύθμιση αυτή θα πετύχουμε τα επόμενα χρόνια μία σημαντική βελτίωση και αναβάθμιση των υπηρεσιών μας στον τομέα της υγείας.

Θέλω, όμως, να αναφέρω και ορισμένα ενδεικτικά στοιχεία για να φαίνεται τι κάνουμε και πώς προχωρούμε.

Πρώτον, τα παραρτήματα του ΕΚΑΒ πολλαπλασιάζονται σε όλη τη χώρα.

Δεύτερον, οι μονάδες εντατικής θεραπείας ως σήμερα διπλασιάστηκαν.

Τρίτον, από το 1993 και μετά έγιναν βελτιώσεις, επεκτάσεις εκσυγχρονισμού και δράσης σε επίπεδα ιατρικού εξοπλισμού σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας. Τονίζω, σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας!

Τέταρτον, η Ελλάδα βρίσκεται στη δέκατη θέση, αμέσως μετά τη Σουηδία, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε αριθμό κλινών ανά χίλιους κατοίκους. Βρίσκεται μπροστά από άλλες χώρες όπως η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Μεγάλη Βρετανία. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας κατατάσσει τη χώρα μας στη δέκατη τέταρτη θέση με τους ισχύοντες δείκτες.

Πέμπτον, τα τελευταία χρόνια παρουσιάστηκε μείωση του αριθμού των ατόμων που πηγαίνουν στο εξωτερικό -σημαντική μείωση- για να εξυπηρετηθούν στον τομέα της υγείας.

Είναι αυτά αρκετά; Όχι. Δεν είμαστε στο επίπεδο που πρέπει

να είμαστε. Γνωρίζω την πρόοδο που έχει συντελεστεί, αλλά γνωρίζω ακόμα πως υπάρχουν πολλοί ασθενείς που ταλαιπωρούνται, πως το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό δεν έχει πάντοτε τις κατάλληλες συνθήκες εργασίας. Γι' αυτό προωθούμε τη μεταρρύθμιση στη υγεία αυτήν την τετραετία με νέους πόρους, νέες επενδύσεις, με τολμηρές τομές, με νέο ανθρώπινο δυναμικό.

Στο ΠΑΣΟΚ έχουμε αποδείξει ότι δεν είμαστε παρατηρητές που κοιτάζουμε. Είμαστε αναμορφωτές. Μεταρρυθμίζουμε, εκσυγχρονίζουμε, αλλάζουμε.

Στον προϋπολογισμό του 2001, προϋπολογισμό τον οποίο κατήγγειλε η Αντιπολίτευση, αυξάνουμε τις επενδύσεις στην υγεία και την πρόνοια κατά 8,3% σε σχέση με το 2000, περισσότερο από τους άλλους τομείς. Στόχος μας, γι' αυτό η αύξηση; Μια αποτελεσματική δημόσια υγεία που να εξασφαλίζει την εμπιστοσύνη στον πολίτη. Αυτό θέλουμε.

Έχει η Νέα Δημοκρατία να προτείνει κάτι για τη βελτίωση της δημόσιας υγείας, εκτός από το να οραματίζεται την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, να κρίνει τις προτάσεις με αυτόν τον τρόπο; Έχει να συνεισφέρει σε κάτι; Εγώ δεν άκουσα τίποτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ισχυρή κοινωνία χτίζεται, πέρα από την υγεία που αναφέρθηκε, στην κοινωνική αλληλεγγύη, την κοινωνική προστασία και την πρόνοια, στις πολιτικές που ενισχύουν την κοινωνική συνοχή.

Πώς επιτυγχάνεται αυτή η κοινωνική συνοχή; Τι κάναμε για την κοινωνική συνοχή; Μεταξύ του 1996 και του 2000 οι αυξήσεις των πραγματικών μισθών κινήθηκαν κατά μέσο όρο στο 2% το χρόνο, επτά φορές πάνω από τον αντίστοιχο μέσο όρο αύξησης στην περιοχή της ευρωζώνης που ήταν 0,4%.

Αυξήθηκαν τα πραγματικά εισοδήματα. Οι φόροι τους οποίους καταβάλλουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με εισόδημα κάτω των 7,5 εκατομμυρίων μειώθηκαν δραστικά. Το αφορολόγητο ποσό εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων αυξήθηκε.

Όλα αυτά είναι αποδείξεις για την προσπάθεια δικαιότερης κατανομής του εισοδήματος. Θα μπορούσα να σας αναφέρω τους αριθμούς, πιστεύω, όμως, ότι είναι κουραστικοί. Αρκεί η διαπίστωση.

Το όριο του ημερομισθίου...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ : Αυξήθηκε η φορολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η φορολογία όσον αφορά τους εργαζόμενους μειώθηκε και μπορείτε να το δείτε στα στοιχεία. Γιατί αυτό που ανέφερα, τα 7,5 εκατομμύρια εισόδημα αντιπροσωπεύουν μόλις το 3,7% των συνολικών φορολογικών εσόδων. Πριν αντιπροσώπευαν πολύ περισσότερα.

Το όριο του ημερομισθίου από το οποίο δεν παρακρατείται φόρος αυξήθηκε από έξι χιλιάδες (6.000) που ήταν στις οκτώ χιλιάδες (8.000) δραχμές. Είναι αλήθεια και η αλήθεια πρέπει να λέγεται. Η χώρα μπήκε στην ΟΝΕ χωρίς διάρρηξη του κοινωνικού ιστού. Η χώρα μπήκε στην ΟΝΕ χωρίς να μειωθούν οι κοινωνικές δαπάνες όπως συνέβη σε άλλες χώρες και όπως συνέβαινε στην Ελλάδα από το 1990-1993. Και αυτό δείχνει την καθαρή διαφορά ανάμεσα στη δική μας πολιτική και στην πολιτική της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από το 1990-1993.

Ανάμεσα στο 1990-1993 με την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η Ελλάδα μείωσε την κατά κεφαλήν δαπάνη κοινωνικής προστασίας. Ήταν η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παρουσίασε μείωση. Ανάμεσα στο 1994-1998 η Ελλάδα αύξησε την κατά κεφαλήν δαπάνη για την κοινωνική προστασία κατά 14% πολύ περισσότερο από πολλές άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και γι αυτό οι πόροι που κατευθύνονται τώρα για το κοινωνικό κράτος ξεπέρασαν το μέσο όρο των χωρών του νότου στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενώ επί προηγούμενης Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας ήταν κάτω από το μέσο όρο των χωρών του νότου.

Όλα αυτά είναι αριθμοί. Αλλά τι επίδραση έχουν αυτοί οι αριθμοί στη ζωή, στους συνταξιούχους στους ηλικιωμένους, στις οικογένειες των ανθρώπων με παιδιά με ειδικές ανάγκες;

Θα αναφέρω ενδεικτικά τα εξής:

Πρώτον, αυξήθηκε από το 2001 το ποσό μείωσης του φόρου για κάθε προστατευόμενο παιδί.

Δεύτερον, έως το 2004 δημιουργούνται από αυτές τις τετρακόσιες μονάδες παιδικών βρεφονηπιακών σταθμών και κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και πάρα πολλές άλλες.

Τρίτον, αυξήθηκαν τα επιδόματα ατόμων με ειδικές ανάγκες. Μπορώ να σας απαριθμήσω. Κάθε χρόνο είναι περισσότερα.

Τέταρτον, προωθείται η ολοκλήρωση των είκοσι τεσσάρων συνολικά κέντρων κοινωνικής υποστήριξης και κατάρτισης ατόμων με ειδικές ανάγκες. Για πρώτη φορά στην Ελλάδα γίνεται ένα τόσο εκτεταμένο δίκτυο για να βοηθήσει τους ανθρώπους που πραγματικά έχουν ανάγκη και όχι μόνο στο κέντρο αλλά και στην περιφέρεια.

Πέμπτον, το πρόγραμμα βοήθειας στο σπίτι για το οποίο υπήρξαν ειρωνικά σχόλια από πλευράς της Αντιπολίτευσης γιατί αφορά τους γέροντες, γιατί αφορά τους ηλικιωμένους οι οποίοι έχουν ανάγκη στήριξης, πέτυχε παρ'όλα τα σχόλια. Και επειδή πέτυχε το επεκτείνουμε. Περισσότερες από χίλιες νέες μονάδες πρόκειται να δημιουργηθούν έως το 2004.

Έκτον, δημιουργούμε ογδόντα κέντρα ημερήσια φροντίδας ηλικιωμένων για να μπορεί ο ηλικιωμένος να πηγαίνει από το σπίτι σε κάποιο άλλο μέρος την ημέρα, ώστε στο σπίτι να έχουν μεγαλύτερη ευχέρεια.

Εβδομον, το ΕΚΑΣ, το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης αυξήθηκε κατά 112.000 δραχμές το χρόνο για το 2001 και έφτασε τώρα το ποσό των 406.000 δραχμών το χρόνο. Τριακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι παίρνουν το ΕΚΑΣ.

Ογδοον, δημιουργήσαμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα το δίκτυο για την κοινωνική αλληλεγγύη. Για τα επόμενα τρία χρόνια χρηματοδοτείται με οκτακόσια δέκα δισεκατομμύρια (810.000.000.000) δραχμές. Θα ενισχύσει οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα, οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα που έχουν παιδιά, οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα που ζουν μόνιμα σε μειονεκτικές περιοχές. Είναι μια τομή στην κοινωνική πρόνοια το δίκτυο αυτό.

Πρόβλημα ανισοκατανομής του εισοδήματος και φτώχειας; Υπάρχει παρ' όλα αυτά, το ξέρουμε εμείς καλύτερα από όλους και γι' αυτό νοιαζόμαστε, γι' αυτό παίρνουμε όλα αυτά τα μέτρα, γι' αυτό δεν σταματάμε εδώ. Στόχος μας είναι η διοικητική αναδιοργάνωση και αποκέντρωση των υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας σε επίπεδο περιφέρειας.

Τι κάνουμε; Διαμορφώνουμε ένα κοινωνικό χάρτη. Σε επίπεδο δήμου και κοινότητας θα παρουσιάζει το σύνολο των κοινωνικών υπηρεσιών και θα βλέπουμε αν είναι αρκετές αυτές οι υπηρεσίες ή χρειάζεται να βελτιωθούν. Έτσι θα διαμορφώνουμε όλο και περισσότερη κοινωνική προστασία. Θα αναπτύξουμε το δίκτυο κοινωνικής προστασίας και κοινωνικών υπηρεσιών σε όλους τους δήμους της χώρας με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Στόχος μας είναι η ποιοτική και ποσοτική ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τρίτο σημείο είναι η κοινωνική ασφάλιση γιατί πιστεύουμε ότι η ισχυρή κοινωνία χτίζεται πάνω στην κοινωνική ασφάλιση, στην ασφάλεια των ηλικιωμένων απέναντι στο μέλλον. Μεταξύ 1990 και 1993 οι συνταξιούχοι έχασαν 5,2% του πραγματικού τους εισοδήματος. Το χαμηλό εισόδημα χαμήλωσε ακόμα παραπάνω. Από το 1993 και μετά αυξήσαμε το πραγματικό εισόδημα κατά 2,1% περίπου το χρόνο.

Είπα στην αρχή της ομιλίας μου και θέλω πάλι να θυμίσω γιατί μιλάμε για ασφάλιση και για συνταξιούχους, ότι οι συνταξιούχοι γήρατος του ΙΚΑ έπαιρναν σαράντα χιλιάδες (40.000) με εβδομήντα χιλιάδες (70.000) δραχμές το μήνα και ο πληθωρισμός ήταν 17,5%. Τώρα η κατώτατη σύνταξη γήρατος με το ΕΚΑΣ είναι εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές, δηλαδή διπλάσια και ο πληθωρισμός 3%. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ μας.

Η αγροτική σύνταξη πόσο ήταν το 1993; Ήταν δεκατρείς χιλιάδες (13.000) δραχμές με πληθωρισμό 15%. Σήμερα η κατώτατη αγροτική σύνταξη είναι σαράντα οκτώ χιλιάδες (48.000) δραχμές και ο πληθωρισμός είναι 3%. Αυτή είναι η

διαφορά μεταξύ μας. Ένα ζευγάρι συνταξιούχων αγροτών...

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Είσατε εκτός χρόνου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Δεν είναι εκτός χρόνου. Αυτά είναι χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία ο ελληνικός λαός με τη δική μας προσπάθεια δίνει για να βελτιώσει την κατάσταση. Αν νομίζετε ότι είμαστε εκτός χρόνου γιατί δεν τα κάνατε εσείς; Γιατί πήγαν όλα αναπόδοτα όταν ήσασταν εσείς στην κυβέρνηση;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε. Ακούτε με υπομονή όλοι και οι μεν και οι δε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Είσατε εκτός τόπου.

Ένα ζευγάρι συνταξιούχων αγροτών χωρίς παιδιά παίρνει σύνταξη από εκατόν δέκα χιλιάδες (110.000) έως διακόσιες δέκα πέντε χιλιάδες (215.000) δραχμές το μήνα και η μέση αύξηση για τους συνταξιούχους του ΟΓΑ το 2001 υπολογίζεται σε 21%. Δεν σταματάμε εδώ. Χρηματοδοτούμε τις εισφορές για θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε άνδρες άνω των εξήντα ετών και γυναίκες άνω των πενήντα πέντε ετών, για να αποκτήσουν σύνταξη. Απαλλάχτηκαν το 2000 οι συντάξεις από μία εισφορά ειδική του νόμου της Νέας Δημοκρατίας. Το κράτος θα καταβάλει το 2001 2,5 τρισεκατομμύρια δραχμές για συντάξεις και αυτό αποτελεί το 45% του συνόλου του ποσού των συντάξεων που καταβάλλεται στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό, θέλω να επισημάνω ότι ο ελληνικός λαός γνωρίζει πως μόνο μία Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ενδιαφέρεται και μπορεί να εξασφαλίσει συνεννόηση για την εξεύρεση λύσης, γιατί είμαστε μια Κυβέρνηση κοινωνικής ειρήνης και το δείξαμε όλα αυτά τα χρόνια, γιατί προωθήσαμε σήμερα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μονοπώλιο ήταν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Μονοπώλιο δεν είμαστε κύριε Μητσοτάκη. Κανένας στην κοινωνία αυτή δεν είναι μονοπώλιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Μόνο εσείς έχετε ευαισθησία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Μονοπώλιο είμαστε από τα πράγματα, διότι εσείς ακολουθήσατε πάντα μία ανάληψη πολιτική σε βάρος των εργαζομένων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είμαστε Κυβέρνηση κοινωνικής ειρήνης που προωθήσαμε μέχρι σήμερα διασφαλίζοντας τα λαϊκά συμφέροντα και δημιουργώντας εμπιστοσύνη στους εργαζόμενους.

Μόνο μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να εγγυηθεί με την πολιτική της τις συντάξεις, μπορεί να εγγυηθεί πως η μεταρρύθμιση θα εξελιχθεί μέσα σε ένα περιβάλλον οικονομικής σταθερότητας και ταχύρυθμης ανάπτυξης, που οδηγεί σε υψηλότερους μισθούς και συντάξεις.

Μόνο μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να εγγυηθεί ότι θα υπάρχουν πρόσθετοι πόροι για τη στήριξη του συστήματος.

Μόνο μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να εγγυηθεί τα σημερινά κατώτατα όρια των συντάξεων για όλους τους εργαζόμενους.

Μόνο με μια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ο ελληνικός λαός μπορεί να είναι σίγουρος πως η φωνή του ακούγεται, πως η γνώμη του έχει αξία, πως ο διάλογος αποτελεί ουσία και όχι πρόσχημα.

Τι σκέπτεται η Νέα Δημοκρατία για το ασφαλιστικό; Σκέπτεται μέτρα που δεν τολμά σήμερα να εκθέσει, παρά μόνο πλαγίως μέσω των Φιλελευθέρων του κ. Μάνου. Μέτρα όπως για παράδειγμα ο υπολογισμός της σύνταξης με βάση το σύνολο των ετών εργασίας, που μείωναν σημαντικά τις συντάξεις και που αποσύρθηκαν μόλις αποκαλύφθηκαν.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Ποιος τα είπε αυτά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Ποιος τα είπε; Εσείς τα είπατε στις δηλώσεις που κάνατε. Στο INTERNET ήταν γραμμένα και στα φυλλάδια που μοιράσατε στους Βουλευτές. Να διαβάσετε γιατί δεν ξέρετε τα δικά σας κείμενα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το πρόβλημα είναι τι

σκέφτεστε εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, και όχι τι σκεφτόμαστε εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ μη διακόπτετε εκτός εάν ο ομιλητής, ο Πρόεδρος του επιτρέψει.

Παρακαλώ να μην γράφονται οι διακοπές στα Πρακτικά.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Εμείς χαράζουμε την πορεία μας αλλά εδώ είμαστε δημοκρατία, δεν είναι μονάχα πρόταση και άρνηση, είναι πρόταση και πρόταση για να κρίνει ο ελληνικός λαός. Και την πρόταση τη δική σας την αποσύρετε. Αυτό κάνετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Γι' αυτό η λύση στο πρόβλημα του ασφαλιστικού πρέπει να έρθει και θα έρθει από το ΠΑΣΟΚ και τον ελληνικό λαό μαζί. ΠΑΣΟΚ και κοινωνία μαζί θα λύσουμε ένα πρόβλημα που κάθε σύγχρονη κοινωνία καλείται να λύσει. Γιατί όλες οι σύγχρονες κοινωνίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αντιμετωπίζουν. Η λύση του ασφαλιστικού θα είναι μια λύση στα πλαίσια της ισχυρής κοινωνίας που θέλουμε. Μιας κοινωνίας με ασφάλεια και προοπτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφέρω το τελευταίο σημείο σε σχέση με την κοινωνική πολιτική, την απασχόληση. Η ισχυρή κοινωνία κτίζεται εκεί που εργαζόμαστε και δημιουργούμε. Κτίζεται στην προσπάθεια μείωσης της ανεργίας και αύξησης της απασχόλησης.

Εμείς από το 1993 έως το 2000 δημιουργήσαμε διακόσιες είκοσι έξι χιλιάδες (226.000) νέες θέσεις εργασίας. Η αύξηση της απασχόλησης που επιτεύχθηκε ήταν η μεγαλύτερη που σημειώθηκε τα είκοσι τελευταία χρόνια.

Τι κάναμε από τον Απρίλιο του 2000 έως σήμερα:

Καταργώντας τις συνταξιοδοτικές εισφορές αυξήσαμε το εισόδημα των μισθωτών που πλήρωναν με το ελάχιστο ημερομίσθιο κατά εκατόν σαράντα χιλιάδες (140.000) δραχμές.

Μέσα στο 2000 συμμετείχαν σε τριάντα οκτώ ώρες επαγγελματικής κατάρτισης διακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες (223.000) άτομα.

Από την 1η Απριλίου 2001 μειώσαμε τον εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας σε επιχειρήσεις που το επιλέγουν με τη συμφωνία των εργαζομένων από σαράντα σε τριάντα οκτώ ώρες.

Καθιερώσαμε επίδομα σαράντα οκτώ χιλιάδων (48.000) δραχμών το μήνα επί ένα έτος για τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) μακροχρόνια άνεργους.

Επιδοτούμε σήμερα σαράντα πέντε χιλιάδες (45.000) θέσεις πλήρους απασχόλησης για δώδεκα έως είκοσι τέσσερις μήνες με εκατόν δέκα χιλιάδες (110.000) έως εκατόν πενήντα τέσσερις χιλιάδες (154.000) δραχμές.

Επιδοτούμε με τριακόσιες εξήντα χιλιάδες (360.000) δραχμές το χρόνο θέσεις μερικής απασχόλησης.

Αυξήσαμε το επίδομα ανεργίας κατά εκατόν δώδεκα χιλιάδες (112.000) δραχμές το χρόνο για διακόσιες σαράντα χιλιάδες (240.000) άνεργους.

Δημιουργούμε κέντρα προώθησης της απασχόλησης σε όλη την Ελλάδα. Ως το 2006 επενδύουμε δύο τρισεκατομμύρια εκατόν σαράντα εκατομμύρια στο ανθρώπινο δυναμικό, στην κατάρτιση και εκπαίδευση. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη σε έκταση επένδυση στο τομέα αυτό, που έχει γνωρίσει η χώρα.

Τι σημαίνει αυτό για τα επόμενα χρόνια; Σημαίνει εκατομμύρια χιλιάδες θέσεις εργασίας. Γι' αυτό γίνεται το πρόγραμμά μας αυτό. Μέσα στο 2000 έως σήμερα δημιουργήθηκαν εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και θέσεις για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας. Αποτέλεσμα της πολιτικής μας: Η ανεργία μειώνεται.

Είπαμε προεκλογικά ότι δεν συμβιβάζομαστε με την ανεργία. Δεσμευθήκαμε προεκλογικά πως κύρια προτεραιότητα της νέας Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ θα είναι η μάχη κατά της ανεργίας. Αυτό κάνουμε και θα συνεχίσουμε, γιατί δεν είμαστε ικανοποιημένοι όταν υπάρχει ένας άνεργος, γιατί προγραμματική αρχή του κόμματός μας και της Κυβέρνησής μας είναι η πλήρης απασχόληση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αντιπολίτευση ισχυρίζεται ότι η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα. Ο ισχυρισμός αυτός

αποτελεί μια διαστρέβλωση της αλήθειας. Η Δεξιά, θέλει να έρθει στην εξουσία και κάποια από τα κόμματα της Αριστεράς τη βοηθούν για να μπορούν να αντιπολιτεύονται πιο εύκολο και πιο αποδοτικά. Η Αντιπολίτευση βλέπει το μέλλον της Ελλάδος με στενά κομματικά κριτήρια. Αυτός ο τρόπος της πολιτικής δεν πέτυχε στο παρελθόν και ούτε πρόκειται να πετύχει στο μέλλον. Τόσο η γύρω από εμάς πραγματικότητα – αυτό που βλέπουμε – όσο και οι αριθμοί δείχνουν ότι η Ελλάδα αλλάζει, η Ελλάδα γίνεται καλύτερη.

Ποιες, όμως, είναι οι θέσεις της Αντιπολίτευσης σε όλα αυτά τα θέματα; Ποια είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας για το κοινωνικό κράτος; Είπε ο κ. Καραμανλής σε ομιλία του στις 3 Μαρτίου του 2000: «Ο φιλελευθερισμός αποτελεί ήδη το μοναδικό άξονα πολιτικής για τα σύγχρονα κράτη».

Τι σημαίνει αυτός ο φιλελευθερισμός, τον οποίο επαγγέλλεται; Σημαίνει λιγότερο κράτος, λιγότερες επενδύσεις του κράτους στους τομείς για τους οποίους έχει ευθύνη, λιγότερες επενδύσεις στην παιδεία, στην υγεία, στην κοινωνική ασφάλιση, στην κοινωνική προστασία στις υποδομές. Λιγότερο κράτος σημαίνει – το είδαμε την τριετία – κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους. Αυτό επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία, όταν επιχαίρει δηλώνοντας ότι ο φιλελευθερισμός αποτελεί ήδη τον μοναδικό άξονα πολιτικής για τα σύγχρονα κράτη.

Πίσω από τα διάφορα κοινωνικά προσωπεύει η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας επιδιώκει τον άκριτο και άκρατο φιλελευθερισμό, την κατάργηση του κοινωνικού κράτους. Στη θέση του κοινωνικού κράτους η Νέα Δημοκρατία τοποθετεί την άκριτη και άκρατη κυριαρχία της αγοράς. Ιδιωτική εκπαίδευση, ιδιωτική ασφάλιση, ιδιωτική υγεία, ιδιωτικές οι μεταφορές. Αυτό είναι!

Από την άλλη μεριά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος προβάλλει μια πολιτική, σύμφωνα με την οποία το κράτος έχει απεριόριστες δυνατότητες χρηματοδότησης κάθε δράσης. Όμως, αυτός ο ισχυρισμός, αν δεν αποτελεί εσκεμμένη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, αποτελεί αφέλεια. Εάν κάτι δίδαξαν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια – και πρέπει να διδασκόμαστε απ' ό,τι βλέπουμε γύρω μας – με την κατάρρευση του αυτοαποκαλούμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού» και την ανάπτυξη και πρόοδο του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, του δημοκρατικού σοσιαλισμού, αυτό είναι ότι καμία οικονομική πολιτική δεν μπορεί να παραβλέψει το οικονομικό περιβάλλον, διεθνές και εγχώριο.

Μια πετυχημένη οικονομική πολιτική οφείλει να λαμβάνει υπόψη της τους περιορισμούς που προκύπτουν από το οικονομικό περιβάλλον. Να αξιοποιεί την αγορά ως μέσο ανάπτυξης της οικονομίας. Να συνδυάζει οικονομική και κοινωνική πολιτική. Σοσιαλιστικές πολιτικές χωρίς πόρους δεν γίνονται. Σοσιαλιστικές πολιτικές χωρίς οικονομική σταθερότητα και αύξηση του προϊόντος δεν γίνονται. Σοσιαλιστικές πολιτικές που οδηγούν σε ύφεση πληθωρισμό και συνεχή δανεισμό είναι βαθύτατα συντηρητικές πολιτικές. Ενισχύουν τους έχοντες και εξασθενούν εκείνους που δεν έχουν.

Γι' αυτούς τους λόγους δίπλα στο κοινωνικό κράτος η διασφάλιση της οικονομικής σταθερότητας και ανάπτυξης όπως την προωθούμε, η προώθηση έργων και η υλοποίηση του εκσυγχρονισμού αποτελούν ισχυρές προτεραιότητες της κυβέρνησής μας. Είναι όλα αυτά άρρηκτα συνδεδεμένα με την οικοδόμηση του κοινωνικού κράτους, διαλεκτικά συνδεδεμένα. Το ένα βοηθάει το άλλο και το άλλο βοηθάει την πρώτη επιδίωξη της ισχυρής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει προχωρήσει αρκετά. Θα προχωρήσει ακόμη περισσότερο. Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση για την ανθρώπινη ανάπτυξη του ΟΗΕ προκύπτουν μερικά στοιχεία ενδεικτικά της προόδου, από το 1975 μέχρι το 1998. Το 1975 το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα ήταν περίπου οκτώ χιλιάδες (8.000) δολάρια. Τώρα έχει περάσει τα δώδεκα χιλιάδες (12.000) δολάρια και η μέση ετήσια μεταβολή είναι αντίστοιχη εκείνης της μέσης ετήσιας μεταβολής που υπάρχει στις ανεπτυγμένες χώρες.

Ένα δεύτερο στοιχείο που είναι ενδιαφέρον για το θέμα που μας απασχολεί σήμερα είναι οι κοινωνικές δαπάνες. Οι

συνολικές κοινωνικές δαπάνες σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά συστήματα καταγραφής ανήλθαν το 1998 περίπου σε 10,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτή είναι μια δυναμική εξέλιξη και αναμένεται να συνεχιστεί τα επόμενα χρόνια. Το ποσοστό δαπανών κοινωνικής προστασίας το 2001 θα είναι περίπου στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δείχνει την προσπάθειά μας, την προσπάθεια του ελληνικού λαού για να πετύχουμε την ισχυρή κοινωνία.

Υπάρχει, όμως, ένα θέμα στο οποίο έρχεται και επανέρχεται η Αντιπολίτευση, η ανισότητα του εισοδήματος. Ήταν πολύ μεγαλύτερη άλλοτε είναι πιο περιορισμένη τώρα γιατί την καταπολεμούμε, γι' αυτό περιορίστηκε. Όμως τα στοιχεία ανισότητας χρησιμοποιούνται κατά διαστρεβλωτικό και αντιεπιστημονικό τρόπο για να τεκμηριώνουν την ύπαρξη μεγάλης φτώχειας στην Ελλάδα. Τα στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν όπως χρησιμοποιούνται. Γιατί πρώτον, τα στοιχεία αξιοποιούν στατιστικά στοιχεία μέχρι το 1996. Αλλά δεν συζητούμε σήμερα το 2001 για το 1996, συζητάμε για το 2000. Από το 1996 οι κοινωνικές δαπάνες αυξήθηκαν κατά περίπου δυο τρισεκατομμύρια δραχμές σε σταθερές τιμές του 2000. Είναι το ΕΚΑΣ, είναι τα ενεργητικά μέτρα απασχόλησης, οι εξελίξεις της εισοδηματικής πολιτικής, οι πολιτικές κοινωνικής πρόνοιας που δεν λαμβάνονται υπόψη.

Δεύτερον, τα στοιχεία δεν λαμβάνουν υπόψη τη λεγόμενη ιδιοκατοίκηση. Στην Ελλάδα το 75% περίπου του πληθυσμού ζει σε δικό του σπίτι, 97,5% σε αγροτικές περιοχές. Αυτό, όμως, δημιουργεί τελείως διαφορετικές συνθήκες από άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτον τα στοιχεία δεν λαμβάνουν υπόψη την ιδιοκατανάλωση και τις αγροτικές ενισχύσεις. Αλλά η ιδιοκατανάλωση στον αγροτικό μας πληθυσμό που είναι γύρω στο 18,5% είναι σημαντικό στοιχείο της ζωής του και ενισχύσεις όπως παράδειγμα τα χαμηλότοκα δάνεια, οι ρυθμίσεις χρεών, οι εξισωτικές αποζημιώσεις αποτελούν άμεση ενίσχυση του εισοδήματος.

Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα πολλά, αλλά σταματώ εδώ. Τα στοιχεία, όμως, δεν επεξεργάζονται και άλλους αναγκαίους δείκτες, ώστε η αποτίμηση να είναι πιο ακριβής πέρα από το εισόδημα και τις δαπάνες. Στην Ελλάδα υπάρχουν υψηλό ποσοστό οικογενειακών εκμεταλλεύσεων, είτε στη γεωργία είτε στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις όπου εργάζονται όλοι, όπου υπάρχει πολυαπασχόληση. Αυτή δεν εκτιμάται.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν παραβλέπουμε το πρόγραμμα. Όμως δεν υπάρχει το όριο της φτώχειας, όπως επικαλείται η Αντιπολίτευση. Όλο και περισσότεροι περνάνε πιο πάνω από το λεγόμενο όριο της φτώχειας. Και όλες μας οι πολιτικές και όλες μας οι προσπάθειες σε αυτό συγκλίνουν. Τα πραγματικά στοιχεία δείχνουν μια κατάσταση ουσιαστικά διαφορετική από εκείνη που επικαλείται η Αντιπολίτευση, μία κατάσταση που αντιστοιχεί περίπου στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλωστε αυτό προκύπτει και από την έρευνα των οικογενειακών προϋπολογισμών του 1999. Καταθέτω τη στατιστική αποτύπωση του κοινωνικού αποκλεισμού η οποία είναι παράρτημα στο εθνικό σχέδιο δράσης για την κοινωνική ενσωμάτωση και στο οποίο παράρτημα περιέχονται τα στοιχεία για τις ανισότητες και τη φτώχεια, όπως τα ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα στατιστική αποτύπωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι αισιόδοξος για την Ελλάδα. Στο ΠΑΣΟΚ έχουμε αποδείξει ότι δεν είμαστε παρατηρητές. Είμαστε αναμορφωτές. Προωθούμε μεταρρυθμίσεις. Έχουμε αποδείξει πως η εξουσία δεν είναι για μας μία θέση ανάπαυσης, μία θέση επιβράβευσης. Είναι θέση μάχης, θέση δημιουργίας, όργανο αλλαγής. Εμείς στήσαμε το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα. Εμείς δημιουργούμε το νέο κοινωνικό κράτος. Οι μεγάλοι στόχοι προσεγγίζονται βήμα προς βήμα κερδίζοντας διαρκώς έδαφος, σημειώνοντας

διαρκώς πρόοδο. Έχουμε όλοι έναν κοινό αγώνα και η προσπάθεια για όλους μας είναι καθημερινή, γιατί μόνο με καθημερινή προσπάθεια μπορούμε να φτάσουμε στην αναπτυγμένη Ελλάδα, με ισχυρή κοινωνία.

Κανείς στην Ελλάδα δεν στερείται της δυνατότητας να κάνει τη διαφορά, να σημειώσει πρόοδο, να υπερβεί το χθεσινό εαυτό του. Όλοι μπορούμε ο καθένας στο πεδίο της δράσης του να κάνουμε το επόμενο βήμα. Αν όλοι κάνουμε το επόμενο βήμα, η Ελλάδα θα πετύχει το επόμενο το μεγάλο άλμα. Γνωρίζουμε όλοι οι πολίτες πως το αποτέλεσμα σε μία εργασία δεν έρχεται με μαγικές συνταγές. Ο καθένας γνωρίζει πόσο πρέπει να επιμείνει, πόσο πρέπει να εργαστεί, να συνεργαστεί αλλά και να συγκρουστεί για να ξεπεραστούν οι δυσκολίες, να υπερνικηθούν εμπόδια για να φτάσουμε στην επίτευξη ενός στόχου που αξίζει.

Γνωρίζουμε όλοι πως τα αποτελέσματα στη ζωή μας δεν έρχονται αμέσως, δεν έρχονται εύκολα. Και όσοι υπόσχονται «αμέσως» είναι επαγγελματίες της ανευθυνότητας, χωρίς ικανότητες και χωρίς σοβαρότητα. Γνωρίζουμε πως αν η προσπάθεια σταματήσει τα αποτελέσματα δεν έρχονται αμέσως και οι στόχοι απομακρύνονται, δεν επιτυγχάνονται, ξεθωριάζουν και ακυρώνονται. Δεν το θέλουμε αυτό και δεν θα το επιτρέψουμε.

Η ισχυρή κοινωνία την οποία επανειλημμένα έχουμε περιγράψει είναι ένας μεγάλος συλλογικός στόχος για όλους τους Έλληνες που διασφαλίζει στην Ελλάδα να κρατηθεί ψηλά στην κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών, που δημιουργεί ευημερία και πρόοδο για όλους τους Έλληνες. Οι μεγάλοι συλλογικοί στόχοι, όπως η ισχυρή κοινωνία, απαιτούν κοινή πορεία, κοινή πίστη, κοινή πρωτοβουλία, κοινή προσπάθεια, κοινή δράση. Απαιτούν τη συντεταγμένη πορεία ολόκληρης της κοινωνίας και σε αυτήν τη συντεταγμένη πορεία σας καλούμε.

Το όραμα για το όραμα δεν μας εκφράζει, δεν με εκφράζει. Δεν θέλω και δεν θέλουμε επικοινωνιακά πυροτεχνήματα. Εμμένω και εμμένουμε στην πράξη γιατί το όραμα για να είναι όραμα θέλει πράξη και δράση, πράξη και δράση για την ισχυρή κοινωνία, για την αναπτυγμένη Ελλάδα, για την ισχυρή Ελλάδα, για την Ελλάδα ψηλά στην κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών.

Σας ευχαριστώ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσωπικά περίμενα στην ομιλία του ο Πρωθυπουργός να διαγράψει τις βασικές σκέψεις, θέσεις, μέτρα που σκοπεύει να πάρει η Κυβέρνηση από δω και μπρος γενικότερα για τα θέματα κοινωνικής πολιτικής, κυρίως, όμως, για το ζήτημα που κάπως ιδιαίτερα υποσημειώνουμε, το θέμα της υγείας, μια και τα ζητήματα αυτά βρίσκονται σε μια εξέλιξη.

Αντί γι' αυτά ακούσαμε έναν απολογισμό του έργου της Κυβέρνησης. Θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Πρωθυπουργέ, η σημερινή σας τοποθέτηση σε σύγκριση με άλλες προηγούμενες που είχαν ορισμένες σκέψεις και προβληματισμούς -ανεξάρτητα με το αν συμφωνούμε- μου θύμισε μια προεκλογική «μπαλκονάτη» ομιλία, μόνο έλειψαν από κάτω οι σημαίες και τα χειροκροτήματα, έναν απολογισμό του κυβερνητικού έργου λες και είμαστε σε καθαρή προεκλογική περίοδο, πάνω σε μία πολύ προσφιλή τακτική. Από τη μια τα οκτώ χρόνια του ΠΑΣΟΚ και από την άλλη η τριετία της Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε τέλος πάντων βαρεθεί και κουρασθεί να ακούμε συνεχώς τι έκανε τρία χρόνια η Νέα Δημοκρατία, τι κάνει αυτά τα χρόνια το ΠΑΣΟΚ. Τελικά για άλλη μια φορά αισθάνεται ο ελληνικός λαός -ελπίζω να μην αισθάνεται και να βγάζει τα συμπεράσματά του- ότι βρίσκεται σε ένα χώρο όπου του χαρίζουν ορισμένα πράγματα. Χαρίζετε όλα αυτά τα χρόνια στο λαό, κάνετε δωρεές.

Ο απολογισμός σας πάντως είναι απολογισμός μιας πολιτικής που αναγνωρίζει ότι οξύνει το πρόβλημα της

φτώχειας, βαθαίνει τις ταξικές διαφορές και αντιθέσεις. Και έρχεται από κει και πέρα να δώσει ορισμένα ψήφουλα όχι για τη διόρθωση των προβλημάτων τα οποία προέκυψαν, αλλά μία διόρθωση τύπου ελεημοσύνης. Ειλικρινά αισθάνομαι σαν να είμαστε την περίοδο εκείνη που είχαμε την ΟΥΝΠΑ και που μοιράζονταν ορισμένα δέματα και συσσίτια στον ελληνικό λαό με πάρα πολλά τραγελαφικά εκείνης της περιόδου.

Είναι αδιανόητο να λέμε ότι να δίνεις δέκα χιλιάδες το μήνα αύξηση σε κάποιους που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας και ότι αυτό μπορεί να θεωρείται απολογισμός, της Κυβέρνησης που ταιριάζει και με φιλολαϊκή κοινωνική πολιτική και μάλιστα εκσυγχρονισμένη, δηλαδή με σύγχρονους όρους.

Εν πάση περιπτώσει εσείς μπορείτε πάρα πολύ εύκολα να αναμετρηθείτε με τη Νέα Δημοκρατία, είναι ένα εύκολο πεδίο για να δώσετε τη μάχη, όπως και εύκολο πεδίο για τη Νέα Δημοκρατία είναι να σας απαντήσει. Αλλά σ' αυτό που πρέπει να δώσετε απάντηση είναι αν με βάση τις σημερινές ανάγκες του ελληνικού λαού ποια πολιτική έχετε -βεβαίως είναι γνωστή ποια έχετε- και κυρίως δεν μας δώσατε με βάση τα στοιχεία που έχετε, τον οργανισμό κερδών που έχουν οι επιχειρήσεις του μεγάλου κεφαλαίου και τα εισοδήματα και τα δικαιώματα του ελληνικού λαού πού πάνε. Σ' αυτά τα ζητήματα δεν κάνετε κανέναν απολογισμό. Πέρα από την προσφιλή μέθοδο να κάνουν απολογισμό σύγκρισης με τη Νέα Δημοκρατία, που είναι ένας εύκολος αντίπαλος, συνεχίζετε να παίρνετε σαν μέτρο το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αν κοιτάξουμε καλύτερα τα πράγματα, θα δούμε ότι την τελευταία δεκαετία έχουμε μία πτώση του βιοτικού επιπέδου σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό δεν το λέμε εμείς, ακόμα και αυτού του μέσου δείκτη, ο οποίος είναι πλασματικός γιατί εκεί ανακατεύεται η μεγάλη κερδοφορία με τη φτώχεια.

Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συντελείται αρπαγή κατακτήσεων. Και με έναν άλλον τρόπο το λέτε κι εσείς όταν επικαλείσθε ότι αυτά τα μέτρα τα οποία παίρνετε στην Ελλάδα οπωσδήποτε δεν είναι ελληνικής φαντασίας ούτε ελληνικής πρωτοτυπίας, αλλά είναι μέτρα πανευρωπαϊκά και πραγματικά είναι μέτρα παγκόσμια.

Επομένως δεν αποτελεί για μας δείκτη ο μέσος όρος του κοινοτικού επιπέδου. Αλλά και με αυτόν τον μέσο όρο η Ελλάδα βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις.

Ας πάρουμε υπόψη και κάτι άλλο. Ναι σε ορισμένους δείκτες εμφανίζεται βελτίωση. Είναι πολύ γνωστό ότι είναι αδύνατον οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχουν το συγχρονισμό τόσο στους δείκτες της ανάπτυξης των κερδών όσο και τους δείκτες μείωσης, υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου. Και αυτό πολλές φορές τουλάχιστον εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος του έχουμε αναπτύξει. Η τάση όσον αφορά το βιοτικό επίπεδο του λαού είναι πτωτική, με τη διαφορά ότι δεν θα ακολουθούνται ταυτόχρονα οι ίδιοι ρυθμοί. Επομένως, όταν παίρνετε μια διετία, τριετία, τετραετία, μια τετραετία, δεν βγαίνει συμπέρασμα. Το συμπέρασμα θα βγει και για το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την Ελλάδα τουλάχιστον στα πλαίσια μιας εικοσαετίας ή αν θέλετε από το 1974 και μετά.

Αυτό που εμείς θέλουμε να σημειώσουμε συνολικά για την κοινωνική πολιτική, είναι ότι παρουσιάζει το εξής φαινόμενο: Από την περίοδο εκείνη όπου υπήρχαν ορισμένες συλλογικές κοινωνικές παροχές και στοιχεία που επιβεβαίωναν σχετική ή απόλυτη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου -και αυτό δεν έγινε γιατί κάποιοι ήταν φιλάνθρωποι, είτε σοσιαλδημοκράτες είτε φιλελεύθεροι, αλλά ήταν η γενικότερη πορεία του καπιταλιστικού κινήματος, συν οι αγώνες, συν η ύπαρξη του αποκαλούμενου σοσιαλιστικού συστήματος- κάτω από το επίπεδο οπωσδήποτε των αναγκών των εργαζομένων, με όρους αγώνα και με όρους αναμέτρησης, με το σοσιαλιστικό σύστημα, περνάμε σε μία φάση αρπαγής κατακτήσεων και υποβάθμισης της έννοιας συλλογικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας. Γι' αυτό από εδώ και εμπρός δεν θα έχετε να λέτε τίποτε άλλο παρά, έχουμε προγράμματα για δέκα χιλιάδες πάμφτωχους, έχουμε προγράμματα για μία υποπεριοχή της περιοχής.

Πάμε, λοιπόν, για μια συνολική αρνητική αλλαγή του συστήματος χρηματοδότησης της κοινωνικής πολιτικής, με κύριο στόχο τη μείωση των κρατικών επιχορηγήσεων και των εργοδοτικών εισφορών, είτε αφορά τη συνταξιοδότηση είτε την υγεία. Και αυτό το ομολογήσατε ως τώρα και κρυφτήκατε γύρω από το κράτος, τι μπορεί και τι αντέχει.

Δεύτερον, οδεύουμε ολотаχώς –και αυτή είναι η πρόθεσή σας, γιατί μπορεί και πρέπει να υπάρξει φρένο- στη διόγκωση και στην επισημοποίηση ενός συμπληρωματικού συστήματος και στη συνταξιοδότηση και γενικότερα στην κοινωνική ασφάλιση υγεία-πρόνοια ιδιωτικού τομέα, που δεν θα είναι πια ο μικρομεσαίος ιδιωτικός αλλά θα είναι ο πανίσχυρος επιχειρηματικός ιδιωτικός τομέας, που θα συμπληρώνει τα κενά του δημόσιου. Για όσους βεβαίως αντέχουν να στερηθούν και να κόψουν δαπάνες από κάπου αλλού για να πάνε στην ιδιωτική συνταξιοδότηση και στην υγεία και για όσους δεν αντέχουν, η κατάσταση θα είναι τραγική μια και το δημόσιο σύστημα συνταξιοδότησης και γενικότερα κοινωνικής ασφάλισης θα είναι ανεπαρκές όχι μόνο για τη μάζα που σήμερα θεωρείται ότι ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, αλλά για μια πολύ περισσότερους. Και το όριο της φτώχειας, το οποίο βέβαια και αυτό είναι λίγο αυθαίρετο και κινητό, θα περιλαμβάνει όλο και μεγαλύτερο αριθμό πληθυσμού.

Να πω ένα παράδειγμα: Είπατε εδώ ότι στην Ελλάδα έχουμε το εξής θετικό, έχουμε αυτοαπασχολούμενους και αυτό ακριβώς το συσχετίζετε με το κοινωνικό κράτος. Δεν έχει καμία σχέση με το κοινωνικό κράτος. Η ύπαρξη παραδείγματος χάρη οκτακοσίων χιλιάδων μικρομεσαίων αυτοαπασχολούμενων και η ύπαρξη ενός μεγάλου αριθμού μικρομεσαίας απασχόλησης στην αγροτική οικονομία δεν είναι αποτέλεσμα καμίας φιλοκοινωνικής πολιτικής, αλλά έχει να κάνει ιστορικά με τη διαμόρφωση του καπιταλισμού στην Ελλάδα. Και ακριβώς βαίνουμε σε μία πορεία πλήρους εκσυγχρονισμού στα πλαίσια του καπιταλισμού αυτής της κατάστασης, όπου η αγροτιά συρρικνώνεται και οι μικρομεσαίοι δεν ξέρω αν θα συρρικνώνονται με τους ίδιους ρυθμούς αλλά εν πάση περιπτώσει ο μεγαλύτερος αριθμός των αυτοαπασχολούμενων επιχειρήσεων θα πένεται. Κι ένας από τους λόγους που δεν συρρικνώνεται αυτός ο τομέας, είναι γιατί θα αυξάνεται λόγω της ανεργίας και ακριβώς οι άνεργοι δεν μπορεί παρά να είναι αυτοαπασχολούμενοι.

Επομένως, μια σειρά δείκτες που εσείς τους χρησιμοποιείτε σαν δείκτες προόδου, ευημερίας και σοσιαλιστικής πολιτικής -η οποία μάλιστα είναι η κατ' εξοχήν πολιτική σε σχέση με το αυτοαποκαλούμενο σοσιαλισμό της Ανατολικής Ευρώπης- είναι δείκτες πορείας υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου του λαού. Τα μέτρα τα κοινωνικά που παίρνει η Κυβέρνηση είναι μέτρα με τα οποία προσπαθείτε να ανακόψετε την ταχύτητα του κατήφορου, είτε γιατί είμαστε μπροστά σε εκλογές είτε γιατί υπάρχουν και άλλα προβλήματα. Γιατί εδώ δημιουργείται και μια αντίφαση.

Οι χθεσινές εφημερίδες έλεγαν ότι έχουμε μείωση των πωλήσεων στην Ελλάδα, στασιμότητα, ύφεση. Όλα τα μέτρα τα οποία αναφέρετε είναι μέτρα φιλόπτωχου ταμείου, για να εξασφαλίσετε και να μην πέσει ο τζίρος απότομα και να μπορέσετε να ελέγξετε κάπως τους ρυθμούς του κατήφορου για μια σειρά λόγους και οικονομικούς και πολιτικούς, εκλογικούς.

Ένα παράδειγμα : Αν δεν υπήρχαν αυτά τα περίφημα καταναλωτικά δάνεια τα οποία βάζουν στο χέρι ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού και τα στεγαστικά δάνεια, που μας βάζουν κυριολεκτικά στο χέρι, ποια θα ήταν η κατάσταση σήμερα στην Ελλάδα; Τέτοιες ασπιρίνες και τέτοια χάπια τύπου μεθαδόνης και στον τομέα της οικονομίας μπορείτε να τα παράσχετε. Και ενδεχομένως σε αυτόν τον τομέα να είστε κάπως καλύτερα από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία όντας πολλά χρόνια στην Αντιπολίτευση να μην έχει ανακαλύψει αυτούς τους τρόπους. Δεν βαριέστε και σοσιαλδημοκράτες και φιλελεύθεροι να ανακαλύπτουν. Άλλωστε αυτό αποδείχτηκε και στη Μεγάλη Βρετανία και αλλού. Το θέμα, όμως, είναι που βρίσκονται οι πραγματικές ανάγκες σήμερα του λαού μας. Και

εμείς διακηρύσσουμε ότι δεν μιλάμε μόνο για σχετική επιδείνωση της ζωής του λαού μας αλλά και για απόλυτη. Και αν πάρουμε υπόψη αυτά που γράφονται, ότι μιλάμε για παγκόσμια επιβράδυνση της καπιταλιστικής οικονομίας, για ύφεση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, για επιβράδυνση και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε τα πράγματα θα είναι κυριολεκτικά μαύρα και άραχνα.

Εσείς που στηρίζετε και προβάλλετε αυτό το προσωπείο της φιλοκοινωνικής πολιτικής; Ότι πέρασαν όλα αυτά τα μέτρα χωρίς να διαταραχθεί ο κοινωνικός ιστός; Ναι, πήγατε στις εξετάσεις και τα καταφέρατε στο να δημιουργήσετε προϋποθέσεις χειραγώγησης του μαζικού κινήματος. Και κυρίως αυτή η χειραγώγηση γίνεται και με την τρομοκρατία και με όπλο τον κίνδυνο της ανεργίας, αλλά και με την εκτεταμένη διαφθορά. Και οπωσδήποτε το ΠΑΣΟΚ τα πήγε πάρα πολύ καλά στη διαφθορά συνειδήσεων. Αν φέρετε σαν επιχείρημα ότι ορισμένα πολύ σκληρά μέτρα, όπως ήταν η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και οι ιδιωτικοποιήσεις, επί ΠΑΣΟΚ πέρασαν «αναιμākτα», εάν αυτό το θεωρείτε σαν απόδειξη ότι ο λαός ζει καλύτερα, ξέρετε πολύ καλά ότι κάνετε λάθος!

Εάν συγκρίνετε τα τρία χρόνια της Νέας Δημοκρατίας όπου πραγματικά ο λαός βρέθηκε στους δρόμους με τα πρώτα χρόνια μέχρι το 1996-1997 που το λαϊκό κίνημα δεν είχε παρέμβει και αυτό το θεωρήσατε, ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν κακή ενώ το ΠΑΣΟΚ ήταν καλό, νομίζω ότι είσατε μακριά νυχτωμένοι. Τα πράγματα δυστυχώς είναι πάρα πολύ σοβαρά. Στα τρία χρόνια που ήταν η Νέα Δημοκρατία βάλατε την αριθμομηχανή των αγώνων τόσο, όσο για να επιστρέψετε στην Κυβέρνηση. Όσο είσατε τώρα Κυβέρνηση, βάλατε άλλη αριθμομηχανή του τρομονόμου, του εκβιασμού και της ρουσφετολογίας. Δεν θα ήθελα να σταθώ περισσότερο σ' αυτό το ζήτημα.

Θα ήθελα, όμως, να ξεκαθαρίσω και κάτι άλλο που είπατε για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ότι έχει μία πολιτική, που στηρίζεται στο ότι το κράτος είναι ένα θησαυροφυλάκιο, ένα πηγάδι που μπορεί να βγάζει συνέχεια νερό ή να βγάζει χρήματα. Εμείς και στα πλαίσια αυτού του συστήματος θεωρούμε ότι είναι ρεαλιστικό να ασκεί τη μέγιστη δυνατή πίεση στο αστικό κράτος πραγματικά για να μετριάξει την αδικία την οποία προκαλεί μέσω του κρατικού προϋπολογισμού ξέροντας πάρα πολύ καλά ότι αυτό δεν είναι πανάκεια. Δεν υπάρχει άλλο μέσο, κρατικός προϋπολογισμός και καπιταλιστική εργοδοσία πρέπει να πληρώσουν. Από πού αλλού να προτείνουμε; Άλλωστε στον κρατικό κορβανά ότι μπαίνει από τη ληστεία του μόχθου των εργαζομένων, την επίσημη και την ανεπίσημη. Κράτος και εργοδοσία πρέπει να πληρώσουν. Εμείς θα είμαστε ανεδαφικοί ουτοπιστές αν βρισκαμε άλλους πόρους συν την αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων υπέρ του λαού που βεβαίως και αυτά είναι μια μορφή διακρατικού ταμείου. Δηλαδή, από πού αλλού να ζητήσουμε να έρχονται τα χρήματα; Να προσθέσουμε φόρους σε βάρος του λαού; Μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού πρέπει να έχουμε και εμείς προτάσεις. Τι να κάνουμε; Από πού αλλού δηλαδή θα αντληθούν οι πόροι; Αυτό που λέμε δεν είναι καθόλου ουτοπικό. Δεν είναι φιλικό για την πολιτική σας βεβαίως αλλά αλλιώς δεν ξέρουμε. Τι να πούμε δηλαδή; Τζόγος; Να παίζουν χαρτιά; Να κλέβει ο κόσμος; Δεν έχουμε άλλο τρόπο, κράτος, εργοδοσία και κοινότητα. Αυτοί πρέπει να πληρώσουν.

Θα ήθελα, όμως, περισσότερο να σταθώ σ' αυτό το θέμα της υγείας. Κατά τη γνώμη μας πολύ σωστά βεβαίως οι εργαζόμενοι στράφηκαν στο ζήτημα το συνταξιοδοτικό που αποτελεί έναν πυλώνα της κοινωνικής πολιτικής. Ταυτόχρονα, όμως, την τελευταία περίοδο προωθούνται θορυβωδώς και αθόρυβα σοβαρά μέτρα γύρω από τον τομέα της υγείας. Εμείς, λοιπόν, πιστεύουμε ότι το ζήτημα της κοινωνικής πολιτικής έχει τον πυλώνα συνταξιοδότηση-υγεία- πρόνοια. Θέλουμε, λοιπόν, να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας, τουλάχιστον αυτή ήταν η πρόθεσή μας στο ζήτημα της υγείας.

Εδώ, ο Υπουργός Υγείας έχει πάρει εργολαβία να το πω έτσι –με συγχωρείτε για την έκφραση- την προσπάθεια συκοφάντησης του Εθνικού Συστήματος Υγείας για το οποίο

εσείς είσαστε πάρα πολύ περήφανος και ήταν το μεγάλο χαρτί έναντι της Δεξιάς και του κράτους της Δεξιάς. Μεγαλύτερη συκοφαντία δεν έχει υποστεί από κανένα το Εθνικό Σύστημα Υγείας όσο από την Κυβέρνηση μέσω του Υπουργού Υγείας. Ούτε εμείς οι οποίοι από την αρχή βλέπαμε ότι είχε προβλήματα αυτό το Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν έχουμε συκοφαντήσει και δεν δεχόμαστε να συκοφαντήσουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας το οποίο παρά τα προβλήματα που είχε από την αρχή, παρά τα προβλήματα που είχε στην πορεία δεν έχει σύγκριση όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών με τον ιδιωτικό τομέα.

Κυριολεκτικά το έχετε κατασυκοφαντήσει. Και εμείς ξέρουμε πια αυτήν τη μέθοδο. Κατασυκοφαντούμε ένα τομέα όπου εκεί ασκείται κρατική πολιτική εν πάση περιπτώσει, ένα δημόσιο τομέα όχι για να τον διορθώσουμε, αλλά για να ανοίξουμε το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση για να ανοίξουμε το δρόμο στη γιγάντωση του ιδιωτικού τομέα.

Κύριε Υπουργέ, στις 14.2.2001 δημοσιεύσατε μια επιστολή σαν απάντηση στο απαράδεκτο φαινόμενο της λίστας αναμονής που λειτουργεί σε αρκετές περιπτώσεις στα δημόσια νοσοκομεία. Και εκεί τι είπατε; Ότι το πρόβλημα αυτό αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου προβλήματος που έχει να κάνει με την οργάνωση και τη διοίκηση του συστήματος και με τη σωστή διαχείριση του προβλήματος από την πλευρά του ασθενούς. Μα, οι λίστες αναμονής δεν υπάρχουν κατ' αρχήν, μόνο στα αστικά κέντρα, υπάρχουν και στην περιφέρεια. Και εδώ τι θα πει θέμα διαχείρισης; Φταίνε οι διοικήσεις των νοσοκομείων; Καμία διάθεση να τις αθώωσουμε, πολιτικά παιδιά σας ήταν οι Πρόεδροι, οι Γενικοί Διευθυντές και οι Διοικήσεις γενικότερα των νοσοκομείων. Αλλά δεν θέλουμε να τους μετατρέψουμε σ' ένα εύκολο αντίπαλο.

Γιατί υπάρχει λίστα; Αυτό σημαίνει είτε ότι υπάρχει κακή κατανομή εν πάση περιπτώσει των μέσων και του προσωπικού είτε υπάρχουν συγκεκριμένες ελλείψεις σε κέντρα όπως είναι ακτινοθεραπευτικά, ενδοκρινολογικά, ακτινολογικά, ραδιοϊσότοπα, μαστογραφίες, κλπ. και πέρα από ζητήματα που έχουν σχέση με χειρουργεία. Έχει σχέση η όξυνση του προβλήματος της λίστας με την απόφαση που είχε πάρει το ΠΑΣΟΚ όπου για να διοριστεί ένας γιατρός, είτε νοσηλευτικό προσωπικό στα νοσοκομεία έπρεπε να έχουν προηγούμενα φύγει με συνταξιοδότηση άλλοι πέντε; Όταν περιμένουμε να φύγουν πέντε για να διοριστεί ένας, ιδιαίτερα στο νοσηλευτικό προσωπικό, βεβαίως υπάρχουν ελλείψεις.

Μιλάτε για πλασματικές λίστες. Τι πρόβλημα είναι αυτό; Ο Υπουργός Υγείας μήπως πρώτα έπρεπε να βάλει το νυστέρι και μετά να βγει και να πει, έκανα αυτό; Τι θα πει πλασματικές λίστες; Γιατί μήπως από τη δεκαετία του 1980 δεν είχαμε τις πλασματικές υπερωρίες, όχι μόνο στους γιατρούς αλλά και στους δημοσίους υπαλλήλους; Μήπως ακόμη δεν ισχύουν και μήπως και τώρα –για ψάξτε μέσα στα υπουργεία– δεν χρησιμοποιούνται οι πλασματικές υπερωρίες για να δοθούν κάποιες πρόσθετες αποζημιώσεις στους δημοσίους υπαλλήλους, χωρίς να δημιουργηθεί πρόβλημα στη δημοσιονομική πειθαρχία;

Όλη αυτή η διαφθορά καλλιεργήθηκε μόνο από το ατομικό ένστικτο του εργαζόμενου –γιατί τώρα είναι και της μόδας να μιλάμε και για ένστικτα, τα ναρκωτικά από ένστικτα παίρνονται– ή μήπως έχει να κάνει με ένα σύστημα πραγματικά διαφθοράς που καλλιεργήθηκε ακριβώς γιατί είναι άλλο πράγμα να δίνεις σε κάποιον ανεβασμένο μισθό σαν δικαίωμα και άλλο πράγμα να του τον δίνεις σαν ρουσφέτι και κάτω από το τραπέζι. Εκεί πραγματικά δημιουργούνται δύο προϋποθέσεις: διαφθορά συνείδησης και κλοπή ψήφων!

Στάθηκα σε αυτά τα δύο ζητήματα, γιατί δείχνουν το μέγεθος εν πάση περιπτώσει της συκοφαντίας που υφίσταται αυτός ο τομέας, το Εθνικό Σύστημα Υγείας, το οποίο δεν θέλουμε να το υπερασπιστούμε, αλλά δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να συνηγορήσουμε σε μία τέτοια δυσφήμιση.

Κύριε Υπουργέ, εμείς θα θέλαμε να απαντήσετε –αναφερόμαστε και στον κύριο Πρωθυπουργό βεβαίως και στον Υπουργό Υγείας– στο εξής φαινόμενο: Έχουμε οργανισμό

κερδών στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, ιδιαίτερα στον κλάδο υγείας και στις μεγάλες εταιρείες νοσοκομεία –γιατί εταιρείες είναι, κερδοσκοπικές εταιρείες έχουν τα νοσοκομεία– και την ίδια ώρα τεράστια ελλείμματα στα νοσοκομεία. Πού οφείλεται αυτό; Όπως και σε όλους τους τομείς το ίδιο συμβαίνει και εδώ. Μιλάμε για οργανισμό κερδών.

Άραγε ο κ. Κοντομηνάς, ο οποίος παρέδωσε, έδωσε –δεν ξέρω πώς έγινε, στην ουσία παρέδωσε– την INTERAMERICAN στη EURICO, γιατί το έκανε; Γιατί προωθούνται αυτές οι τεράστιες συγχωνεύσεις στον τομέα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών; Μιλάμε για πολύ μεγάλες συγχωνεύσεις και δεν είναι μόνο η INTERAMERICAN. Ήδη είτε υπάρχουν συμβόλαια που δεν τα ξέρουμε είτε συζητήσεις σύμπραξης ελληνικών ιατρικών κέντρων, νοσοκομείων ιδιωτικών και ασφαλιστικών εταιρειών με τους ξένους. Γιατί; Και εδώ ακολουθείται και αυτό που γίνεται σε όλους τους άλλους τομείς, συγχωνεύσεις, εξαγορές, ισχυροποίηση του ιδιωτικού τομέα.

Και εδώ μπαίνει το ζήτημα: καλά κορόιδα είναι αυτοί που έρχονται να επενδύσουν σε μία Ελλάδα στον τομέα της υγείας, της κοινωνικής πολιτικής όπου το κοινωνικό κράτος που θα φτιάξει το ΠΑΣΟΚ πια θα είναι τέτοιο, όπου όλοι θα μπορούμε να επωφεληθούμε από τις δημόσιες υπηρεσίες; Έρχονται γιατί και γνωρίζουν και έχουν πρόβλεψη ότι θα κερδίσουν, θα βγάλουν ζεστό χρήμα. Γιατί έρχονται; Και μάλιστα επιδιίδονται τώρα στον τομέα αυτό της υγείας όχι άνθρωποι –ας το πω έτσι– οι οποίοι ήταν επιστήμονες, γιατροί, οι οποίοι ήθελαν να συνταξιοδοτηθούν και το μεράκι τους για την υγεία και το επαγγελματικό κέρδος. Εδώ άλλος είναι μεσίτης όλων και αγοράζει κλινικές και νοσοκομεία, άλλος επιδίδεται σε άλλες δραστηριότητες, άλλοι είναι βιομήχανοι κ.ο.κ. Πώς εξηγούνται αυτά; Θα πει βέβαια ο Υπουργός Υγείας ότι, εμείς έχουμε σαφώς τοποθετηθεί για το ζήτημα του ιδιωτικού τομέα υγείας. Και πραγματικά στο συνέδριο του ECONOMIST που έγινε τον Ιούλιο του 2000 στην Κέρκυρα, αν δεν κάνω λάθος, ο Υπουργός Υγείας τόνισε ότι στην Ελλάδα υπάρχει συγκριτικά ενδεχομένως με άλλες χώρες ένας πολύ μεγάλος ιδιωτικός τομέας υγείας, ο οποίος μάλιστα έχει στηριχθεί και σε χρήματα του δημοσίου.

Για μας αυτό είναι μία αποκάλυψη, μία ομολογία, μία τοποθέτηση. Στη συνέχεια, όμως, λέει ότι δεν είναι εκεί πέρα το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι πρέπει να μπει τάξη ανάμεσα στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα υγείας. Να μπει μία τάξη.

Το ίδιο είπε και ο κ. Κοντομηνάς –και ξαναλέω ότι δεν έχω τίποτα προσωπικό με τον κ. Κοντομηνά, αλλά εν πάση περιπτώσει, αυτό το επιχείρημα μου έρχεται– πέρσι σε μία συνέντευξη Τύπου που είχε δώσει. Είπε ότι εμείς δεν έχουμε πρόβλημα στη συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αρκεί να κανονίσουμε τους κανόνες μεταξύ τους.

Οι κανόνες αυτοί, όμως, είναι από χέρι σε βάρος του δημοσίου. Πολύ περισσότερο που προωθείται η ιδιωτικοποίηση τομέων του δημοσίου. Για παράδειγμα η δημιουργία του Ο.ΔΙ.Π.Υ., του Οργανισμού Διαχείρισης Προβλημάτων Υγείας προβλέπει το εξής: Τα έσοδα του οργανισμού αυτού να προέλθουν από τα πέντε κύρια ταμεία από τα οποία απαρτίζεται. Για πέντε χρόνια θα χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Μετά από τα πέντε χρόνια, όμως, τι γίνεται;

Αν ο τομέας της υγείας στηριχτεί στο «δούναι και λαβείν», στο «αγοράζεις-πληρώνεις», τότε γίνεται ιδιωτικός, έστω και αν γράφει Εθνικό Σύστημα Υγείας. Ο τομέας της υγείας δεν μπορεί να πάει έτσι. Δεν μπορεί να μπει στη λογική της κερδοφορίας. Άλλο η καλή διαχείριση και άλλο η κερδοφορία.

Η λογική, λοιπόν, του «πληρώνεις-παίρνεις» σημαίνει ότι ο Ο.ΔΙ.Π.Υ. δεν θα έχει ίσως ελλείμματα. Θα έχουν, όμως, ελλείμματα οι τσέπες των εργαζομένων. Η λογική που λέει ότι η υγεία πρέπει να έχει κοινωνικό χαρακτήρα και επομένως δεν μπορεί να μπει στη διαδικασία της πληρωμής και μάλιστα σε μία κοινωνία όπου οι ταξικές ανισότητες βαθαίνουν και οξύνονται, δεν εφαρμόζεται.

Ο Ο.ΔΙ.Π.Υ. έτσι θα έχει ελλείμματα. Αν δεν τα μπαλώνει ο

κρατικός προϋπολογισμός, τότε ποιος θα τα πληρώνει; Όταν για παράδειγμα ο Ο.ΔΙ.Π.Υ. αγοράζει υπηρεσίες υγείας από τους ιδιώτες, σε ποια βάση θα τα αγοράζει; Δεν θα τα αγοράζει στη λογική της κερδοφορίας; Αφού ο ιδιωτικός τομέας υπάρχει για την κερδοφορία και από την πλευρά τους έτσι είναι.

Τώρα βέβαια υπάρχει και η φιλανθρωπία και ο εθελοντισμός ο οποίος αναπτύσσεται, που καμία σχέση, όμως, δεν έχουν με αυτά τα ιδανικά που εμείς ξέραμε. Εκεί πια –θα το πω καθαρά– είτε ξέπλυμα χρήματος γίνεται είτε ξέπλυμα συνειδήσης. Εν πάση περιπτώσει και αυτός ο ιδιωτικός φιλανθρωπικός-εθελοντικός τομέας είναι αδύνατον να καλύψει τις ανάγκες ενός κοινωνικού συστήματος υγείας που βρίσκεται σε οξυμένη κατάσταση.

Αυτό συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη, διότι η ανεργία, η φτώχεια, η κατάσταση που επικρατεί στο περιβάλλον πολλαπλασιάζει σήμερα τα προβλήματα υγείας. Ακόμη και η επιμύηση του μέσου όρου ζωής απ' ό,τι φαίνεται έχει και αυτή ένα συγκεκριμένο ορίζοντα.

Για να ολοκληρώσω, για μας το κυρίως θέμα είναι αυτό: Η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα υγείας, που δεν έχει να κάνει με τον ιδιωτικό τομέα που είχαμε τα παλαιότερα χρόνια, τους οδοντίατρους, τα ιατρεία στις γειτονιές ή αν θέλετε κάποιες μικροκλινικές, οι οποίες βεβαίως λειτουργούσαν καλά. Τώρα μιλάμε για επιχειρηματικά μεγαθήρια στον τομέα της υγείας, τα οποία θα φτιάξουν και μικρότερα τμήματα και υποτμήματα και κυρίως θα καλύψουν ένα μεγάλο μέρος της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και θα λειτουργούν συμπληρωματικά ή κυριαρχικά –ανάλογα με τα κέρδη– σε σχέση με το δημόσιο τομέα.

Ας πάρουμε, όμως, και το διεθνές πλαίσιο. Επικαλέσθε οπωσδήποτε τη συντονισμένη κοινωνική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κάναμε μία προσπάθεια να δούμε τα συμπεράσματα της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πρόσφατο Συμβούλιο της Στοκχόλμης. Εκεί τα πράγματα είναι πάρα πολύ καθαρά. Γι' αυτό εσείς βγάζετε στη μέση το ΕΚΑΣ και τα συστήματα και τα φιλοδωρήματα: Γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά πού πάνε τα πράγματα.

Τι λέει, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση; Κατ' αρχήν στα ντοκουμέντα της Στοκχόλμης δεν αναφέρεται επίσημα ποια είναι η τυπική υποχρέωση του κράτους. Δεν αναφέρεται τίποτα.

Αναφέρεται μόνο η συντονισμένη πολιτική των εθνικών κρατών να αντιμετωπίσουν προβλήματα τύπου τρελών αγελάδων –τώρα δεν θα μπω στο πώς το αντιμετωπίσαν– και μια σειρά προβλήματα της υγείας, τα οποία ανάγονται σε κυρίως θέματα ατομικής ευθύνης, χωρίς να σημαίνει ότι δεν είναι θέματα ατομικής ευθύνης, όπως τα θέματα που προέρχονται από το κάπνισμα, το αλκοόλ, τη διατροφή, το στρες.

Αυτή είναι η συντονισμένη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βεβαίως είναι και η ατομική ευθύνη, αλλά κυρίως πάνε να αντιμετωπίσουν προβλήματα που έχουν σχέση με τις συνέπειες της φτώχειας από τη νεοφιλελεύθερη πολιτική που ακολουθείται από σοσιαλδημοκράτες φιλελεύθερους και από όλους, ακριβώς πάνε να αντιμετωπίσουν εκείνα τα οξυμένα προβλήματα, τα οποία όταν υπάρχουν, ασκούν πίεση για συλλογικές παροχές και για συλλογικές υπηρεσίες. Τέλος η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει πάρα πολύ καθαρά –και ο κ. Δρυσ επίσης στο ίδιο συνέδριο του ECONOMIST είπε– ότι η πολιτική στον τομέα της υγείας πρέπει να ενταχθεί, να προσαρμοστεί στα πλαίσια της δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Όταν, λοιπόν, για να ολοκληρώσω, το ζήτημα της σύνταξης, της υγείας, είναι πρόβλημα κρατικού προϋπολογισμού και οι εγγραφές στην υγεία και στη σύνταξη είναι βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, σε σχέση με την ανταγωνιστικότητα και τη δημοσιονομική πειθαρχία, από εκεί και πέρα δεν χρειάζεται να είναι κανείς σοφός για να καταλάβει το εξής πράγμα, ότι πάμε για μείωση –θα έλεγα– και της ποσότητας και της ποιότητας των δημοσίων υπηρεσιών.

Από εκεί και πέρα το μόνο που μένει, είναι να υπάρχει ένας πανίσχυρος ιδιωτικός τομέας, ο οποίος θα παρέχει συμπληρωματικές υπηρεσίες σε αυτούς που έχουν ή σε αυτούς που μπορούν να σφίξουν το ζωνάρι και να καταφύγουν κι εκεί

και να υπάρξει και ένα σύστημα, όπως είπαμε, τύπου ΟΥΝΡΑ με χαρτιά απορίας. Θα πάμε τώρα με τα χαρτιά απορίας να συμπληρώνει κάποιος ό,τι έχει σχέση με τη σύνταξη ή οξυμένα προβλήματα υγείας.

Και τέλος υπάρχει και ένα θέμα, για το οποίο θα άξιζε να γίνει και ξεχωριστή συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης. Στην Ελλάδα έχει καταργηθεί εντελώς η έννοια της επαγγελματικής ασθένειας. Πέραν του ότι η Ελλάδα κατέχει ρεκόρ εργατικών ατυχημάτων, μόνο στο ΙΚΑ υπάρχει πρόβλεψη για γιατρούς εργασίας, για υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς, για γενική ιατρική στα θέματα της εργασίας και για επαγγελματικές ασθένειες, μόνο που δεν υπάρχει υποδομή γι' αυτό. Υπάρχει νοσοκομείο που να έχει μια πτέρυγα που να ασχολείται με τις επαγγελματικές ασθένειες, όταν είναι διαπιστωμένο ότι οι επαγγελματικές ασθένειες υπάρχουν και τώρα που οι νέες τεχνολογίες έχουν διεισδύσει σε σημαντικούς τομείς και σε πλάτος και σε βάθος;

Επομένως έχουμε κάθε λόγο να πούμε στον ελληνικό λαό ότι πρέπει να χτυπήσει η μεγάλη καμπάνα. Είμαστε στο «και πέντε» και στο ζήτημα της συνταξιοδότησης και της υγείας και της πρόνοιας. Και ιδιαίτερα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, δεν είναι τυχαίο ότι βρίσκονται στους δρόμους και αγωνίζονται για τη μείωση κονδυλίων. Και εδώ και αν είναι πια η ιδιωτική φιλανθρωπία που θα ξεπλύνει χρήματα στις πλάτες των ατόμων και ειδικές ανάγκες. Επομένως είμαστε στο «και πέντε».

Και έχουμε τη Κυβέρνηση η οποία τώρα πια δεν κάνει τίποτε άλλο παρά ένα προεκλογικό μπαλκόνι με τη Νέα Δημοκρατία και η Νέα Δημοκρατία αντίστοιχα. Επομένως δεν μπορεί να περιμένουμε, από ό,τι φαίνεται, το επόμενο διάστημα και πάρα πολλά πράγματα, ότι μπορεί να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση μέσα στη Βουλή και έστω να διορθωθεί κάτι. Εμείς και αυτό θα το επιδιώξουμε.

Αυτό που μπορεί να γίνει, είναι πραγματικά ο λαός να μην έχει ούτε μια μέρα εκχειρίδας με αυτήν πια την όχι συντηρητική, αλλά εξαιρετικά αντιδραστική πολιτική, η οποία δεν μπορεί να εκσυγχρονιστεί ούτε επικαλούμενη τα προβλήματα του σοσιαλισμού ούτε επικαλούμενη άλλες παραμέτρους, την παγκοσμιοποίηση κλπ. Διότι ξαναλέμε ότι ο οργανισμός κερδών υπάρχει και ο οργανισμός ελλειμμάτων των δημόσια συστήματα επίσης υπάρχει. Κι αυτό για μας φτάνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Κώστας Καραμανλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έμενα με την εντύπωση, μέχρι πριν από μία ώρα περίπου, πριν την ομιλία του Πρωθυπουργού, ότι τη σημερινή συζήτηση την προκάλεσε η κα Παπαρήγα. Και είδαμε εδώ, έκπληκτοι, τον Πρωθυπουργό να καταναλίσκει το 90% της ομιλίας του σε μια επίθεση κατά της Νέας Δημοκρατίας για μια ακόμη φορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κυρίες Πρωθυπουργέ, τόσο ανασφάλεια και τόσο ηττοπάθεια πια;

Δεν έχετε να κουβεντιάσετε για άλλα θέματα και, ακόμα και όταν προκαλείται από άλλους η συζήτηση, επιχειρείτε να στρέψετε, και μάλιστα παραποιώντας την ιστορία, τα πυρά σε μας;

Να ξεκαθαρίσουμε μερικά απλά πράγματα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Παράταξη, της οποίας έχω την τιμή να ηγούμαι, δεν χρειάζεται επιχειρήματα για την ιστορική της και εθνική της προσφορά. Εν πάση περιπτώσει υπάρχουν μερικά πράγματα, τα οποία είναι αυτονόητα. Η Παράταξη αυτή αποκατέστησε τη Δημοκρατία. Πέτυχε το οικονομικό θαύμα και εξασφάλισε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Ελλάδας. Και μάλιστα σε μια εποχή, που εσείς λυσσαλέα τον πολεμήσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δέχομαι ότι αλλάζουν οι απόψεις με την πάροδο του χρόνου, αλλά νομίζω ότι θα ήταν εύλογο, επιθυμητό και αναμενόμενο, εσείς, που αλλάξατε απόψεις σε τόσο μεγάλες στρατηγικές προτεραιότητες, να μπορούσατε να πείτε ένα «Συγγνώμη» ή,

τουλάχιστον: Κάναμε... τουλάχιστον, «Κάναμε λάθος και αλλάξαμε γνώμη».

Το ίδιο ισχύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτήν πλέον τη χρεοκοπημένη και θλιβερή αποστολή: «Για όλα φταίει η περίοδος 1990-1993». Να επαναλάβω για μία ακόμα φορά: είστε μία κυβέρνηση, που κυβερνά περίπου είκοσι χρόνια, που έχει γίνει καθεστώς. Είστε καθεστώς. Και μάλιστα καθεστώς, για το οποίο υπάρχουν πάρα πολλά ερωτηματικά σε ό,τι αφορά τη συμπεριφορά σας, ειδικότερα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν είχαν γίνει τόσα λάθη, δεν θα μπορούσε να ευθύνεται μια μικρή περίοδος για τα όσα συνέβησαν σε δύο δεκαετίες.

Όμως, το ερώτημα, που ανακύπτει εδώ και προβάλλει, είναι η δική σας εσωτερική αντίφαση: παρακολουθείτε και ακολουθείτε, έστω με κακέκυπο τρόπο, τις πολιτικές επιλογές του 1990-1993; Θέσατε και σεις ως προτεραιότητα την Ο.Ν.Ε. και τη σύμβαση, τη συμφωνία του Μάαστριχτ, που εξασφάλισε από ελληνικής πλευράς η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Επιχειρείτε με καθυστέρηση, με τρόπο κακότεχνο, να προχωρήσετε τα έργα, τα οποία δρομολόγησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Και επιχειρείτε με επτά, οκτώ ή έξι χρόνια καθυστέρηση να μπειτε και σε μια πολιτική ελεύθερης οικονομίας -αυτό που κάποτε καταγγείλατε ως -φιλελευθερισμό- και δεν τα καταφέρνετε; Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Διαβάζω εδώ τι είπατε πριν από λίγες μέρες, στις 2 Μαΐου, στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα: «Πολιτικές καλών προθέσεων, που οδηγούν σε οικονομικά αδιέξοδα, όπως και να τις βαφτίσεις, είναι αντικοινωνικές. Έχουμε ζήσει στο παρελθόν τέτοιες πολιτικές και τα αρνητικά τους αποτελέσματα για τον τόπο. Ζήσαμε τις επιπτώσεις τέτοιων πολιτικών υπεκφυγής στο παρελθόν τόσο για τον τόπο, όσο και για τις κοινωνικές πολιτικές. Κανείς δεν βγήκε κερδισμένος από την πραγματικότητα και σίγουρα όχι το κοινωνικό κράτος». Για ποιον τα λέγατε αυτά; Για τη δεκαετία του 1980 τα λέγατε αυτά κυρίες Σημίτη! Και έρχεσθε σήμερα εδώ, για μικροπολιτικές σας ανάγκες, να μας σκηώσετε το λάβαρο του Σοσιαλισμού; Σε ποιους απευθύνεστε; Μικρά παιδιά είμαστε; Δεν έχουμε ζήσει την ιστορία αυτού του τόπου; Παρακαλώ, λοιπόν, αν μη τι άλλο, λίγο σεβασμό στην ιστορική μνήμη όλων μας. Αντιλαμβάνομαι τη δύσκολη θέση, στην οποία βρίσκεστε, αλλά δεν θα βγείτε απ' αυτήν τη δύσκολη θέση παραποιώντας την ιστορία.

Έρχομαι τώρα σ' ένα άλλο ζήτημα: το σύνθημα, σήμερα, της ομιλίας του κυρίου Πρωθυπουργού ότι είναι «αναμορφωτής». Ποια είναι η αναμόρφωση που έγινε; Για να πάμε να ρωτήσουμε τους ανέργους, να πάμε να ρωτήσουμε τα δύομισι εκατομμύρια Ελλήνων, που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Να πάμε να ρωτήσουμε τους συνταξιούχους, που μέχρι προχθές μεθοδεύατε τη μείωση των συντάξεων και σήμερα παρουσιαστήκατε οψίμως ως εγγυητές τους. Να ρωτήσουμε τους νέους, που δεν βρίσκουν ευκαιρία, να ρωτήσουμε τους αγρότες, να ρωτήσουμε τους μικρομεσαίους.

Κυρίες Σημίτη, δεν είστε αναμορφωτής. Ο Πρωθυπουργός των φόρων είστε, ο Πρωθυπουργός της ανεργίας, ο Πρωθυπουργός της φτώχειας, ο Πρωθυπουργός των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων. Και αυτή είναι μια πραγματικότητα, από την οποία, όσους εξωραϊσμούς και αν επιχειρείτε, δεν μπορείτε να ξεφύγετε. Και οι πολίτες το ξέρουν αυτό.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είπατε μία κουβέντα, που επιδέχεται πολλαπλές ερμηνείες: «Εμείς -λέτε- διασφαλίζουμε την κοινωνική ειρήνη». Κατ' αρχήν πώς τη διασφαλίζετε, όταν η μισή Ελλάδα είναι στους δρόμους σε πλήρη αντίθεση με τις όποιες επιλογές κάνετε σε όλα τα επίπεδα;

Όμως θα πάω λίγο βαθύτερα και θα θέσω τρία ερωτήματα, στα οποία σας ζητώ να απαντήσετε.

Τι είναι αυτό; Έκρηξη αυτοαρέσκειας και αλαζονείας; Είναι μήπως ομολογία ήττας ή -το χειρότερο απ' όλα - προαναγγελία άσκησης αντιπολίτευσης εκ μέρους σας μ' έναν τρόπο, ο

οποίος θα είναι παντελώς ανεύθυνος, του τύπου «ξηλώνουμε τα πεζοδρόμια»;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσπαθείτε να στηρίξετε με πανικό την πολιτική σας παρουσία, τελευταία, επιχειρώντας να ξανασηκώσετε διαχωριστικές γραμμές. Οι πολίτες, βέβαια, δεν σας ακολουθούν, γιατί οι πολίτες, όποια κι αν είναι η πολιτική τους προέλευση, ό,τι και να ψηφίζουν σήμερα, ξέρουν καλά τι πέρασε αυτός ο τόπος και τι χρειάστηκε, για να επουλωθούν αυτές οι πληγές. Και βεβαίως καταδικάζουν αυτήν την πανικόβλητη προσφυγή στο χθες.

Όμως επιμένετε σ' αυτό και μάλιστα μιλώντας για διαφορές, ποιες είναι οι διαφορές μας;

Λοιπόν, κυρίες Σημίτη, εμείς δεν πιστεύουμε ότι πρέπει να διχάζουμε τους Έλληνες πολίτες. Πιστεύουμε ότι εκείνοι που το επιχειρούν -και δυστυχώς το κάνει ο Πρωθυπουργός της χώρας- ζημιώνουν τον τόπο και τον ζημιώνουν ενσυνείδητα και σκόπιμα. Εμείς δεν θα το κάνουμε αυτό. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό που κερδήθηκε δεν πρέπει να διακυβευτεί. Η εθνική ενότητα, οι πολίτες, που μαζί προχωρούν στο αύριο και αναζητούν λύσεις στα πραγματικά τους προβλήματα, τα μεγάλα τους προβλήματα, είναι η δική μας προτεραιότητα. Και αυτή -αν επιμένετε σε διαφορές- είναι μια από τις μεγάλες μας διαφορές. Ναι, εσείς διχάζετε τους Έλληνες. Εμείς ενώνουμε τους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την κοινωνική πολιτική αφορά την ίδια τη ζωή των πολιτών. Αφορά την ανταπόκριση του κράτους -και βέβαια της Κυβέρνησης- στις ανάγκες της κοινωνίας: την εξασφάλιση των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων εργασίας, σύνταξης, στέγης. Τη μόρφωση, την παροχή ασφάλειας, υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας. Την προστασία του περιβάλλοντος. Όλα αυτά.

Ποια είναι λοιπόν σήμερα η πραγματικότητα; Ποια είναι η καθημερινότητα των πολλών; Τι αισθάνονται οι πολίτες; Πρώτα απ' όλα, λείπει από την ελληνική κοινωνία το αίσθημα ασφάλειας και σιγουριάς. Κυριαρχεί η αβεβαιότητα και το άγχος. Οι πολίτες αισθάνονται να τους χωρίζει χάος από την εξουσία. Αυτή είναι η πραγματικότητα, όσο κι αν θέλετε να τη διαστρέψετε. Δεν έχουν δυνατότητα συμμετοχής οι πολίτες. Δεν έχουν δυνατότητα σε ίσες ευκαιρίες. Βρίσκονται απέναντι σ' έναν κρατικό μηχανισμό, που λείπει στις δύσκολες ώρες τους, απέναντι σ' ένα κατεστημένο, που ταλαιπωρεί και εκβιάζει, απέναντι σ' ένα κράτος, που ταυτίστηκε με το κόμμα. Και αυτά δεν τα λέμε εμείς τα λέει ο πρώην Υπουργός σας και μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου σας.

Δεν μπορώ -και σας το λέω ευθέως- να φανταστώ μια κυβέρνηση, η οποία είναι ηθελημένα άδικη και ανάληπτη. Καμιά κυβέρνηση, η οποία να επιδεικνύει ηθελημένα, συνειδητά, κοινωνική σκληρότητα. Όμως η άπολη οικονομική πολιτική σας, η πολύχρονη παραμονή σας στην εξουσία σας απομάκρυναν από την κοινωνία. Δεν αντιλαμβάνεστε πια τις αγωνίες των πολιτών και αυτό είναι το χειρότερο. Κορυφαίος Υπουργός σας υποστηρίζει ότι κι αυτός ακόμα ξεγελάστηκε, ότι μιλούσε προεκλογικά για κοινωνική πολιτική χωρίς να ξέρει την πραγματική κατάσταση, γιατί την έκρυβε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Το μόνο που βρίσκει να λέει ο Πρωθυπουργός είναι ότι τα πράγματα σήμερα είναι καλύτερα απ' ό,τι στο παρελθόν. Και τι ήθελε; Να έχουν εισρεύσει όλα αυτά τα χρόνια τεράστια κοινωνικά κονδύλια, ν' αλλάζει ο κόσμος με αστραπιαία ταχύτητα και εδώ να μένουν τα πάντα στον περασμένο αιώνα; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απλά και μόνο η διαρκής αναγωγή στη σύγκριση με το χθες είναι απόδειξη αποτυχίας. Είναι άλμα εις ύψος με τον πήχυ στο έδαφος. Και πάλι όμως κάνει λάθος, γιατί η καθημερινότητα των πολλών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται ολοένα και πιο αβάσταχτη. Γιατί η πραγματικότητα σε ορισμένους τομείς, με κυριότερο παράδειγμα την ανεργία, είναι χειρότερη από εκείνη του 1981.

Είπατε, κυρίες Πρωθυπουργέ, ότι δεν είστε ικανοποιημένοι, όταν υπάρχει ένας άνεργος. Ε, τώρα που υπάρχουν εξακόσιες

χιλιάδες, τι θα μας πείτε λοιπόν;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Υπόσχεται τώρα ο Πρωθυπουργός ότι τα πράγματα θα είναι καλύτερα στο μέλλον.

Και αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από είκοσι χρόνια στην εξουσία, πάλι «θα» θ' ακούμε; Δηλαδή πόσα χρόνια χρειάζεστε, για να εξασφαλίσετε κάποιο στοιχειώδες έργο; Σαράντα, εξήντα, ογδόντα χρόνια; Να μας πείτε πόσο φιλοδοξείτε, γιατί εμείς, και ο ελληνικός λαός, δεν είμαστε διατεθειμένοι να σας αφήσουμε άλλο στην εξουσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκείνο που φταίει ποιο είναι; Το έλλειμμα του χρόνου ή το περίσσειμα αλαζονείας; Ποια είναι η αξιοπιστία της Κυβέρνησης; Ποια είναι η εγγύηση;

Κυρίες Σημίτη, ποιος μπορεί να λησμονήσει τη δική σας άποψη για την «άλλη Ελλάδα», για την οποία μιλούσατε την ώρα της τραγωδίας στο Σάμινα; Αντί ένας Πρωθυπουργός ν' αναλάβει τις ευθύνες του, αντί να πει «βεβαίως υπάρχουν λάθη, βεβαίως υπάρχουν δυσλειτουργίες», αντί να ζητήσει στοιχειώδη πολιτική ευθιξία από τους υφιστάμενους του, το μόνο που βρήκε να πει είναι: «Φταίει η κοινωνία και η άλλη Ελλάδα». Αυτό είναι το όραμα του εκσυγχρονισμού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες οι εκθέσεις των διεθνών οργανισμών απεικονίζουν μια κοινωνία σε κρίση. Είμαστε πρώτοι σ' ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση στα τροχαία. Πρώτοι στις φωτιές και τελευταίοι στην πυρόσβεση. Δεύτεροι στους ρυθμούς αύξησης της εγκληματικότητας. Τελευταίοι στη διά βίου εκπαίδευση, στις δαπάνες για την Παιδεία και τις νέες τεχνολογίες. Είμαστε στις πρώτες θέσεις των ιδιωτικών και στις τελευταίες των κρατικών δαπανών για την Υγεία. Είμαστε πρώτοι στις κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες. Είμαστε δεύτεροι στα ποσοστά ανεργίας.

Και ρωτούμε: ποιο είναι το κοινωνικό κράτος; Πού είναι τέλος πάντων το κράτος;

Η μάλιστα των ναρκωτικών θερίζει τα νέα παιδιά. Εκατοντάδες νέοι περιμένουν μάταια στη λίστα για τις θεραπευτικές κοινότητες και πολλοί περισσότεροι γίνονται θύματα επιτηδείων. Το οργανωμένο έγκλημα γνωρίζει πρωτοφανείς διαστάσεις. Οι πολίτες -και ιδίως οι πιο αδύναμοι- δεν αισθάνονται ασφάλεια στο σπίτι και τη δουλειά τους.

Εμείς προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα. Τα ελάχιστα, που υιοθετήσατε, τα υποστηρίξαμε. Και αυτή είναι μια ακόμα διαφορά μας, ότι εμείς δεν κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Παρουσιάστηκε το θέμα, πριν από λίγες μέρες, γελοιοποιητικό για την Κυβέρνηση, να υπερψηφίζεται ο νόμος για το οργανωμένο έγκλημα και την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας από τη Νέα Δημοκρατία, στη μεγάλη πλειοψηφία.

Και αναρωτιέται κανείς: ποιος είναι Κυβέρνηση και ποιος είναι Αντιπολίτευση;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το περιβάλλον καταστρέφεται με την ανοχή και τη σύμπραξη σας. Κορυφαίο στέλεχος του Εκτελεστικού Γραφείου σας υπογραμμίζει ότι «από άποψη χωροταξίας η περίοδος αυτή είναι καταστροφή». Το χρήμα παραλύει το κράτος και υποτάσσει την Κυβέρνηση. Και είναι σαφέστατη η αναφορά, που κάνει αυτό το στέλεχος σας, τόσο στο υπεύθυνο Υπουργείο, όσο και στις διαπλεκόμενες σχέσεις.

Πληγέντες από τους τελευταίους σεισμούς παραμένουν εγκαταλελειμμένοι και είναι βέβαιο ότι θα περάσουν έναν ακόμα σκληρό χειμώνα, ένα ακόμα αβάστακτο καλοκαίρι. Όσο τα φώτα της δημοσιότητας ήταν εκεί, οι συναρμώδιοι Υπουργοί ανταγωνίζονταν στην επίδειξη παρουσίας. Τώρα χάθηκαν, εξαφανίστηκαν. Δεν είναι προεκλογική περίοδος. Τα προβλήματα όμως των ανθρώπων είναι εκεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δήθεν δωρεάν παιδεία κατάντησε το μεγαλύτερο ψέμα του δήθεν εκσυγχρονισμού. Το πιο βαρύ φορτίο για κάθε οικογένεια είναι η μόρφωση των παιδιών της. Δε σημαίνει αυτό ανισότητα; Δεν παράγει ανισότητα ευκαιριών;

Η εκπαίδευση σήμερα είναι βασικός μοχλός για την αντιμετώπιση της ανεργίας και της κοινωνικής ανισότητας.

Και ποια είναι τα πεπραγμένα σας; Αιχμαλωτιστήκατε σε πειραματισμούς και χρεοκοπημένες ιδεοληψίες. Σας προτείναμε συνένωση δυνάμεων και προσπαθειών. Σας προτείναμε να προχωρήσουμε στη θεσμοθέτηση εθνικού διαλόγου. Να συνδέσουμε την εκπαίδευση με την αγορά εργασίας. Να σπάσουμε το κρατικό μονοπώλιο στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Να αυξήσουμε τις σχετικές δαπάνες. Να δώσουμε σε κάθε νέο Έλληνα την ευκαιρία να πετύχει.

Εγκλωβιστήκατε στην άποψη ότι η επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό σας χαλά τους δείκτες. Μοιράζεστε άδικα τα βάρη. Τα τελευταία έξι χρόνια οι φόροι αυξήθηκαν περισσότερο από 200%. Επιβλήθηκαν ογδόντα εφτά πρόσθετες φορολογικές επιβαρύνσεις.

Πάμε σ' ένα άλλο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τα τελευταία δύο χρόνια έγινε στη Σοφοκλέους η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου σε βάρος των πολλών. Περίπου ενάμισι εκατομμύριο επενδυτές οδηγήθηκαν σε οικονομική καταστροφή. Το μόνο που έχει βγει ο Πρωθυπουργός να πει τώρα είναι: «Ας πρόσεχαν». Ως χθες έλεγε ότι το Χρηματιστήριο είναι το κόμμα που τον ψηφίζει.

Ταύτιζε έναν κατ' εξοχήν θεσμό της ελεύθερης αγοράς με το σοσιαλισμό και την πρωθυπουργία του. Σήμερα, κανένας δεν φταίει! Οδηγήσατε εκατομμύρια Έλληνες στην οικονομική καταστροφή, αλλά δεν φταίει κανείς. Ούτε σεις ούτε η Κυβέρνησή σας, που έκανε χονδροειδέστατες παρεμβάσεις όλη εκείνη την περίοδο. Κι αυτό ακόμη είναι κατά τη γνώμη σας ένδειξη κοινωνικής ευαισθησίας; Είναι απόδειξη δυναμικής οικονομίας; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια ο αγροτικός κόσμος είναι σε απόγνωση. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν, η μια μετά την άλλη. Η ύπαιθρος υφίσταται νέα εγκατάλειψη. Έντεκα ελληνικές περιφέρειες είναι μέσα στις εικοσιπέντε πιο φτωχές της Ευρώπης. Περισσότεροι από δύομισι εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Είναι βέβαιο ότι ο κοινωνικός ιστός έχει ραγίσει και ότι η κοινωνική συνοχή αποδυναμώνεται.

Η ανεργία έχει γίνει μάλιστα σχεδόν για κάθε ελληνική οικογένεια. Είναι η μεγαλύτερη των τελευταίων τριάντα ετών. Και πρέπει να ξέρουμε γιατί μιλούμε. Η ανεργία δεν είναι απλώς ένας ψυχρός δείκτης, που αποτυπώνει μια οικονομική πραγματικότητα. Πίσω από τους αριθμούς αυτούς είναι άνθρωποι με αξιοπρέπεια. Είναι συμπολίτες μας, που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις βασικές ανάγκες της ζωής. Είναι οι νέοι που ζουν με το άγχος της επαγγελματικής αποκατάστασης. Ένας στους τρεις είναι άνεργος σήμερα. Περισσότεροι από εκατόν πενήντα χιλιάδες νέοι επιστήμονες έχουν βάλει τα πτυχία τους στο ράφι. Το 60% των ανέργων είναι γυναίκες. Η χώρα μας διαθέτει το μικρότερο ποσοστό του Α.Ε.Π. σε σχέση με τους άλλους εταίρους για την ενίσχυση της απασχόλησης. Τα επιδόματα ανεργίας διαρκούν λιγότερο και είναι τα χαμηλότερα στην Ευρώπη. Τεράστια κοινοτικά κονδύλια κατασπαταλήθηκαν σε προγράμματα - φαντάσματα. Όλα τα προγράμματα σύγκλισης προέβλεπαν σημαντική μείωση της ανεργίας και όλα κατέληξαν τώρα σε αύξηση! Μετράτε τώρα πόσες νέες θέσεις δημιουργήθηκαν! Δεν μας λέτε όμως: πόσες από τις παλιές χάθηκαν; Παρουσιάζετε τα μητάσματα του Ο.Α.Ε.Δ. σαν πραγματική κάμψη της ανεργίας. Ζητάτε εύσημα για οριακές μειώσεις. Για την αύξηση της ανεργίας από το 3,5%, που ήταν το 1981, στο 12% ποιος είναι υπεύθυνος; Τυχαία έγινε;

Οι πρακτικές σας μπορεί, περιστασιακά, να έχουν περιορισμένα παροδικά αποτελέσματα. Οι δικές μας προτάσεις οδηγούν στη δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας. Αυτή είναι η διαφορά μας. Για μας η ανεργία είναι ο μεγαλύτερος αντίπαλος. Το δικό μας όραμα για την Ελλάδα του 21ου αιώνα έχει σε πρώτο πλάνο μια κοινωνία, όπου ο καθένας θα απολαμβάνει το αγαθό της εργασίας. Μια κοινωνία, που θα δίνει ευκαιρίες σε όλα της τα παιδιά. Και βάζουμε ως άξονα της δράσης μας το τρίπτυχο: Εκπαίδευση, Ανταγωνισμός, Απασχόληση. Οι προτεραιότητές μας είναι δεδομένες. Παιδεία

και νέες τεχνολογίες. Άνοιγμα των αγορών στον ανταγωνισμό. Γενναία φορολογική μεταρρύθμιση. Ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Πάταξη της γραφειοκρατίας. Στήριξη της οικονομικής δραστηριότητας στην ύπαιθρο. Προώθηση μιας νέας επιθετικής αγροτικής πολιτικής. Υλοποίηση ολοκληρωμένων περιφερειακών παρεμβάσεων. Μόνο έτσι αντιμετωπίζεται η ανεργία, μόνο έτσι διασφαλίζονται η περιφερειακή σύγκλιση και η κοινωνική συνοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Κοινωνική Πολιτική σημαίνει προπάντων πολιτική Υγείας και Πρόνοιας. Οι αριθμοί περιπτεύουν. Αρκεί μια ματιά στον ευαίσθητο αυτό χώρο. Τα νοσοκομεία χαρακτηρίζονται από κακή οργάνωση. Τα περισσότερα Κέντρα Υγείας υπολείπονται. Οι εικόνες στα εξωτερικά ιατρεία είναι μεσαιωνικές. Τα ελκώδη του Ε.Κ.Α.Β. προβληματικά. Ολόκληρες περιφέρειες -η Μακεδονία, τα νησιά του Ιονίου, η Στερεά- δεν έχουν ούτε μια μονάδα ούτε μια κλίνη εντατικής θεραπείας. Οι λίστες αναμονής, το επισημαίνει αυτό ο Συνήγορος του Πολίτη, μετρούν μήνες. Μη μας λένε, λοιπόν, για επάρκεια κλινών, όταν ακόμη δυστυχώς αθροιστικά ράντζο και δημιουργούνται εικόνες τριτοκοσμικές για τους πολίτες και ειδικά εκείνους τους πολίτες, που χρήζουν της αρωγής του κράτους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πολλά από τα δημόσια νοσοκομεία έχουν ήδη περιέλθει σε δραματική κατάσταση. Αδυνατούν να εξασφαλίσουν τις προμήθειες που χρειάζονται. Αναγκάζονται να αλληλοδανείζονται υγειονομικό υλικό. Υπάρχουν περιπτώσεις -και γράφτηκε στον Τύπο αυτό αναλυτικά- που ματαιώνονται εγχειρίσεις εξ αιτίας της έλλειψης ορθοπαιδικών εμφυτευμάτων.

Σας ερωτώ: είναι κι αυτό δείγμα κοινωνικής ευαισθησίας; Καμαρώνετε και γι' αυτό; Είναι κράτος πρόνοιας αυτό; Επιλέξτε εσείς όποια απάντηση θέλετε, μόνο που πρέπει να θυμάστε ότι στο κράτος αυτό αντανακλάται ανάγλυφα η εικόνα της Κυβέρνησής σας. Αυτή είναι η εικόνα σας, η εικόνα του κράτους που δημιουργήσατε και συντηρείτε είκοσι χρόνια τώρα.

Το κράτος χρωστάει στα Ταμεία. Τα Ταμεία στα νοσοκομεία. Τα νοσοκομεία στους προμηθευτές και οι προμηθευτές στις τράπεζες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι κι αυτό αποτέλεσμα της λεγόμενης δημιουργικής λογιστικής, που υπονομεύει το παρόν και κλέβει το μέλλον. Είναι ακόμη μία φαινή ιδέα για τη συντήρηση έναντι οιοδήποτε κόστους, μίας επίπλαστης εικόνας για την οικονομία. Θέλετε να το πείτε και αυτό οικονομικό επίτευγμα; Πείτε το. Θέλετε να επαναλάβετε ότι αυτή είναι η ισχυρή Ελλάδα, που βάζει στόχους και πετυχαίνει; Πείτε το κι αυτό. Απαντήστε όμως: πόσα χρόνια τώρα είναι χωρίς προϋπολογισμούς και απολογισμούς τα νοσοκομεία; Πόσα χρόνια γίνονται παράνομα, χωρίς διαγωνισμούς, οι προμήθειες; Η κακοδιαχείριση και η σπατάλη μπορεί να εκσυγχρονίζονται, αλλά δεν αντιμετωπίζονται. Έγιναν συννύμματα του κατεστημένου και της συντήρησης.

Ο αρμόδιος Υπουργός καταγγέλλει «πιράνχας». Ο Πρωθυπουργός κάτι ψέλλισε για φακελάκια. Αυτό είδε; Για τις παρανομίες στις προμήθειες δεν άκουσε τίποτε; Για τη σπατάλη δεν ξέρει; Η ίδια η Κυβέρνηση υπολογίζει ότι ξεπερνάει το 20%. Οι εκτιμήσεις τρίτων παρατηρητών την ανεβάζουν στο διπλάσιο.

Στοιχεία που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα επισημαίνουν ότι μόνο στον τομέα της Υγείας που χρηματοδοτείται από τα Ασφαλιστικά Ταμεία, σπαταλώνται πεντακάσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές το χρόνο. Τα χρέη των νοσοκομείων αυξήθηκαν σ' ένα χρόνο περισσότερο από εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια δραχμές.

Ο ίδιος ο Υπουργός Υγείας έχει πει -από εδώ ο Βήμα- ότι στα τέλη Απριλίου, ανέρχονταν στο αστρονομικό ποσό των τριακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (350.000.000.000) δραχμών. Και τώρα τι πάτε να κάνετε; Μεθοδεύετε κάλυψη των χρεών από τις τράπεζες και εξόφληση του χρέους μετά από τέσσερα χρόνια. Αυτοί είναι οι δήθεν πλεονασματικοί προϋπολογισμοί σας. Τα ελλείμματα από εσάς και η εξόφληση από εμάς. Ωραία τα κάνετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι οι συνολικές δαπάνες των Ελλήνων για την Υγεία ξεπερνούν το 9% του Α.Ε.Π. Απ' αυτές όμως μόνο το 5% περίπου είναι δημόσιες. Τα υπόλοιπα τα πληρώνουν εξ ιδίων οι πολίτες. Άρα, είμαστε στους πρώτους ανάμεσα στις δεκαπέντε ευρωπαϊκές χώρες σε ό,τι αφορά τις ιδιωτικές δαπάνες και στους τελευταίους σε ό,τι αφορά τις δημόσιες. Αυτό και μόνο δεν φτάνει, για να αποδείξει ποια είναι η πολιτική σας στην Υγεία;

Ψηφίσατε ένα νόμο, που μέχρι στιγμής έχει υλοποιηθεί μόνο σε ό,τι αφορά την πρόσληψη των αδρά αμειβόμενων προέδρων των Π.Ε.Σ.Υ.. Θα εφαρμοστεί άραγε και αυτό ή θα ανατραπεί από κάποιον άλλον Υπουργό, όπως μας έχετε συνηθίσει όλα αυτά τα χρόνια;

Πιστεύω ότι θα έχετε πληροφορηθεί τις απεργιακές κινητοποιήσεις, που άρχισαν σήμερα από τους γιατρούς του Ι.Κ.Α. και από τους πανεπιστημιακούς και ξέρετε και για τις άλλες, που προγραμματίζουν οι εργαζόμενοι στο χώρο. Αντιδρούν γι' αυτά που επιχειρείτε αλλά και γι' αυτά που διαρρέετε ότι θα ψηφίσετε. Μεθοδεύετε δήμευση της παρουσίας του Ι.Κ.Α. Ετοιμάζετε ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις του προσωπικού, αλλά τίποτε απ' όλα αυτά δεν είχατε πει προεκλογικά. Όμως ένα νομοσχέδιο, που αφορά τα ατομικά δικαιώματα, είναι θεσμικό. Δεν μπορείτε να το φέρετε σε Τμήμα Διακοπής, αλλά στην Ολομέλεια. Και αυτό είναι σαφές. Υποχρεούστε προπάντων να κάνετε διάλογο με όλους. Ο χώρος της Υγείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτεί τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση.

Έχουμε καταθέσει κατ' επανάληψη συγκεκριμένες προτάσεις. Αντί να ακούσετε, αντί να συζητήσετε, μας συκοφαντείτε. Παλεύετε με τους αφορισμούς και την ανεπάρκεια. Σας προτείνουμε συγκεκριμένες λύσεις και επιδεικνύετε στείρα άρνηση.

Καταθέσαμε πρόταση νόμου για τη σύνταξη Υγειονομικού Χάρτη, αλλά την απορρίψατε ομόφωνα. Μετά ανακοινώσατε τη σύσταση επιτροπής, που άρχισε να συντάσσει τον ίδιο Χάρτη.

Με τέτοιες πρακτικές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν εξασφαλίζονται λύσεις.

Μιλάτε για κοινωνικό κράτος. Ποια όμως είναι η κοινωνική πρόνοια; Κάποια αποσπασματικά προγράμματα χωρίς γενικές αρχές. Μια περιορισμένη επιδοματική πολιτική χωρίς καμιά ουσιαστική φροντίδα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Σε μια χώρα, όπου οι εθνικοί ευεργέτες συνεισέφεραν και συνεισφέρουν σε κοινωνικά έργα, εσείς φορολογείτε τις δωρεές. Καταθέσαμε πρόταση νόμου, για να διορθώσετε το λάθος σας και την απορρίψατε. Το σύστημα πρόνοιας χρειάζεται ριζική αναδιάρθρωση. Στις οριακές βελτιώσεις, που εξαγγέλλετε, αντιπροτείνουμε ένα νέο μοντέλο, ένα σχέδιο ελάχιστου εισοδήματος για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, που δεν διαθέτουν άλλους πόρους. Επιμένουμε στην προώθηση προγραμμάτων κατάρτισης, στη θέσπιση αποτελεσματικών κινήτρων, στην αξιοποίηση του θεσμού της τηλεργασίας για την είσοδο των συνανθρώπων μας αυτών στην αγορά εργασίας. Αυτή είναι η βάση μιας άλλης πολιτικής. Αυτή είναι η άποψή μας για μια κοινωνία με συνοχή, με αλληλεγγύη και ανθρωπιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κορυφαίο ζήτημα κοινωνικής πολιτικής είναι το Ασφαλιστικό. Το πρόβλημα είναι υπαρκτό και σοβαρό. Η αντιμετώπισή του όμως δεν μπορεί να γίνει με τις πρακτικές της Κυβέρνησης, ούτε με την προσποίηση άγνοιας μιας ολόκληρης επταετίας ούτε με τη συγκρουσιακή αντίληψη μιας αλαζονικής εξουσίας ούτε με την παραπομπή στις καλές ενδεις μιας φοβισμένης Κυβέρνησης. Το πρόβλημα απαιτεί, πριν από όλα, ακριβή διάγνωση. Και η διάγνωση προϋποθέτει πλήρη γνώση της πραγματικότητας.

Ερώτημα πρώτον: ποια είναι σήμερα η αλήθεια; Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας παρουσιάζει τα Ταμεία με πλεονάσματα και το Υπουργείο Εργασίας διεκτραγωδεί ελλείμματα. Ο κοινωνικός προϋπολογισμός αναφέρει πλεονάσματα 298 δισεκατομμυρίων και η μελέτη των Άγγλων αναλογιστών κάνει λόγο για έλλειμμα 2 τρισεκατομμυρίων. Από τη μια κατασκευάζετε έναν πλασματικό προϋπολογισμό και από την

άλλη προλείπειτε το έδαφος για σκληρά μέτρα. Αυτό κάνετε και αυτό, πριν απ' όλα, είναι κακοποίηση της πραγματικότητας και εξαπάτηση των πολιτών. Μέχρι πρόσφατα κρύβατε συστηματικά τις θέσεις και τις προθέσεις σας. Πιστέψατε ότι η κοινωνία θα παραλύσει στον αιφνιδιασμό σας και θα υποταχθεί στους χειρισμούς σας. Παραδοθήκατε σε τεχνοκρατικές μελέτες. Φθάσατε στο σημείο να προκηρύξετε διαγωνισμό επικοινωνιακής στήριξης, να σπαταλάτε χρήματα των Ταμείων, για να πείσετε τους ασφαλισμένους. Να τους πείσετε για ποιο πράγμα δηλαδή; Ότι τους συμφέρει να αυξηθούν τα όρια ηλικίας και να μειωθούν οι συντάξεις τους! Αυτή ήταν τελικά η πρότασή σας και η πρόταση αυτή ήταν πρόκληση.

Αυτή είναι η αντίληψή σας για την κοινωνία και η αντίληψη αυτή δεν είναι δημοκρατική. Αποκαλύπτει νοοτροπία ανθρώπων, που μένουν πολλά χρόνια στην εξουσία, καταλαμβάνονται από αλαζονεία και περιφρονούν τον πολίτη, κομμάτων και ανθρώπων που αποκόπτονται –και το λέει αυτό στέλεχος της Κυβέρνησής σας– από την πραγματικότητα και την κοινωνία. Αυτό δείξατε, αυτό αποδείξατε.

Διαμορφώσατε ομόφωνα –ο Πρωθυπουργός, η Κυβερνητική Επιτροπή και το Εκτελεστικό Γραφείο του Κόμματός σας– μια κυνική πρόταση και βγήκε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να υποστηρίξει ότι η λύση του αποβλέπει στην πραγματική οικονομική σύγκλιση. Ρωτήσαμε και ρωτούμε: τι είδους σύγκλιση είναι αυτή, που δημιουργεί δύο Ελλάδες; Ήταν αυτό λύση του ασφαλιστικού προβλήματος; Χρειάζονταν μελέτες και ξένοι συμβουλάτορες; Αυτά έλεγε προεκλογικά ο Πρωθυπουργός; Θυμάται τι υποσχόταν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς –σε αντίθεση με την Κυβέρνηση– είπαμε δημόσια και κατηγορηματικά ότι οι προτάσεις, που μειώνουν τις συντάξεις των οικονομικά ασθενεστέρων, που ουσιαστικά αφαιρούν τη σύνταξη από τις μητέρες, που επιβάλλουν όρια ηλικίας, τα οποία είναι αδύνατον να αντέξουν οι εργαζόμενοι, δεν θα περάσουν. Είπαμε από την πρώτη στιγμή στον αρμόδιο Υπουργό να πάρει πίσω τα μέτρα και να επιδιώξει διάλογο. Δηλώσαμε ότι στηρίζουμε το διάλογο και θα συμμετέχουμε σ' αυτόν, εφόσον βέβαια είναι ειλικρινής και ανοικτός. Δεν μας άκουσαν! Έπρεπε να εξεγερθεί η κοινωνία, να μεταβληθεί σε πεδίο συγκρούσεων το κόμμα σας, να αμφισβητηθεί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και να μπει σε κηδεμονία, για να δηλώσει πως κάνει πίσω. Αναγκαστήκατε σε άτακτη υποχώρηση. Έκανε ο Πρωθυπουργός δραματική στροφή. Υπενθύμισε στην εξουσία η κοινωνία ότι δεν βλέπει τα προβλήματα με χρωματισμένους φακούς, πράσινους, κόκκινους, γαλάζιους ή όποιοι άλλου χρώματος. Και ποια ήταν η δική σας αντίδραση; Να επιχειρήσετε να ξανανοίξετε τα χαρακώματα του παρελθόντος. Να επιχειρήσετε να αιχμαλωτίσετε την κοινωνία στις διαχωριστικές γραμμές άλλων εποχών.

Αντί να ακούσετε, θελήσατε να διχάσετε και να εξαπατήσετε. Εσείς να κρατηθείτε στην εξουσία –γαντζωμένοι στην εξουσία– κι από κει και πέρα «Γαία πυρί μειχθήτω». Και επί της ουσίας, όλα όσα επαναλαμβάνετε τώρα είναι ασαφή και αντιφατικά. Είναι προϊόντα ενδοκομματικών ισορροπιών. Ευχολόγια, ευχολόγια κενά περιεχομένου, μισόλογα που, από τη μια, επιχειρούν να πλάσουν ένα κοινωνικό προσωπείο και, από την άλλη, αποκαλύπτουν εμμονή στο σκληρό πυρήνα της πρότασής σας. Τη μια βεβαιώνετε τους φορείς ότι προσέρχεστε χωρίς προτάσεις και την άλλη κατηγορείτε όλους τους άλλους ότι δεν έχουν προτάσεις. Μόνιμος ισχυρισμός σας είναι ότι κανένας δεν έχει προτάσεις.

Ποια είναι η αλήθεια; Ότι μόνιμα απορρίπτετε τις προτάσεις, που σας καταθέτουμε. Γιατί εμείς σε κάθε περίπτωση καταθέτουμε συγκεκριμένη πρόταση και το αποδεικνύουμε έμπρακτα. Όπως έμπρακτα επίσης έχουμε αποδείξει ότι, όποτε χρειάστηκε, δεν διστάσαμε να αναλάβουμε το κόστος από τις επιλογές μας. Γι' αυτό σώσαμε το Ασφαλιστικό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι αλήθεια ότι το Ασφαλιστικό Σύστημα αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα. Τα περισσότερα όμως παράγονται από το κατεστημένο, από τον κομματισμό και τη συντήρηση.

Εμείς έχουμε αναπτύξει συγκεκριμένο πλαίσιο θέσεων. Είναι προτάσεις που αφορούν τον εξορθολογισμό, τη μηχανοργάνωση, τη συγχώνευση ομοειδών Ταμείων, την αξιοποίηση της περιουσίας τους, την πάταξη της σπατάλης.

Όμως, όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αρκούν. Το Ασφαλιστικό είναι ένα υποσύστημα του ευρύτερου οικονομικού, κοινωνικού και κρατικού συστήματος, που διαμορφώνεται από τις ακολουθούμενες κυβερνητικές πολιτικές. Δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί ξεκομμένο, ως αυτοτελές ζήτημα. Κανένας νόμος δεν μπορεί να δώσει λύση, αν παραμένουν ισχυροί οι εξωγενείς παράγοντες, που ανατρέπουν την ισορροπία του. Οι παράγοντες αυτοί, είτε το θέλετε είτε όχι, οφείλονται στην αποτυχία της γενικότερης οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Είναι η έκρηξη της ανεργίας, τα φαινόμενα μαύρης αγοράς εργασίας, η τεράστια έκτασης παραοικονομία και η εισφοροδιαφυγή, η επιστράτευση της λεγόμενης δημιουργικής λογιστικής εις βάρος των Ταμείων.

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το κράτος οφείλει 1,3 τρισεκατομμύρια στο Ι.Κ.Α.; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στην υποχρέωση τριμερούς χρηματοδότησης και ότι το κράτος γι' αυτόν το λόγο χρωστά 670 δισεκατομμύρια δραχμές στα ταμεία;

Χρειάζεται, λοιπόν, ευρύτερο, συγκροτημένο σχέδιο, που θα οδηγήσει στην εξυγίανση και την ενδυνάμωση του όλου κοινωνικοοικονομικού συστήματος. Με απλά λόγια, μια άλλη οικονομική και κοινωνική πολιτική.

Χρειάζεται πρόγραμμα δυναμικής και ισορροπίας ανάπτυξης, τους βασικούς άξονες του οποίου έχουμε κατ' επανάληψη αναπτύξει, ικανό να τονώσει την απασχόληση. Ξέρουμε όλοι πως, αν η ανεργία ήταν σήμερα στο μισό –και δεν φτάνει βεβαίως αυτό, κάνω μία υπόθεση εργασίας– τα Ταμεία θα εισέπρατταν επί πλέον 300 δισ. το χρόνο. Χρειάζεται μια συγκροτημένη πολιτική για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής και της μαύρης αγοράς εργασίας. Ξέρουμε όλοι ότι για εκατό χιλιάδες (100.000) παράνομους μετανάστες, που θα εντάσσονταν στο σύστημα, τα Ταμεία θα εισπράττουν τουλάχιστον 100 δισ. το χρόνο.

Πάνω απ' όλα χρειάζεται να φτιάξουμε ένα κράτος υπεύθυνο και σοβαρό και όχι να ρίχνουμε τις συνέπειες της ανεπάρκειάς του στις πλάτες των εργαζομένων, στις πλάτες των συνταξιούχων. Ξέρουμε όλοι –και το πιστοποιεί η πρόσφατη έκθεση του Ι.Ο.Β.Ε.– ότι η παραοικονομία πλησιάζει το 40% του Α.Ε.Π., ότι απ' αυτό και μόνο το λόγο το Ι.Κ.Α. χάνει 700 δισ. το χρόνο.

Γι' αυτό ακριβώς είναι πρόκληση στην κοινωνία οι λόγοι, για τους οποίους δημιουργούνται τα ελλείμματα στα Ταμεία. Είναι πρόκληση και η κατεύθυνση που επιλέγεται. Αλλού βασικά είναι το πρόβλημα κι εσείς γι' αυτούς τραβάτε.

Χρειάζεται ακόμα μια μακρόπνοη πολιτική για την αντιμετώπιση του δημογραφικού. Υπάρχει ένα ομόφωνο πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για την υπογεννητικότητα και τη γήρανση της κοινωνίας.

Καταθέσαμε πρόταση νόμου για την υλοποίησή του. Εσείς την απορρίψατε, υποσχόμενοι ότι θα φέρετε ένα δικό σας νομοσχέδιο σε έξι μήνες. Πέρασαν χρόνια, πέρασαν και άλλα χρόνια και δεν κάνατε τίποτα. Αυτή είναι η συνέπειά σας, αυτή είναι η πολιτική σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταστήσαμε σαφή από την πρώτη στιγμή τη θέση μας. Καταθέτουμε συγκεκριμένο άξονα αρχών και προτάσεων και υποστηρίζουμε την άμεση έναρξη του διαλόγου. Απαντάτε με κραυγές, με υβριστικές επιθέσεις, με αποπροσανατολιστικά τεχνάσματα.

Σας το είπαμε και το επαναλαμβάνουμε. Δεν θα σας ακολουθήσουμε σε καμία απόπειρα φυγής προς το παρελθόν, σε καμία προσπάθεια διχασμού της κοινωνίας, γιατί αυτό είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να γίνει. Σας αφήνουμε στα άκρα σας αφήνουμε στις ακρότητες που επιλέξατε.

Και κάτι ακόμα. Τους άλλους δεν μπορείτε να τους κατηγορείτε γι' αυτά που μόνο εσείς κάνετε. Σεις δεν είστε,

που είπατε ότι είναι ώρα να χορέψετε ροκ και μάλιστα σκληρό ροκ; Ε, χορέψτε μόνοι σας! Αλλά θα χορέψετε μέχρι τέλους μόνοι σας. Δική σας είναι η επιλογή, δική σας και η ευθύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τα πούμε όμως ξεκάθαρα. Δεν κρύβονται έτσι οι αποτυχίες. Και, πάνω απ' όλα, δεν κερδίζεται έτσι η νέα εποχή. Εξαντλήθηκαν οι αντοχές της κοινωνίας, εξαντλήθηκαν κι εσείς. Ο τόπος χρειάζεται μια νέα πολιτική με το βλέμμα στο αύριο και για την Ελλάδα που έρχεται, για μια κοινωνία με συνοχή, με αλληλεγγύη και ανθρωπιά. Αυτό είναι το δικό μας όραμα και αυτό το όραμα είναι δέσμευση για όλους μας.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού αποκάλυψε πλήρως το μεγάλο πρόβλημα στρατηγικής, που ταλανίζει σήμερα την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Αποκάλυψε την αγωνία διαφοροποίησης από τη Νέα Δημοκρατία, χωρίς όμως να θιγούν επί της ουσίας οι κατευθύνσεις της κυβερνητικής πολιτικής, που ταυτίζονται με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Πριν από λίγες ημέρες, ο κύριος Πρωθυπουργός υιοθέτησε τη στρατηγική που αποδόθηκε στον κ. Λαλιώτη και εμφανίστηκε στη Βουλή, αλλά και σε άλλες ομιλίες του, ως ΠΑΣΟΚ μιας άλλης εποχής. Σήμερα, υιοθέτησε τη στρατηγική που χθες σε συνέντευξή του δημοσιοποίησε ο κ. Χριστοδουλάκης και επεχείρησε να αλλάξει την εικόνα και να επανέλθει στο εκσυγχρονιστικό και μεταρρυθμιστικό προφίλ. Το τελικό αποτέλεσμα; Είναι η σύγχυση, η παντελής απουσία ιδεών για το σήμερα και το αύριο.

Η αλχημεία των αριθμών δεν βοηθάει σε τίποτα. Δεν βοηθάει, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί οι Έλληνες πολίτες, οι απλοί εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι οι νέοι οι γυναίκες, οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι, δεν περιμένουν να μάθουν από εσάς, κύριε Σημίτη, την οικονομική τους κατάσταση. Την ζουν καθημερινά. Οι απλοί Έλληνες εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, μικρομεσαίοι, αγρότες, νέοι, γυναίκες γνωρίζουν πολύ καλά τι σημαίνει, για το εισόδημά τους, η δωρεάν παιδεία, που τους παρέχει το ελληνικό κράτος. Αυτές ειδικά τις ημέρες των εξετάσεων, όλοι οι Έλληνες γονείς ξέρουν πολύ καλά πόσα πληρώνουν για την παιδεία των παιδιών τους, και ξέρουν πολύ καλά τι τους παρέχει η πολιτεία και το εκπαιδευτικό της σύστημα. Οι απλοί πολίτες ξέρουν πολύ καλά, τι σημαίνει για το εισόδημά τους να αρρωστήσει κάποιος από τους δικούς τους και ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνει η ραγδαία ιδιωτικοποίηση της υγείας.

Έζησαν οι απλοί Έλληνες πολίτες, κύριε Πρωθυπουργέ, πολύ οδυνηρά στο πετσί τους, τη βία, τη μεγάλη αναδιανομή του εισοδήματος που πραγματοποιήθηκε πριν από ένα χρόνο στο Χρηματιστήριο. Και κάτι ακόμα, κύριε Πρωθυπουργέ: Κατάλαβαν πολύ καλά το κυβερνητικό ενδιαφέρον, όταν σας άκουσαν ως Πρωθυπουργό, προχθές, να λέτε πολύ ψύχραιμα ότι «λυπάστε γι' αυτούς που κήκαν». «Το γράψε λάθος», όμως, δεν είναι τρόπος άσκησης πολιτικής. «Το γράψε λάθος», δεν σημαίνει αναγνώριση ευθύνης, σημαίνει περιφρόνηση και εμπαιγμό σε όσους σας πήραν στα σοβαρά και σας πίστεψαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Οι απλοί Έλληνες πολίτες ένιωσαν, επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, πολύ καλά τι σημαίνει, για την αξιοπρεπή τους διαβίωση για την κοινωνική τους ασφάλιση και προστασία, η δέσμη ιδεών που παρουσιάσατε, ως Κυβέρνηση, και τώρα προσπαθείτε να την κουκουλώσετε και να την πάρετε πίσω. Είναι πολύ απλή η αλήθεια.

Κύριε Πρωθυπουργέ, προσπαθείτε να μας πείσετε ότι πιστεύετε διαφορετικά πράγματα από τη Νέα Δημοκρατία για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Γιατί λοιπόν, δεν

καταργείτε «τους αντιασφαλιστικούς», όπως τους αποκαλούσατε ως Αντιπολίτευση, νόμους του κ. Σιούφα; Εάν έχετε απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, πείτε την τώρα. Διακόψτε με και πείτε, ποια είναι η διαφοροποίησή σας, για να καταλάβει και ο κόσμος. Έχετε απάντηση επ' αυτού; Όλα τα άλλα είναι λόγια, τα οποία μ' ένα δημαγωγικό τρόπο κατευθύνονται προς το στόχο του εξωραϊσμού της πραγματικότητας.

Το να εξωραΐζει όμως η Κυβέρνηση, η όποια κυβέρνηση, τα πάντα και να καταγγέλλει όσους την ελέγχουν και διαμαρτύρονται για την πολιτική της, ότι μηδενίζουν τα πάντα, είναι ο στερεότυπος παλαιοκομματικός τρόπος λειτουργίας της πολιτικής. Οικοδομεί, είπε ο κ. Σημίτης, την ισχυρή κοινωνία που θα κερδίσει το στοίχημα για το μέλλον. Ξέρετε όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, το μέλλον δεν είναι στοίχημα και η ισχυρή κοινωνία δεν φτιάχνεται με χάρτινα λόγια.

Ακούστηκε και δεν διαψεύστηκε ότι είπατε πως «είστε και θα είστε ο θεράπων ιατρός». Σε πρόσφατη μάλιστα τηλεοπτική σας συνέντευξη είπατε ότι «ως καλός προπονητής χρησιμοποιείτε τους καλύτερους παίκτες». Κύριε Πρωθυπουργέ, οι ιατρικές και οι ποδοσφαιρικές αναφορές στη λειτουργία της πολιτικής, δεν προσδίδουν κύρος στην πολιτική και σε όποιον νομίζει ότι γίνεται καλός πρωθυπουργός, εάν παρομοιαστεί με τον καλό γιατρό και τον καλό προπονητή. Και για να συνεννοούμεθα, κανείς προπονητής και κανείς γιατρός δεν θα διανοηθεί ποτέ να μιλήσει ως καλός πρωθυπουργός. Αυτή είναι η επικοινωνιακή αντιστροφή της πραγματικότητας και αυτή είναι η επιβίωση του στερεότυπου τρόπου λειτουργίας της πολιτικής ζωής στα χέρια σας.

Μιλήσατε, απευθυνόμενος και στο Συνασπισμό, ότι είμαστε «επαγγελματίες της ανευθυνότητας». Με αναγκάζετε να σας πω, όσο πιο αυστηρά γίνεται, όσο πιο καλόπιστα γίνεται, ότι δεν σας πάει, κύριε Σημίτη, να μιλάτε ως επαγγελματίας της δημαγωγίας. Αδικείτε τον εαυτό σας, και όσοι σας υποδεκνούν αυτόν το ρόλο, κάνουν σε βάρος σας, αυτό που λένε οι αγρότες συμπατριώτες μας: Σας «ξελακκώνουν». Ρωτήστε να σας πουν τι σημαίνει «ξελακκωμα» και στην κυριολεξία και μεταφορικά.

Εκείνο το οποίο αποδείχτηκε, σήμερα, περίτρανα, είναι ότι εσείς, ως Πρωθυπουργός της χώρας, μόνον εσείς, παραμένετε μονότονα, αναίτια, αυτάρεσκα ευτυχής με την εικόνα της σημερινής Ελλάδας. Βαδίζετε τον αδιέξοδο δρόμο της πολιτικής και κοινωνικής απομόνωσης, έτσι, ασκώντας μια οικονομική και κοινωνική πολιτική, εκτός ψήφου εμπιστοσύνης, αλλά και εκτός της λαϊκής κυριαρχίας. Γιατί άλλα υποσχεθήκατε και άλλα κάνετε. Με άλλο προεκλογικό πρόγραμμα πήρατε την πλειοψηφία και άλλη πολιτική εφαρμόζετε.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει να έρθει στην εξουσία και ότι κάποιος από τα κόμματα της Αριστεράς τη βοηθούν για να αντιπολιτευούνται. Δεν κουρασθήκατε, κύριε Σημίτη, να χαλκεύετε τέτοια ψεύτικα διλήμματα; Ο κόσμος του Συνασπισμού, ο κόσμος της ευρύτερης Αριστεράς, όλοι οι νουνεχείς πολίτες, σας λένε ότι τα πραγματικά διλήμματα τα έχετε εσείς. Τα πραγματικά διλήμματα γεννιώνται από την πολιτική σας. Δεν θα πουλάτε διαρκώς την μπαγιάτικη πολιτική σας, την μπαγιάτικη πόλωση με περιτυλιγμένα τα εκβιαστικά διλήμματα σε βάρος του Συνασπισμού, σε βάρος της ευρύτερης Αριστεράς για να σταυρώσετε διαρκώς την ελληνική κοινωνία και να παίζετε τα ιμάτια της στα εκλογικά ζάρια, στο εκλογικό ζατρίκιο.

Και από την άλλη πλευρά να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους: Η Νέα Δημοκρατία κάνει δημαγωγία για τα κοινωνικά προβλήματα, που δημιουργεί μια κυβερνητική πολιτική, η οποία, όπως η ίδια ισχυρίζεται, αποτελεί αντιγραφή, έστω και κακή, της δικής της πολιτικής.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η απάντηση για τα κοινωνικά προβλήματα δεν είναι να αντικατασταθεί μια φιλελεύθερη ή κρυπτοφιλελεύθερη πολιτική με μια περισσότερο φιλελεύθερη πολιτική. Τα κοινωνικά προβλήματα χρειάζονται διαφορετικές πολιτικές επιλογές και άξονα προοδευτικών εξελίξεων, που να εξασφαλίζει πράγματι την αξιοπρεπή διαβίωση και ασφάλεια,

την ισόρροπη ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή, με συλλογική ευημερία.

Ένα είναι σαφές σε αυτήν την περίοδο, ότι δεν μπορείτε να δώσετε λύσεις, κύριοι της Κυβέρνησης, στα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα του τόπου, στα σοβαρά οικονομικά προβλήματα, στα σοβαρά θεσμικά προβλήματα και γι' αυτό, δημιουργείτε, με τη στάση σας, έντονο πολιτικό πρόβλημα. Μπάζει από παντού η πολιτική σας. Το Χρηματιστήριο βυθίζεται στη δίνη της οικονομικής και πολιτικής αβεβαιότητας. Η παραοικονομία θηριεύει, γιατί συμφέρει πρωτίστως τους κυβερνητικούς και κρατικούς μηχανισμούς. Η Κυβέρνηση πριμοδοτεί αυτήν την παραοικονομία, για να εξομαλύνει τις κοινωνικές και άλλες παρενέργειες, από την παρατεταμένη εισοδηματική λιτότητα και την αύξηση του συνολικού φορολογικού βάρους. Ανατροφοδοτεί η πολιτική σας, με αυτόν τον τρόπο, τη συγκριτική υστέρηση της πραγματικής οικονομίας και την αναξιοπιστία μιας διαβρωμένης Δημόσιας Διοίκησης. Και πολλαπλασιάζει η Κυβέρνηση με την πολιτική της το κοινωνικό και οικονομικό κόστος που προκαλεί η άρνησή σας να προβείτε στις αναγκαίες και επείγουσες μεταρρυθμίσεις στη φορολογία, στη Δημόσια Διοίκηση και στη διοικητική οργάνωση του κράτους σε περιφερειακή βάση. Είναι και αυτή μια πρόσθετη και κραυγαλέα απόδειξη ότι δεν έχετε, ως Κυβέρνηση, όραμα προοδευτικού εκσυγχρονισμού, δεν έχετε πολιτικό σχέδιο για προοδευτικές εξελίξεις, μέσα στο νέο μεταλλασσόμενο ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Χρεώνετε πλέον, κύριε Πρωθυπουργέ, και εσείς προσωπικά την επικυριαρχία του αναχρονισμού στην πολιτική ζωή του τόπου, ως το προίμιο ή το πρώτο κεφάλαιο της συντηρητικής αναδίπλωσης. Βάλατε τα οράματα και τα βιώματα της προοδευτικής Ελλάδας στο μπαούλο, για να τα βγάξετε σε ώρα ανάγκης ή για τις γιορτές και τα πανηγύρια. Η κοινωνία, αν έχει χαράξει μια διαχωριστική γραμμή, αυτή η πραγματική διαχωριστική γραμμή είναι σε σχέση με τη δική σας οικονομική και κοινωνική πολιτική. Τώρα ψάχνετε να βρείτε αυτές τις διαχωριστικές γραμμές; Ύστερα από μια τόσο ευρεία και σε τέτοιο βάθος σύμπτωση απόψεων, στη διάρκεια της Αναθεώρησης του Συντάγματος; Αναρωτιέμαι, τι πραγματικά απέμεινε, για να διαχωρίσει η γραμμή που με αγωνία ψάχνετε να βρείτε.

Πρόοδο ή οπισθοδρόμηση συνιστά, η διαρκής πολιτική ασυλία, που εσείς ως Κυβέρνηση δίνετε σε έναν ανορθόδοξο εκλογικό νόμο, που σημαίνει πολιτικά ότι, ως ηγεσία, έχετε σαφή προτίμηση, ακόμα και στην προοπτική της συντηρητικής αναδίπλωσης και όχι στις διαρθρωτικές πολιτικές αλλαγές του πολιτικού μας συστήματος, για νέους συσχετισμούς προοδευτικής πλειοψηφίας;

Τι συμβολίζει, ο επικίνδυνος εναγκαλισμός σας με τη Νέα Δημοκρατία, στην ψήφιση του νόμου, τον οποίο εύστοχα έχουν αποκαλέσει όλοι ως τρομονόμο; Από ποιου κόμματος «το βιογραφικό» έχετε αντιγράψει την οργανωμένη υποβάθμιση του φυσικού, του αστικού και του περιαστικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής;

Μιλήσατε για πολλά, κύριε Πρωθυπουργέ. Προσφάτως, όμως, είδε το φως της δημοσιότητας μελέτη, για τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας, που εκπόνησε η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία υπό την εποπτεία του ειδικού σας συμβούλου του κ. Τήνιου. Τι διαπιστώνει αυτή η έκθεση; Μεγάλωσε, στο διάστημα του '90-'98, η απόσταση που χωρίζει τη συνολική δαπάνη για την κοινωνική προστασία ως ποσοστό του ΑΕΠ στη χώρα μας, από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από διαφορά 2,2 ποσοστιαίων μονάδων, το 1990, σε διαφορά 3,2 ποσοστιαίων μονάδων, το 1998. Την ίδια περίοδο, το μεγαλύτερο βάρος για τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος σήκωσαν οι εργαζόμενοι και οι αυτοαπασχολούμενοι. Οι εισφορές των πρώτων σε σταθερές τιμές αυξήθηκαν κατά 41% και των δεύτερων κατά 92%. Η κρατική συνδρομή αυξήθηκε μόλις κατά 12,2%. Αυξήθηκαν υπέρμετρα οι κοινωνικές εισφορές κατά 32,5%. Το 1998 άγγιξαν τα 5,5 τρις από τα οποία τα 3,3 τρις. προέρχονται από τις εργοδοτικές εισφορές, οι οποίες και αυξήθηκαν από την αρχή της δεκαετίας μόλις κατά 20,56%.

Στη δεύτερη χαμηλότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται η χώρα μας, ως προς τη δημόσια δαπάνη υγειονομικής περίθαλψης.

Οι δαπάνες αντιπροσωπεύουν το 30,4% της συνολικής δαπάνης έναντι 35,1% της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην πέμπτη χαμηλότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται η χώρα μας ως προς τις δαπάνες για την απασχόληση που αντιπροσωπεύουν μόλις το 4,8% του συνόλου των κοινωνικών δαπανών.

Επ' αυτών δεν απαντήσατε. Και αυτά είναι η ακτινογραφία του κοινωνικού κράτους, για το οποίο σεις αισθάνεσθε υπερήφανος, σήμερα, σε πείσμα όλων εκείνων οι οποίοι αισθάνονται ασφυξία, ανασφάλεια και αβεβαιότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπου και αν ανήκει ο καθένας μας ξέρει αυτό, που καταγράφεται ως κοινό βίωμα του μέσου Έλληνα. Έχει διαμορφωθεί μια κοινωνική πραγματικότητα, ηθικά και πολιτικά απαράδεκτη. Οι Έλληνες πολίτες επιβαρύνονται δυσανάλογα, σε σχέση με την έκταση και την ποιότητα των υπηρεσιών, που τους ανταποδίδει το λεγόμενο κράτος πρόνοιας.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού θεωρούμε ότι αυτό το πενιχρό αντίκρυσμα σε κοινωνικές παροχές, που έχει η υπέρμετρη φορολογική επιβάρυνση των εργαζομένων για την κοινωνική πολιτική, είναι μείζον κοινωνικό πρόβλημα, που πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα και αποτελεσματικά. Και δεν αντιμετωπίζεται ούτε με κεντρο-αριστερούς ούτε με κεντροδεξιούς φιλελευθερισμούς. Χρειάζεται διαφορετική κοινωνική πολιτική, προτεραιότητες πραγματικά κοινωνικές.

Και αν πρέπει να γίνει ουσιαστικός εθνικός, κοινωνικός και πολιτικός διάλογος για το ασφαλιστικό, αυτός να γίνει για να μετατοπιστεί το κέντρο βάρους του συστήματος, από την παροχή ισχών επιδομάτων στη δωρεάν παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών, υψηλής ποιότητας, από την ασφάλιση των εργαζομένων, στην ασφάλεια των πολιτών, από την αναπλήρωση εισοδήματος, στην αποτελεσματική προστασία από τη φτώχεια για την αξιοπρεπή διαβίωση. Για ένα κοινωνικό κράτος, που θα αποκλείει τους αποκλεισμούς και δεν θα παράγει αποκλεισμούς, για ένα κοινωνικό κράτος, που θα διασφαλίζει την αξιοπρεπή και αλληλέγγυα μετάβαση όλων στη νέα κοινωνία της γνώσης και της πλήρους απασχόλησης.

Δεν αισθάνεται ευτυχής, λέει ο κύριος Πρωθυπουργός, όταν υπάρχει έστω και ένας άνεργος. Μα, στο 12% είναι η ανεργία. Επί έξι χρόνια, που είσθε Πρωθυπουργός, αισθάνεσθε ευτυχής που έχετε στο 12% την ανεργία; Και αν δεν αισθάνεσθε ευτυχής, δώστε μία εξήγηση γιατί η πολιτική σας δεν αποδίδει, γιατί δεν έχετε ορθολογική διαχείριση των πόρων και τις νέες θέσεις εργασίας τις φτιάχνετε μόνο στα video clip της προεκλογικής περιόδου, λες και φυτρώουν αυτοφυώς οι νέες θέσεις εργασίας, ως μανιτάρια, για να τα θερίσετε εσείς μετεκλογικά.

Εμείς, λοιπόν, λέμε από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, ότι ένα ολοκληρωμένο σύστημα κοινωνικής προστασίας θα πρέπει να έχει τέσσερις βασικούς στόχους. Να διασφαλίσει μια δέσμη παροχών και υπηρεσιών υγείας, πρόνοιας και περίθαλψης υψηλής ποιότητας, δωρεάν σε όλους τους πολίτες, ανεξάρτητα από την ηλικία και τη σχέση τους με την αγορά εργασίας. Να διασφαλίζει τη διαφάνεια, τον εξορθολογισμό και τη δικαιοσύνη, τόσο στην εσωτερική κατανομή των δαπανών όσο και στην κοινωνική προστασία και στη χρηματοδότησή τους. Να αντιμετωπίζει τις σημερινές ανισότητες, μεταξύ ατόμων και ασφαλιζόμενων κοινωνικών ομάδων. Να καλύπτει τις νέες ανάγκες, που προκαλεί η ραγδαία εξέλιξη στην τεχνολογία και την οργάνωση της οικονομίας: Μερική, ασυνεχής, διακεκομμένη απασχόληση, κατ' οίκον εργασία και εργασία από απόσταση, ασφαλής κινητικότητα των εργαζομένων, μακροχρόνια ανεργία και φτώχεια.

Στα πλαίσια αυτά εμείς προτείνουμε –και επαναλαμβάνω την πρόταση, κύριε Πρωθυπουργέ– έναν εθνικό διάλογο, κοινωνικό και πολιτικό διάλογο, με τέσσερις μεγάλες θεσμικές τομές.

Τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση των αποδοχών. Εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα. Προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Προοδευτική μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού συστήματος.

Ελάτε, λοιπόν, να κάνουμε διάλογο επ' αυτού, για να δούμε ποια είναι η ουσία του νέου κοινωνικού κράτους, που χρειάζεται ο Έλληνας πολίτης, για να μεταβεί στις νέες συνθήκες της κοινωνίας, που ήδη έχει προκύψει και πιέζει τους μη έχοντες, τους μη κατέχοντες, τους μη αντέχοντες. Μόνο έτσι θα τελειώσουμε με τον εμπαιγμό της κοινωνικής πολιτικής, ως κρατικής φιλανθρωπίας. Είναι δεδομένο ότι από το ίδιο εισόδημα ο εργαζόμενος καταβάλλει σήμερα τις δαπάνες για τη σύνταξή του, για την περίθαλψή του, για την υγεία του, για τη στέγασή του χωρίς να ξέρει, χωρίς να έχει πλήρη εικόνα του τι θα πληρώνει και τι θα δικαιούται, ως ανταπόδοση.

Αυτήν την εικόνα, λοιπόν, εμείς είπαμε ότι θα μπορούσαμε να την έχουμε διασφαλίσει με ένα νόμο κατά των αποκλεισμών, ως μία χάρτα κοινωνικών εγγυήσεων, με μία συνταγματική ρήτρα, που να επιβάλει την αξιοπρεπή διαβίωση και την κοινωνική ασφάλεια για όλους, την οποία η Κυβέρνησή σας αρνήθηκε, στο όνομα βεβαίως των αντιλήψεών σας για την κοινωνική πολιτική.

Χρειάζεται, λοιπόν, αυτή η παράλληλη μεταρρύθμιση και του δημοσιονομικού και του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που έχει αξία σήμερα είναι πάνω σε ποια πολιτική γίνεται αυτή η αντιπαράθεση μεταξύ Κυβέρνησης και Νέας Δημοκρατίας. Η πολιτική, που μετατρέπει το κοινωνικό κράτος σε ιδιωτικό; Η πολιτική, που κατέστησε το κράτος πρόνοιας ακριβό, όχι για τον κρατικό, αλλά για τον οικογενειακό προϋπολογισμό; Δεν ξέρετε όλοι ότι ανθεί ανεξέλεγκτη η ιδιωτική κερδοσκοπία στο χώρο των λεγομένων δημοσίων αγαθών; Δεν ξέρετε ότι δεν υπάρχει κανένας δημόσιος έλεγχος στην ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει αυτή η πολιτική αλλά και στην τιμολόγησή τους;

Όλα αυτά τα χρόνια, η δική σας πολιτική για τη δημόσια υγεία, δεν είναι εκείνη, που πριμοδότησε τον ιδιωτικό τομέα; Συντηρήσατε συνθήκες τριτοκοσμικού χάους, εξαθλίωσης και διαφθοράς στη δημόσια υγεία και τη μετατρέψατε σε θερμοκήπιο της παραοικονομίας και της ανομίας, γι' αυτό και οι δαπάνες, που καταβάλουν κάθε χρόνο από την τσέπη τους, οι ίδιοι οι πολίτες, για την υγεία ξεπερνούν το 1,5 τρισεκατομμύριο, προσεγγίζοντας τη δημόσια δαπάνη η οποία το 2000 ήταν 2, 1 τρισεκατομμύρια.

Ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2001 προβλέπει μαζί με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, 1,3 τρισεκατομμύρια, δηλαδή ποσοστό 3% του ΑΕΠ. Το ποσοστό αυτό μας κατατάσσει στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις λιγότερες αναλογικά δαπάνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να υπάρξει Εθνικό Σύστημα Υγείας, χωρίς την άμεση οικοδόμηση αξιόπιστου δημόσιου και κοινωνικοποιημένου συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Τα Κέντρα Υγείας Αστικού Τύπου δεν λειτούργησαν ποτέ, ενώ αυτά τα αγροτικού τύπου υπολειμμάτων, χωρίς υποδομή, εξοπλισμό, και προπαντός, το αναγκαίο προσωπικό.

Τα λεγόμενα ΠΕΣΥ που πρόσφατα θεσμοθετήθηκαν δεν έχουν σχέση με τα προβλεπόμενα από το νόμο 1397/1983. Αποτελούν αποσυγκέντρωση της αυταρχικής κεντρικής διοίκησης.

Η πολυδιαφημισμένη ψυχιατρική μεταρρύθμιση δεν προχωράει.

Η εφαρμογή του σχετικού νόμου του 1998 για τη συγκρότηση συστήματος κοινωνικής φροντίδας, καθυστερεί ανεπίτρεπτα.

Η αναγκαία παρέμβαση στο χώρο της υγείας, πρέπει να βασίζεται στην πολιτική θέληση, για αύξηση των πόρων, οικονομικών και ανθρώπινων, και όχι στη διαχειριστική προσαρμογή των ελλείψεων. Πρέπει να βασίζεται στην πολιτική βούληση για οριοθέτηση του δημόσιου τομέα και του ιδιωτικού τομέα και ο ιδιωτικός τομέας να είναι συμπληρωματικός του δημοσίου. Και πρέπει να βασίζεται στην πολιτική βούληση, για

βελτίωση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Είναι συγκεκριμένοι οι άξονες μιας μεταρρύθμισης στο σύστημα υγείας. Περιλαμβάνουν την ασφαλιστική διάσπαση της μεταρρύθμισης με κεντρικό στόχο τον ενιαίο φορέα υγείας, τη στροφή στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας με οικογενειακό γιατρό και δίκτυα κοινωνικής φροντίδας. Τη σύγχρονη αποτελεσματική λειτουργία και διοίκηση των νοσοκομείων, με διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα. Τη συνολική παρέμβαση για αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, την πολιτική αποκέντρωση πόρων και αρμοδιοτήτων, την πολιτική διαμόρφωσης ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου, στις σχέσεις ασθενούς και λειτουργού υγείας. Τέσσερις Υπουργοί Υγείας έχουν αλλάξει τα τελευταία χρόνια. Ο καθένας εξαγγέλλει και από μια μεταρρύθμιση. Αλλά κανείς δεν κάνει πολιτικό απολογισμό και δεν αναλαμβάνει την ευθύνη για το ότι η υγεία, παρά τα ηχηρά και βαρύγδουπα λόγια, στην πράξη πηγαίνει προς το χειρότερο. Και αυτή η συστηματική υποβάθμισή της ενισχύει τον ιδιωτικό τομέα.

Κανείς δεν αισθάνεται την ανάγκη να εξηγήσει στην κοινωνία, το γιατί θεμελιώδεις διατάξεις του νόμου του 1983, για το ΕΣΥ, δεν εφαρμόστηκαν ποτέ. Αντί γι' αυτό, εσείς οι ίδιοι διασύρετε το ΕΣΥ. Εσείς οι ίδιοι συκοφαντείτε το δημόσιο χαρακτήρα της υγείας. Εσείς οι ίδιοι με λεονταρισμούς, εναντίον της ίδιας σας της πολιτικής, προσπαθείτε να δημαγωγήσετε στην ανάγκη που έχει ο Έλληνας πολίτης για μια αξιοπρεπή κάλυψη των προβλημάτων υγείας.

Γιατί, λοιπόν, δεν εφαρμόστηκαν θεμελιώδεις διατάξεις του νόμου του 1983; Γιατί οι προτάσεις και ο νόμος του κ. Κρεμαστινού του 1994 έμειναν κενό γράμμα και δεν επήλθεσαν να παραχθεί μια νέα ολοκληρωμένη πολιτική; Γιατί, οι σημαντικότερες παρεμβάσεις του νόμου του κ. Γείτονα, το 1997, δεν υλοποιήθηκαν; Δώστε μια εξήγηση. Εσείς είστε Κυβέρνηση. Ποιος σας εμπόδισε; Σας εμπόδισε η Αντιπολίτευση; Σας εμπόδισε η κοινωνία; Σας εμπόδισε ο κακός καιρός; Σας εμπόδισε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Γιατί το κόστος υγείας μέρα τη μέρα αυξάνει ραγδαία και ανεξέλεγκτα; Και αυτό που αποτελεί κόστος υγείας για το δημόσιο ή τους ασφαλισμένους, μετασχηματίζεται σε επιχειρηματικό κέρδος, εξαιτίας της κατάστασης που επικρατεί στο ΕΣΥ.

Μία ακόμα φορά εξαγγέλλετε για το ΕΣΥ τροποποιήσεις και μεταρρυθμίσεις. Από τις διακόσιες εβδομήντα ρυθμίσεις, που προτείνετε τώρα, πάνω από τις εκατό έχουν νομοθετηθεί στη διάρκεια της τελευταίας εικοσαετίας και έχουν μείνει κενό γράμμα, δίχως πραγματικό περιεχόμενο, ενώ άλλες αφού υπονομεύτηκαν εγκαταλείφθηκαν.

Εμφανίζεται και σήμερα η Κυβέρνηση να κάνει εξαγγελίες για την υγεία, χωρίς οικονομική στήριξη από τον προϋπολογισμό και το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Είναι καθηλωμένες οι δαπάνες. Κάνει εξαγγελίες, χωρίς κοινωνική συμμετοχή και χωρίς να αξιοποιεί τη θέληση, τους αγώνες και τις προτάσεις των εργαζομένων στο χώρο της υγείας. Λάθος, λέει ο κύριος Υπουργός Υγείας. Μα, είναι Κυβέρνηση, είναι μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου τόσα χρόνια. Αυτά που καταγγέλλει, ως απαράδεκτα, είναι έργα των χειρών αυτών των κυβερνήσεων. Ποιον πράγματι θέλει αυτήν τη στιγμή να καταδημαγωγήσει; Τον εαυτό του; Την Κυβέρνηση; Την κυβερνητική πλειοψηφία; Τον κοσμάκη; Την κοινή λογική;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΛΑΜΑΝΗΣ**)

Οι προτάσεις εκείνες οι οποίες από την πλευρά του Συνασπισμού έχουν κατατεθεί, ως ένα πλαίσιο διαλόγου, είναι συγκεκριμένες: Ενιαία αντιμετώπιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, μαζί με τη δημοσιονομική μεταρρύθμιση για την αύξηση των δημόσιων πόρων στο σύστημα των κοινωνικών πολιτικών. Διαχωρισμός των κλάδων υγείας, όλων των ταμείων, και προοπτική ενοποίησής τους σε ενιαίο δημόσιο ταμείο συγκέντρωσης και διαχείρισης των πόρων. Διαμόρφωση υγειονομικού χάρτη, με σύγχρονα χωροταξικά και επιδημιολογικά κριτήρια. Διαμόρφωση κώδικα νοσηλευτικής δεοντολογίας. Οριοθέτηση του μέχρι πού θα φθάνει η ιδιωτική επιχειρηματική πρωτοβουλία στο χώρο της

υγείας. Εξυγίανση και έλεγχος της σπατάλης στις δαπάνες υγείας, κυρίως μέσω θεσμών συμμετοχής και ελέγχων σε όλες τις διαδικασίες. Διαμόρφωση του κόστους από γιατρούς, εργαζόμενους, χρήστες υπηρεσιών υγείας, αυτοδιοίκησης και ασφαλιστικών ταμείων. Αύξηση των δημοσίων δαπανών υγείας στο 4% του ΑΕΠ, αμέσως και μακροπροθέσμως στο 6%, δηλαδή στο μέσο όρο δημοσίων δαπανών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κάλυψη των κενών θέσεων στην υγεία, με προσωπικό όλων των ειδικοτήτων, με προτεραιότητα στην περιφέρεια.

Όλα τα άλλα είναι λεονταρισμοί. Ο καθένας μπορεί να εμφανίζεται στην κοινωνία και να περνάει μια εικόνα ενός ναπολεόντειου τρόπου άσκησης της πολιτικής. Το κοινωνικό αποτέλεσμα μετράει. Βελτιώνεται η συλλογική ευημερία; Διαμορφώνεται αίσθημα δικαιοσύνης στα βάρη και ισότητας στα ωφελήματα; Εξασφαλίζεται κοινωνική συνοχή; Αλλιώς όλα τα άλλα είναι για τις εντυπώσεις του αυριανού πρωτοσέλιδου ή για τις εντυπώσεις από κάποιο τηλεπαράθυρο. Αλλά έτσι δεν ασκείτε πολιτική, το χρόνο σας χάνετε ασχολούμενοι με τα τηλεπαράθυρα και με την εντυπωσιοθηρία. Πολιτική δεν παράγετε και γι' αυτό σας ελέγχουμε.

Στο χώρο της πρόνοιας, οι νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η οικονομία και η κοινωνία εντός της ΟΝΕ, δεν δημιουργούν πιεστικές συνθήκες, για την αντιμετώπιση του αποκλεισμού και της φτώχειας, για τα αδύναμα στρώματα και κυρίως για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ανέργων μακράς διάρκειας και των ατόμων που διαβιών κάτω από το όριο της φτώχειας; Μέχρι σήμερα, τι έχετε κάνει γι' αυτό; Μεγαλώνει ή δεν μεγαλώνει εκεί το κοινωνικό έλλειμμα και η κοινωνική πίεση;

Η προστασία, η ενίσχυση και η στήριξη της οικογένειας, μένουν ή δεν μένουν σε ελλειμματικά επίπεδα; Ακόμη χρειάζαστε χίλιους βρεφονηπιακούς σταθμούς σε όλη τη χώρα, χωρίς να υπάρχει πρόγραμμα, χρηματοδότηση και φορείς υλοποίησης. Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν δίνετε πόρους. Επιβαρύνετε το στάσιμο οικογενειακό εισόδημα. Οικογενειακά επιδόματα της τάξεως των είκοσι τεσσάρων χιλιάδων και των εβδομήντα δύο χιλιάδων, για δύο παιδιά το έτος, δεν μπορούν να καλύψουν αυτές τις πιέσεις. Και σεις αρνείσθε να καταβάλετε αναδρομικά τα οικογενειακά επιδόματα και στους δύο γονείς δημοσίου υπαλλήλους.

Αλήθεια, ποια κοινωνική πολιτική είναι αυτή η νεόκοπη διαχειριστική σας λογική; Αλλά πείτε το, για να σας υποδείξουμε ασκώντας προγραμματική αντιπολίτευση, τους τρόπους με τους οποίους μπορείτε να εξασφαλίσετε περισσότερα έσοδα.

Η προστασία της τρίτης ηλικίας, έχει περιοριστεί στο επίδομα του ΕΚΑΣ και στη λειτουργία των ΚΑΠΗ.

Υπάρχει κανένα πρόγραμμα αναβάθμισης των θεσμών; Υπάρχουν διευρυνόμενες ανάγκες σε περιθαλψη, στήριξη, φάρμακα, ιατρική φροντίδα. Έχουν παραπεμφθεί όλα στα πιλοτικά προγράμματα φροντίδας στο σπίτι, χωρίς να υπάρχει πρόγραμμα επέκτασης σε όλη την Ελλάδα ή εμπλουτισμού του περιεχομένου των υπηρεσιών.

Πολλές φορές, όταν ασκούμε τέτοια κριτική, ακούμε έναν αντίλογο, που επικαλείται διάφορα προγράμματα.

Αξιολογήσατε ποτέ, κύριοι της Κυβέρνησης, ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτών των προγραμμάτων; Υπάρχει καμία αξιολόγηση σε τι βελτιώθηκε το επίπεδο της ζωής των δικαιούχων αυτών των προγραμμάτων; Είναι βέβαιο ότι βελτίωσαν κάποιους, που διαχειρίζονται αυτά τα προγράμματα. Το επίπεδο ζωής των δικαιούχων δεν βελτιώθηκε, γιατί εσείς επικαλείστε τα προγράμματα εναβρύνετε με την επίκληση των προγραμμάτων, χαλίζετε τον κόσμο με τα πολλά προγράμματα και με τις τεχνοκρατικές ετικέτες και η ουσία είναι ότι κοινωνικό αποτέλεσμα δεν παράγεται.

Μεγαλώνει, ναι ή όχι, κύριε Πρωθυπουργέ, για να παραλείψουμε τα πολλά λόγια, το κοινωνικό έλλειμμα στην Ελλάδα σήμερα; Εάν πείτε ότι δεν μεγαλώνει είστε ο μόνος που το βλέπει να μειώνετε και τότε είστε μακριά από την πραγματικότητα.

Για τα προγράμματα αντιμετώπισης των κινδύνων από τους

αποκλεισμούς, τα προγράμματα αντιμετώπισης των προβλημάτων των ναρκωτικών: Δέκα δισεκατομμύρια έχετε για το ΚΕΘΕΑ και για τον ΟΚΑΝΑ, για τις θεραπευτικές κοινότητες του ΚΕΘΕΑ και του «18 Ανω», για την πρόληψη, τη θεραπεία, την επανένταξη, την αποτοξίνωση. Ψύλλους στα άχυρα! Δέκα δισεκατομμύρια, μέσα σε έναν προϋπολογισμό, για τον οποίο εσείς λέτε ότι είναι πλεονασματικός ώστε να σας επιτρέψει να κάνετε αβανταδόρικες και γαλαντόμες πολιτικές.

Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν σήμερα προβλήματα κοινωνικών αποκλεισμών για τους τσιγγάνους, τους μετανάστες, τους οικονομικούς πρόσφυγες;

Έχετε κανέναν προνοιακό χάρτη για τη χώρα στο κατώφλι του 21ου αιώνα προκειμένου να καταγράψει και να παρουσιάζει τις παρεχόμενες κοινωνικές υπηρεσίες, για όλες τις ομάδες του πληθυσμού σε επίπεδο χώρας, νομού, δήμου και κοινότητας; Αξιοποιείστε επιτέλους τα λεφτά για να πιάσουν τόπο. Αντί να ανακατεύουμε χαρτιά, να έχουμε τα συγκεκριμένα εργαλεία, με τα οποία μπορούμε να δουλέψουμε, για να κάνουμε κοινωνική πολιτική.

Τέλος, αλήθεια πως αντιμετωπίσατε την παραοικονομία στο χώρο της υγείας; Βγαίνουμε στη δημοσιότητα και κατακεραυνώνουμε τους πάντες και τα πάντα, αλλά την παραοικονομία στο χώρο της υγείας την πληρώνει στην καμπούρα της η ελληνική κοινωνία. Τι κάνετε για την παραοικονομία στο χώρο της υγείας; Οι ομόφωνες προτάσεις της Ειδικής Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής, έμειναν ή δεν έμειναν στο συρτάρι; Ο συνολικός αριθμός των γιατρών, είναι ή δεν είναι τρεις φορές πάνω από τις ανάγκες, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει κανένας έλεγχος ποιότητας, κόστους και νοσηλευτικής δεοντολογίας; Στα ιατρικά αναλώσιμα το κόστος προμήθειας του ΕΣΥ είναι ή δεν είναι τρεις φορές πάνω από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες με απουσία δημόσιου μηχανισμού διαρκούς μετεκπαίδευσης των γιατρών στις σύγχρονες τεχνικές και τεχνολογίες; Ο γιατρός προσφέρεται ή δεν προσφέρεται ο ίδιος σαν προϊόν εκμετάλλευσης στις διάφορες εταιρείες; Οριοθετήσατε το πλαίσιο λειτουργίας μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα;

Να μιλήσουμε, λοιπόν, επί της ουσίας, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί την περίοδο την οποία διαχειρίζεστε ως Κυβέρνηση, κυριαρχούν τα ανούσια. Αντί λοιπόν, για τα ανούσια, να μιλήσουμε επί της ουσίας. Στην περίοδο την οποία διαχειρίζεστε εσείς, ως Κυβέρνηση, κυριαρχεί η σκιαμαχία, μεταξύ του ποιος είναι καλύτερος στην εφαρμογή μιας φιλελεύθερης πολιτικής.

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, για το ποιο πρέπει είναι το περιεχόμενο, το πρόσωπο, οι δομές και οι λειτουργίες ενός σύγχρονου προοδευτικού, κοινωνικού κράτους, για να μην ακουστούν και πάλι αυτά, τα οποία ακούστηκαν προχθές, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νόμου για το οργανωμένο έγκλημα. Είπε ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, καθηγητής του Δικαίου: «Μην υπερβάλλετε κύριοι διεκδικώντας την απόλυτη προστασία των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, γιατί η απόλυτη προστασία των ατομικών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων είναι δεξιά πολιτική. Μην υπερβάλλετε στο όνομα των βιωμάτων σας».

Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, και τα οράματα και τα βιώματα δεν θα τα βάλουμε στο μπασούλο. Δεν θα τα βγάζουμε κάθε φορά ούτε για τις γιορτές τις προεκλογικές και τα πανηγύρια ούτε σε ώρα ανάγκης, για να συσκοτίσουμε την πραγματικότητα. Τα βιώματα και τα οράματα, για ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος, υπαγορεύουν διαφορετική πολιτική απ' αυτήν την οποία εφαρμόζετε ως σήμερα. Αυτή την πολιτική είναι που πρέπει να αλλάξετε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τις ομιλίες των συναδέλφων. Το πρώτο που ήθελα να παρατηρήσω είναι ότι αμφισβήτησαν ότι υπάρχουν προτεραιότητες και στόχοι στην πολιτική μας, ότι εμείς έχουμε συγκεκριμένες επιδιώξεις

τις οποίες θέλουμε να πραγματοποιήσουμε.

Γι' αυτό θα ήθελα να τις επαναλάβω για να είμαι ξεκάθαρος. Πρώτος στόχος μας -και το έχω πει επανειλημμένα- είναι η ενίσχυση της απασχόλησης. Θέλουμε να μειώσουμε την ανεργία. Δεν είμαστε ικανοποιημένοι όταν υπάρχουν άνεργοι. Έχουμε πόλεμο με την ανεργία. Η πολιτική μας στρέφεται προς δύο κατευθύνσεις. Από τη μια ευκαιρίες για νέες παραγωγικές δραστηριότητες για γνώσεις, ειδικεύσεις και ικανότητες που μπορούν να αυξήσουν τις δυνατότητες αυτοαπασχόλησης, είτε να οδηγήσουν στην παραδοσιακή απασχόληση στη διαδικασία της παραγωγής. Από την άλλη μεριά ενεργητικές πολιτικές σε σχέση με την ανάπτυξη για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Έχουμε πει ότι στόχος της Κυβέρνησης είναι να δημιουργήσουμε τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας στο τέλος της τετραετίας με ποιοτικά χαρακτηριστικά με επαρκές εισόδημα σε νέα πεδία δραστηριότητας με σιγουριά για το αύριο. Και ανέφερα ότι από τον Απρίλιο του 2000 μέχρι σήμερα έχουμε δημιουργήσει περίπου εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας ή θέσεις εργασιακής εμπειρίας για να πραγματοποιήσουμε αυτόν το στόχο.

Το δεύτερο το οποίο επιδιώκουμε, ο δεύτερος άξονας είναι η καταπολέμηση των διακρίσεων και του αποκλεισμού, γιατί η παγκοσμιοποίηση και τα νέα οικονομικά δεδομένα δημιουργούν νέες δυνατότητες ανισότητας αποκλεισμού και φτώχειας. Θέλουμε να μην υπάρχουν αυτά σ' αυτήν την κοινωνία. Θέλουμε να περιορίσουμε τη μεγάλη απόσταση ανάμεσα στα εισοδήματα, τις μεγάλες κοινωνικές διακρίσεις, τις ομάδες οι οποίες είναι κοινωνικά αποκλεισμένες. Γι' αυτό έχουμε δώσει την προσοχή μας σε τέσσερις σημαντικές κοινωνικές ομάδες.

Είναι οι φτωχοί στον πρωτογενή τομέα, δηλαδή στον αγροτικό τομέα, οι μακροχρόνια άνεργοι μεγαλύτερης ηλικίας, τα φτωχά αστικά νοικοκυριά με ανήλικα παιδιά, οι ευπαθείς ομάδες, οι κοινωνικά αποκλεισμένοι όπως είναι για παράδειγμα οιτσιγγάνοι, οι μετανάστες κλπ. Ανέφερα ότι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο έχουμε αναλάβει δράσεις οι οποίες εφαρμόζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Είναι πρωτόγνωρες για τη χώρα μας.

Για παράδειγμα είναι η δράση για το δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης και ένα πλέγμα πρωτοβουλιών που ενσωματώνεται στο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενσωμάτωση, για την καταπολέμηση του αποκλεισμού. Το σχέδιο αυτό το ολοκληρώσαμε και το υποβάλαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα το υποβάλουμε και εδώ στη Βουλή για να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης.

Ο τρίτος άξονας μετά την καταπολέμηση της ανεργίας και του αποκλεισμού είναι η εξασφάλιση σύγχρονων συλλογικών υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση. Η πρόσβαση σε πόρους, δικαιώματα, αγαθά και υπηρεσίες αποτελεί βασική προτεραιότητα, προϋπόθεση για την παραγωγική δραστηριότητα και για την κατοχύρωση του μελλοντικού εισοδήματος. Θέλουμε να βελτιώσουμε τις υποδομές. Ανέφερα διά μακρόν στην ομιλία μου ότι πραγματικά βελτιώνουμε τις υποδομές και τις υπηρεσίες.

Ο τέταρτος άξονας είναι η αντιμετώπιση νέων φαινομένων όπως οι νέες τεχνολογίες και οι γνώσεις. Εκεί δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στην παιδεία ώστε το ανθρώπινο κοινωνικό κεφάλαιο της χώρας να κινηθεί δημιουργικά.

Τέλος, θα αναφέρω και το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης. Θέλω πάλι να τονίσω ότι το ασφαλιστικό σύστημα το οποίο εξασφαλίζει σε κάθε εργαζόμενο γηρατειά τα οποία έχουν βεβαιότητα και όχι ανασφάλεια, είναι μια βασική κοινωνική προϋπόθεση κοινωνικής συνοχής, μια προϋπόθεση κοινωνικής δικαιοσύνης. Γι' αυτό δουλεύουμε πάνω σ' αυτό και αυτό επιδιώκουμε.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία ανασφάλεια για τους στόχους. Τους ανέφερα σε συντομία όπως τους είχα αναφέρει και στην πρωτολογία μου.

Είπε η κα Παπαρήγα, ότι επικαλούμαι και επικαλούμαστε διαρκώς το μέσο όρο του κοινοτικού επιπέδου και αυτό δεν αποτελεί ένδειξη για την επιτυχία της πολιτικής μας. Όμως το

κοινωνικό ευρωπαϊκό μοντέλο, το μοντέλο το οποίο υπάρχει στην Ευρώπη και το οποίο είναι αποτέλεσμα δεκαετιών αγώνων των σοσιαλιστικών και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, είναι το μοντέλο το οποίο έχει επιβληθεί παγκόσμια ως το πιο προηγμένο. Έχει βέβαια πολλές ατέλειες ακόμη. Πρέπει να διορθωθεί και όλοι γι' αυτό δουλεύουν. Αλλά ποιο άλλο μοντέλο προτείνει η κα Παπαρήγα; Ποιο άλλο μοντέλο με το οποίο μπορούμε να δουλέψουμε εδώ και με ποιους δρόμους μπορεί να επιτευχθεί; Δεν το αναφέρει. Αναφέρει αόριστα, ότι θα πρέπει να βρούμε πόρους από την εργοδοσία και το κράτος, αλλά τη συγκεκριμένη οικονομική πολιτική με την οποία θα φθάσουμε σ' αυτό το αποτέλεσμα δεν την ακούσαμε ποτέ. Διότι δεν θέλουν βεβαίως από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος να δεσμευθούν σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη πολιτική. Πιστεύω ότι δεν έχουν και παράσταση. Είναι μια παράταξη της αντιπαλότητας.

Είπε η κα Παπαρήγα ότι πάμε για μείωση των κρατικών ενισχύσεων. Εγώ απορώ πώς συμπεράνε από τα όσα είπα και από τα όσα συμβαίνουν ότι πάμε για μείωση των κρατικών ενισχύσεων. Δεν αυξήσαμε θεαματικά τις κρατικές ενισχύσεις και τις κρατικές παρεμβάσεις; Δεν έφθασαν οι κοινωνικές δαπάνες το 2000 στα 10,5 τρισεκατομμύρια; Δεν θα είναι το 2001 κοντά στο μέσο ευρωπαϊκό όρο 26,6 του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος περίπου; Από πού και ως πού προκύπτει ότι μειώνουμε εμείς τις κρατικές επιχορηγήσεις; Το αντίθετο συμβαίνει.

Είπε η κα Παπαρήγα, να πληρώσει το κράτος, αφού βέβαια εκεί στην αρχή κάπως διαφοροποίησε τη θέση της λέγοντας, και πράγματι αυτό συμβαίνει, τι είναι το κράτος; Το κράτος είναι κάποιοι τρίτοι; Το κράτος είναι ανεξάρτητο από την κοινωνία μας; Το κράτος είναι ανεξάρτητο από όλους εμάς; Το κράτος είμαστε όλοι εμείς. Όλοι εμείς συμβάλλουμε στο να υπάρχει το κράτος. Και οι πόροι που έχει το κράτος είναι οι πόροι οι δικοί μας. Πού οδηγεί αυτή η πρόταση να πληρώσει άκριτα το κράτος το οτιδήποτε χωρίς κανέναν περιορισμό; Μα, οδηγεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό που είδαμε τόσα χρόνια, στον υπερδανεισμό, στην απορρόφηση όλων των πόρων από τόκους, στην κοινωνία των ραντιέρηδων, σε μια κοινωνία και οικονομία η οποία είναι σε διαρκή ύφεση και στασιμότητα. Αυτό θέλουμε; Θέλουμε μια κοινωνία και μια οικονομία η οποία δεν μπορεί να προχωρήσει γιατί καταπνίγεται από τους δανεισμούς για να εκπληρώσει τις οποιεσδήποτε υποχρεώσεις έχουν αναληφθεί; Δεν νομίζω.

Και όσον αφορά τις επιχειρήσεις, μπορεί να γίνει μεγάλη συζήτηση για τη φορολογία, αλλά δεν είναι απειρίοστη. Και εδώ θέλω να ακούσω ποια είναι η εισήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος για την ανταγωνιστικότητα. Ποια είναι η εισήγηση για την ανάγκη των επενδύσεων; Για όλα αυτά δεν έχετε πει ποτέ τίποτα. Νομίζετε ότι παντού υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι μπορούν να πληρώνουν, αλλά χωρίς να διευκρινίζετε με ποιον τρόπο μπορεί να οδηγηθεί παρόλα αυτά η οικονομία και η κοινωνική πολιτική σε ένα θετικό δρόμο.

Τα δέκα τελευταία χρόνια από το '93 μέχρι το 2001 φάνηκε ότι υπάρχει ένας θετικός δρόμος, ότι πετύχαμε ένα θετικό δρόμο και κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Φαίνεται στο επίπεδο ζωής όλων των Ελλήνων. Ας δούμε λοιπόν τους άλλους δρόμους, τους οποίους οι άλλοι επαγγέλλονται. Ας τους δούμε για να δούμε πού οδηγούν. Το δρόμο της Νέας Δημοκρατίας τον είδαμε τρία χρόνια και είδαμε ότι απέτυχε. Και το δρόμο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος τον είδαμε επίσης στις χώρες του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού. Και εκεί ήταν μια σημαντική αποτυχία, η οποία οδήγησε σε κρίση όλων των κόσμων.

Ας έρθω τώρα στον κ. Καραμανλή. Διάβασα στις εφημερίδες ότι ο κ. Ρουσόπουλος είπε ότι ο κ. Καραμανλής θα πάρει τη ρεβάνς του στη σημερινή συζήτηση. Εγώ απορώ βέβαια με αυτήν τη νοοτροπία και θέλω να πω ότι η ρεβάνς κατά τον όρο τον οποίον χρησιμοποίησε ...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μπορείτε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ. Τι εικόνα είναι αυτή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

...ο κ. Ρουσόπουλος ήταν απογοητευτική. Τι ήταν: Μία επανάληψη πρώτα από όλα της καταστροφολογίας, τίποτε δεν λειτουργεί, τίποτε δεν πάει καλά, τίποτε δεν έχει γίνει, τίποτε τα Σπάτα, τίποτε το μετρό, τίποτε οι διαπιστώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ελληνική οικονομία και την πρόοδο της κοινωνικής πολιτικής, τίποτε οι εκθέσεις του ΟΟΣΑ, τίποτε οι ρυθμοί ανάπτυξης, τίποτε η Ο.Ν.Ε. Αν ακούσει κανείς, δεν είμαστε καν στην Ο.Ν.Ε., βρισκόμαστε σε ένα δρόμο πλήρους καταστροφής που δεν έχει άλλον στην Ευρώπη!

Απλούστατα αυτή η πολιτική στάση είναι ένας μηδενισμός. Αλλά αυτή είναι η στάση η οποία απορρέει από μία άποψη που βλέπει τις συζητήσεις με κομματικές παρωπίδες. Δεν ενδιαφέρεται για την ουσία, δεν ενδιαφέρεται να συζητήσει πώς επετεύχθη κάτι, τι θα μπορούσε να γίνει περισσότερο, τι θα μπορούσε να διορθωθεί, να κάνει μία καλόπιστη κριτική. Δεν υπάρχει καλοπιστία σε όλο αυτό το πυροτέχνημα. Εκείνο το οποίο καλλιεργεί αυτή η άποψη –και το καλλιέργησε και σήμερα ο κ. Καραμανλής– είναι οι πολίτες θεατές μιας αντιπαλοποίησης, μίας κοκορομαχίας, να φωνάζουν οι πολίτες και να μη σκέπτονται. Αντί να καταδικάσει αυτήν την ιδέα της διαμάχης της ρεβάνς, ο κ. Καραμανλής την ενίσχυσε με τη σημερινή του παρουσία.

Αλλά η αλήθεια είναι ότι ούτε ο κ. Καραμανλής ούτε κανείς άλλος από τη Νέα Δημοκρατία μπορεί να πάρει ρεβάνς. Διότι η απόρριψη των όσων λέει προκύπτει από τα στοιχεία, από την αλήθεια. Η αλήθεια δεν διαψεύδεται και το ξέρουν οι πολίτες. Η Ελλάδα αλλάζει και αλλάζει προς το καλύτερο!

Τώρα, όσον αφορά την ομιλία, θα απαντήσει στα θέματα υγείας όσο μπορεί ο κ. Παπαδόπουλος. Και λέω όσο μπορεί, γιατί δεν υπάρχουν πολλές ουσιαστικές ή δεν υπάρχουν ουσιαστικές τοποθετήσεις. Δεν υπάρχουν θέσεις. Υπάρχουν μόνο αντιθέσεις. Ανάλογα με τη συγκυρία η Νέα Δημοκρατία μετατρέπεται σε υπερασπιστή της αγοράς. Το είδαμε στο πρόγραμμα το οποίο είχε ως οικονομικό πρόγραμμα στο INTERNET και ανακοίνωσε και ο ίδιος ο κ. Καραμανλής στην ομιλία του «ECONOMIST», ή ως υπερασπιστές της συνεχούς κρατικής παρέμβασης όταν αυτό βολεύει σε κοινωνικούς αγώνες και κοινωνικές αντιθέσεις, είτε σε αντιευρωπαίους ή σε υπερευρωπαίους είτε σε αντιαμερικανούς είτε σε υπεραμερικανούς κ.ο.κ. Δεν υπάρχουν λύσεις μέσα στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί δεν υπάρχει το θάρρος των βασικών επιλογών.

Και διερωτάται κανείς: Είναι νεοφιλελεύθερη, είναι υπέρ ενός λαϊκού κρατικού καπιταλισμού, τι είναι τέλος πάντων; Και όλο αυτό φαίνεται στο ασφαλιστικό. Δεν άκουσα τίποτε στο ασφαλιστικό το οποίο να μου δημιουργήσει την πεποίθηση ότι διαγράφει η Νέα Δημοκρατία κάποιο συγκεκριμένο πρόγραμμα. Πρώτα βέβαια αποσιωπήθηκε τελείως το γεγονός ότι απέσυρε την πολιτική πρόταση που υπήρχε στο INTERNET. Δεν μας το εξήγησε γιατί. Έστω. Από κεί και πέρα άκουσα:

Μηχανοργάνωση. Παραοικονομία, διότι το Ι.Ο.Β.Ε. είπε ότι υπάρχει μεγάλη παραοικονομία. Βεβαίως το Ι.Ο.Β.Ε. είπε ότι υπάρχει μεγάλη παραοικονομία, μα το Ι.Ο.Β.Ε. αναφέρθηκε στους πολιτικούς, στους ελεύθερους επαγγελματίες. Για τις επιχειρήσεις ήταν πολύ πιο σιωπηλό. Ο κόσμος του Ι.Ο.Β.Ε. δεν είχε παραοικονομία στις επιχειρήσεις.

Αναφέρεται ο κ. Καραμανλής στην εισφοροδιαφυγή, στους ξένους μετανάστες, στην ανεργία. Λοιπόν, πρώτα από όλα θέλω να επισημάνω ότι από όλη αυτήν την απарίθμηση αποσιωπήθηκε η κύρια αιτία του ασφαλιστικού αιτήματος, που είναι η δημογραφική εξέλιξη.

Απλά, για να μην αναφέρω αριθμούς, οι εργαζόμενοι περιορίζονται και αυξάνονται οι συνταξιούχοι. Γιατί υπάρχει το πρόβλημα του ασφαλιστικού σε όλες τις χώρες;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Αφού έχουμε ανεργία! Τι λέτε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να μην καταχωρίζονται οι διακοπές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Μη διακόπτετε, κύριε Έβερετ. Λέτε ότι η ανεργία είναι πολύ μεγάλη στην Ελλάδα και ότι αν δεν υπήρχε ανεργία, δεν θα

υπήρχε ασφαλιστικό. Γιατί όμως στη Μεγάλη Βρετανία, στην Ολλανδία, στη Γερμανία, όπου η ανεργία είναι πολύ μικρή σε σχέση με την Ελλάδα, υπάρχει ασφαλιστικό πρόβλημα; Γιατί υπάρχει και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γιατί όλες έχουν ασχοληθεί με το ασφαλιστικό σύστημα;

Βεβαίως, όμως, αναφέρεται η μηχανοργάνωση, η παραοικονομία, η εισφοροδιαφυγή. Γιατί όλα αυτά δεν ενοχλούν απολύτως κανέναν. Γιατί μπορούν να καταγράφονται, μπορεί να είναι δακτυλοδεικτούμενα ως αιτίες του ασφαλιστικού προβλήματος, οι οποίες δεν λύνονται από την Κυβέρνηση. Κι έτσι δεν παίρνετε θέση στα βασικά θέματα του συστήματος, στα βασικά θέματα των πρόσθετων πόρων που πρέπει να πληρώσει το κράτος. Γιατί έτσι βέβαια δεν ενοχλείται κανένας. Είναι αυτό που είπαμε: Δεν υπάρχουν θέσεις, υπάρχουν αντιθέσεις. Δεν έχετε λύσεις στα βασικά προβλήματα. Γίνονται μονάχα προσπάθειες περιγραφής του προβλήματος με έναν τέτοιο τρόπο, ώστε να μη θιγεί κανένας, να είναι όλοι μαζί σας. Ε, αυτό δεν είναι πολιτική!

Είπε ο κ. Καραμανλής ότι η κοινωνική πολιτική, την οποία ακολουθήσαμε, είναι μια κοινωνική πολιτική που οδήγησε σε δυσπραγία. Ο κ. Κωνσταντόπουλος μίλησε για πενιχρό αντίκρισμα. Κι εγώ πάλι θα ρωτήσω –γιατί φαίνεται ότι όλα αυτά τα ξεχνάμε και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε στον ελληνικό λαό την εντύπωση ότι πράγματι εδώ πήραν τα λεφτά από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πήραν τα λεφτά από τους φορολογούμενους και τα έδωσαν δεξιά – αριστερά χωρίς αποτέλεσμα. Άκουσα: Ποιο είναι το κοινωνικό αποτέλεσμα; Ε, το κοινωνικό αποτέλεσμα υπάρχει!

Ποιος αύξησε τις αγροτικές συντάξεις από 210.000 δραχμές το χρόνο που ήταν το 1993 σε 780.000 δραχμές το χρόνο για οχτακόσιες χιλιάδες αγρότες; Ποιος θέσπισε το ειδικό επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης που σήμερα φθάνει στις 400.000 δραχμές περίπου το χρόνο για τριακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες; Ποιος αύξησε τα αφορολόγητα όρια και τα αφορολόγητα για παιδιά; Ποιος επιδόθηκε την εργατική εισφορά στο Ι.Κ.Α. για εργαζόμενους με το κατώτατο ημερομίσθιο; Ποιος αύξησε τις κοινωνικές δαπάνες από 22,3% του Α.Ε.Π. το 1993 στο 25,8% περίπου το 2000 και σε πάνω από 26% το 2001, ώστε να είμαστε πάνω από τον μέσο όρο των χωρών του νότου; Ποιος δαπανά σήμερα περί τα 10 τρισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο για την κοινωνική πολιτική; Ποιος σχεδίασε για πρώτη φορά ένα σχέδιο για την κοινωνική αλληλεγγύη με 810 δισεκατομμύρια δραχμές για τους μακροχρόνια άνεργους, για τις οικογένειες σε μειονεκτικές περιοχές, για τις οικογένειες με μικρό εισόδημα;

Απ' όλη αυτήν την απарίθμηση των καταστροφών άκουσα και από τον κ. Καραμανλή και από τον κ. Κωνσταντόπουλο ότι η ανεργία αυξάνεται. Ο κ. Κωνσταντόπουλος μάλιστα ανέφερε ότι η ανεργία σήμερα είναι 12%. Ενώ διαβάζει επακριβώς όλες τις στατιστικές και μας τις αναφέρει εδώ, τη στατιστική της ανεργίας ξέχασε, φαίνεται, να τη διαβάσει.

Τι δείχνουν όλα αυτά; Όλα αυτά δείχνουν ότι αυτή η αντιπαράθεση είναι μία αντιπαράθεση εντυπώσεων.

Επειδή αναφέρθηκε στον κ. Κωνσταντόπουλο, θα πω και το εξής: Είπε ότι το κοινωνικό αποτέλεσμα μετράει. Βελτιώνεται ή όχι η ευημερία; Βελτιώνεται, κύριε Κωνσταντόπουλε, η ευημερία. Βελτιώνεται ή όχι η κοινωνική συνοχή; Βελτιώνεται. Ρωτήσατε αν αξιολογήσατε το επίπεδο των προγραμμάτων. Ναι, το αξιολογούμε, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Τα Κ.Α.Π.Η., για να σας φέρω ένα παράδειγμα, δεν είναι ένα πάρα πολύ επιτυχημένο πρόγραμμα; Έχετε πάει εσείς στα Κ.Α.Π.Η. να ρωτήσετε αυτούς που είναι εκεί να σας πουν αν τα θέλουν ή όχι, αν θέλουν την επέκταση; Προφανώς δεν έχετε πάει, εάν εσείς εισηγήσθε ότι αυτά τα προγράμματα σκορπάνε τα λεφτά.

Λοιπόν, είναι γνωστή η τακτική σας. Θέτετε το μεγαλύτερο δυνατό στόχο, το στόχο που δεν είναι ούτε στην πιο προηγμένη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτόν το στόχο θέλετε να φτάσουμε. Μα, δεν γίνεται έτσι. Δεν μετράμε το τι υπάρχει εδώ στην Ελλάδα σε σχέση με εκείνον το στόχο που δεν υπάρχει ούτε στην πιο προηγμένη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μιλήσατε, για παράδειγμα, για τον προνοιακό χάρτη. Νομίζετε ότι σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει προνοιακός χάρτης κατά περιφέρεια, νομό, δήμο κλπ.; Σας είπα άλλωστε ότι είναι μέσα στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης.

Το ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι :«Προχωρούμε, μειώνουμε τις αποστάσεις;». Και η απάντηση είναι: «Ναι, προχωρούμε, μειώνουμε τις αποστάσεις». Και για τα βιώματα των Ελλήνων, επειδή με ρωτήσατε, ποια είναι τα βιώματα των Ελλήνων; Τα βιώματα των Ελλήνων είναι ότι υπάρχουν παντού περισσότεροι πόροι. Δεν υπάρχουν αρκετοί πόροι, όσοι θα έπρεπε να υπάρχουν, γιατί είμαστε ακόμη μια χώρα και μια οικονομία η οποία βρίσκεται σε ένα επίπεδο εξελίξης.

Ξεκινήσαμε από πολύ πίσω και αυτό δεν το λέει κανένας. Ξεκινήσαμε από πολύ πίσω και χάρη στην προσπάθειά μας, χάρη στην προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ, χάρη στην προσπάθεια του ελληνικού λαού, ανακτήσαμε τα χρόνια αυτά πολύ μεγάλη απόσταση, πάρα πολύ μεγάλη απόσταση. Και γι' αυτό έχουμε κύρος. Και γι' αυτό έχουμε φωνή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό εκτιμούν τη δική μας εισφορά.

Όσον αφορά τώρα την κοινωνική ειρήνη, επειδή και εδώ λέχθηκε «μα είναι περίεργο», γιατί μιλάμε εμείς για κοινωνική ειρήνη, οι πολίτες δεν ξεχνούν τα χρόνια του διχασμού και των μεγάλων κοινωνικών ανισοτήτων, τα χρόνια των μεγάλων κοινωνικών αντιπαραθέσεων, που ήταν τα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς δουλέψαμε για την εθνική ενότητα και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Εμείς προχωρήσαμε την εθνική ομοψυχία, εμείς προχωρήσαμε την ισονομία και την ισοπολιτεία. Εμείς φτάσαμε στην ΟΝΕ χωρίς έντονες κοινωνικές αναμετρήσεις, όπως υπήρχαν στις άλλες χώρες. Και όπως είπα πριν, εμείς αποκτήσαμε διεθνή φωνή.

Εμείς δημιουργήσαμε μια άλλη Ελλάδα. Και οι πολίτες όλοι μαζί χτίζουμε το δικό μας αύριο. Και μέσα από το δικό μας αύριο, το δικό τους αύριο, οι πολίτες χτίζουν το αύριο της χώρας. Το βλέπουμε γύρω μας. Θέλουμε η Ελλάδα να πετύχει, να πάει μπροστά. Δείξαμε ότι μπορεί να πετυχαίνει, δείξαμε ότι μπορεί να πηγαίνει μπροστά.

Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες χτίζουμε ένα καλύτερο μέλλον για την Ελλάδα και δημιουργούμε ένα νέο κοινωνικό κράτος με δυσκολίες, με προσπάθεια, γιατί είμαστε πίσω, αλλά το δημιουργούμε. Πρωτόγνωρα μέτρα, πρωτόγνωρα προγράμματα, με απόδοση, με αποτέλεσμα. Οικοδομούμε έτσι την ισχυρή κοινωνία. Αυτό το πνεύμα υπηρετούμε και αυτόν το στόχο θα πετύχουμε, γιατί παλεύουμε, γιατί ξέρουμε από αγώνες, γιατί έχουμε πετύχει σε αγώνες, γιατί έχουμε δείξει και μπορούμε να παλέψουμε για την Ελλάδα, για την ισχυρή κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Θα είμαι σύντομη, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, κύριε Πρωθυπουργέ, αν είναι ένα πράγμα που εμείς σας αναγνωρίζουμε είναι ότι καταφέρατε να τινάξετε στα ύψη την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Εμείς έχουμε αυτό το κριτήριο.

Δεύτερον, περιγράψατε έναν ελληνικό λαό που τρώει με χρυσά κουτάλια. Εδώ τώρα ούτε μπορείτε να με πείσετε ούτε μπορώ να σας πείσω. Δεν θα σταθώ στα στατιστικά στοιχεία. Υπάρχει μεγάλη δυσарέσκεια του ελληνικού λαού, άσχετα αν θέλετε και από την ψήφο που ρίχνει.

Εν πάση περιπτώσει, είναι πρωτοφανές να μην αναγνωρίζετε ούτε την ύπαρξη προβλημάτων. Εσάς μπορεί να σας ικανοποιεί η σύνταξη των 50.000 δραχμών το μήνα. Πόσα παίρνουν οι αγρότες; Εάν σας ικανοποιεί η σύνταξη των 124.000 δραχμών, τότε αυτό σημαίνει ότι για μεν το μεγάλο

κεφάλαιο έχετε απαιτήσεις καλοζωίας, για δε τους υπόλοιπους θεωρείτε ότι είναι αρκετό να ζουν με ψίχουλα. Δεν μπορώ να το εξηγήσω αλλιώς. Γιατί δεν μπορείτε να βλέπετε μια αντεστραμμένη πραγματικότητα.

Μιλήσατε για το από πού αποδεικνύουμε τη μείωση των κρατικών επιχορηγήσεων.

Πέρα από το ότι είναι τάση καταγεγραμμένη και στα ντοκουμέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στις δικές σας θέσεις, εγώ θα πω συγκεκριμένα ότι όταν το κράτος δεν καταβάλλει τα οφειλόμενα στα ασφαλιστικά ταμεία, είναι ή δεν είναι μείωση της κρατικής χρηματοδότησης; Δηλαδή είναι αυτό που γράφει το χαρτί; Δεν είναι μια μορφή μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης; Και εδώ δεν έχετε πει ούτε μια φορά ότι θα επιστρέψετε τα κλεμμένα. Διότι πρόκειται για κλοπή. Δεν είναι μόνο δικιά σας. Και επί Νέας Δημοκρατίας βεβαίως. Δεν το έχετε πει αυτό. Ίσα-ίσα έχετε πει ότι δεν μπορεί να υπάρχουν εγγραφές στους λογαριασμούς που να στηρίζουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Δεύτερον, όταν μεταφέρετε από χρόνια αρμοδιότητες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση π.χ. υγειονομικού χαρακτήρα ή τους παιδικούς σταθμούς και δεν μεταφέρετε κονδύλια και στους προϋπολογισμούς τους κρατικούς, παραμένει η τυπική εγγραφή των κονδυλίων και έτσι φαίνεται ότι είναι αυξημένα τα κοινωνικά κονδύλια. Όταν μεταφέρετε αρμοδιότητες παρακάτω και δεν μεταφέρετε κονδύλια, είναι ή δεν είναι μείωση της κρατικής επιχορήγησης; Τουλάχιστον το δικό μας μυαλό το λογιστικό αυτό λέει. Δεν ξέρω αν πέφτουμε έξω, αλλά καθόλου δεν πέφτουμε έξω.

Όταν υποχρηματοδοτούνται τα νοσοκομεία, είναι ή δεν είναι μείωση της κρατικής επιχορήγησης; Οπωσδήποτε υπάρχουν πολλοί τρόποι. Δεν θα σταθώ τώρα στον πληθωρισμό των τιμών κλπ., γιατί υπάρχει. Ακόμα και το τρία κόμμα τόσο, είναι πληθωρισμός. Όταν οι μισθοί μένουν στο ίδιο επίπεδο ή αυξάνονται σε ελάχιστο βαθμό, είναι ή δεν είναι μείωση της κρατικής επιχορήγησης; Δεν υπάρχει σημείο που να μην αποδεικνύει αυτό το πράγμα.

Θέσατε το ζήτημα ότι εμείς δεν κάνουμε προτάσεις για επενδύσεις κλπ. Έχουμε κάνει προτάσεις αρκετές φορές, αλλά δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία αυτό. Διότι όταν κάνουμε προτάσεις –και εδώ σας ρίχνω δίκιο– οι προτάσεις μας δεν χωράνε στη δική σας πολιτική. Εμείς δεν μπορούμε να γίνουμε νεοκοινοβουλευτές της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ -τι να κάνουμε;- και να έχουμε προτάσεις που χωράνε στην πολιτική σας. Σας αναγνωρίζουμε ότι έχετε τη δυνατότητα να κάνετε αντιλαϊκές προτάσεις. Εμείς δεν έχουμε.

Να φέρω και ένα συγκεκριμένο παράδειγμα αποσπασματικό, αλλά πολύ συγκεκριμένο. Εσείς κάνετε επενδύσεις με κριτήριο π.χ. τους περιορισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τα συμφέροντα τα εγχώρια όσον αφορά π.χ. μια σειρά από αγροτικά προϊόντα: Βαμβάκι, λάδι κλπ. Εμείς θεωρούμε ότι εδώ πρέπει να είναι αυξημένες οι επενδύσεις και να είναι δημόσιες.

Δεύτερον, κάνετε επενδύσεις παραδείγματος χάρι στον τομέα τηλεπικοινωνιών, μεταφορές, ενέργεια. Γενικά, είναι πραγματικά στρατηγικοί τομείς ανάπτυξης, αλλά μπορείτε να μου πείτε μια σειρά εξαγορές στον τομέα των τηλεπικοινωνιών εκτός Ελλάδας, παραδείγματος χάρι, είναι κριτήριο, είναι προτεραιότητα ή κάτι που βοηθάει την ελληνική ανάπτυξη; Η αγορά στην Αρμενία; Τα αμερικάνικα συμφέροντα υπηρετεί ή, αν θέλετε, και αν δεν υπηρετεί αμερικάνικα συμφέροντα, υπηρετεί ελληνικά συμφέροντα. Εδώ γίνονται τεράστιες εξαγωγές κεφαλαίων. Αυτοί που τα εξαγουν θα κερδίσουν, μπαίνουν στην πίτα. Μπορείτε να μου πείτε τι κέρδος θα έχουμε σε θέσεις εργασίας, σε αξιοποίηση του πλούτου της χώρας, του εγχώριου;

Επομένως επενδύσεις γίνονται στην Ελλάδα. Δεν θα υιοθετήσουμε τις θέσεις άλλων κομμάτων που λένε ότι δεν γίνονται. Το θέμα είναι ποιες προτεραιότητες, ποιος κερδίζει, με τι κριτήριο, τι αποτέλεσμα έχουν σε θέσεις εργασίας κλπ.

Επομένως το ζήτημα είναι καθαρά πολιτικό. Σαφώς γίνονται επενδύσεις και ούτε υπάρχει πανελλαδικά αποβιομηχάνιση, όπως λέγεται. Τοπική αποβιομηχάνιση υπάρχει. Απλώς

αναπτύσσονται εκείνοι οι κλάδοι που υπηρετούν το πρόσθετο κέρδος –όχι γενικά την κερδοφορία- του μεγάλου κεφαλαίου.

Να πάρω ένα παράδειγμα: Κλωστοϋφαντουργία. Έχουμε επενδύσεις καθετοποιημένες που ξεκινούν από την παραγωγή της πρώτης ύλης μέχρι τη βιομηχανία, το μικρομεσαίο, τον εργαζόμενο; Κυρίως έχουμε επενδύσεις σε ενδιάμεσα προϊόντα, όχι σε τελικά, με αποτέλεσμα να έχουμε αύξηση των εισαγωγών τελικών προϊόντων.

Δεν θα ήθελα να σταθώ, γιατί πραγματικά από ένα σημείο και μετά είναι χαμένος χρόνος, με την έννοια ότι εδώ πρέπει να μιλήσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ -και αξίζει να μιλήσουμε- σε αυτό που λέμε γενικότερα τι εννοούμε ανάπτυξη και στο πεδίο της οικονομίας και στο πεδίο της κοινωνίας και στο πεδίο της πολιτικής.

Δεν μπορεί λοιπόν να πείτε ότι πρόταση έχετε μόνο εσείς. Όντως εμείς δεν δεχόμαστε πρόταση που να συμφέρει και το λαό και να μη θίγει τα βάθρα της πολιτικής σας, δεν έχουμε. Είναι ζήτημα επιλογής και σοβαρότητας να μη λέμε κουταμάρες. Γιατί δεν μπορεί να σας προτείνουμε μία πολιτική και ταυτόχρονα να σας λέμε ότι αυτή η πολιτική δεν θίγει τη δική σας στρατηγική κατεύθυνση. Παρ' όλα αυτά σε μία σειρά από κοινωνικά προβλήματα, αν θέλετε και σε άμεσα πιεστικά προβλήματα, κάνουμε και συγκεκριμένες προτάσεις που εν πάση περιπτώσει δεν απαιτούν γενική αλλαγή γραμμής πλεύσης. Να πάρω ένα παράδειγμα. Τώρα έρχεται στο νου μου το λάδι. Συγκέντρωση και τιμή για το λάδι.

Βεβαίως οι προτάσεις μας ξεκινάνε από μία άλλη αφετηρία αλλά πολλές από αυτές που συνδέονται και με διεκδικήσεις του μαζικού κινήματος είναι προτάσεις που, αν θέλετε, εσείς μπορείτε να τις υλοποιήσετε. Αλλά δεν μπορεί να θέλετε και «το σκύλο χορτάτο και την πίτα γερή», όπως και εμείς δεν μπορούμε να υπηρετήσουμε σε δύο αφέντες ταυτόχρονα. Ούτε εσείς υπηρετείτε δύο αφέντες, έναν υπηρετείτε.

Για άλλη μία φορά κάνετε λόγο για το σοσιαλισμό που απέτυχε κλπ. Αναμφισβήτητο ο σοσιαλισμός έχασε μάχη. Δεν μας λέτε κάτι καινούριο. Θα πω απλώς δύο πράγματα. Έχετε σκεφθεί, κύριε Πρωθυπουργέ, αν δεν ήταν η Ελλάδα, η καπιταλιστική Ελλάδα, στα σοσιαλιστικά Βαλκάνια, σε ποια κατάσταση θα ήταν τώρα; Χρωστάτε πολλά, πάρα πολλά στις σοσιαλιστικές χώρες στα Βαλκάνια, για να μην πω γενικότερα και στη Σοβιετική Ένωση. Έχετε σκεφθεί πώς θα ήταν η Ελλάδα, η καπιταλιστική Ελλάδα; Και αυτό τουλάχιστον το αναγνώρισε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ανδρέας Παπανδρέου. Χρωστάτε πολλά. Αυτά τα ανοίγματα δεν έγιναν για κανέναν άλλο λόγο, αλλά γιατί ήξεραν ότι μπορούσαν να αξιοποιήσουν τα σοσιαλιστικά Βαλκάνια, έστω από αυτήν την πλευρά και να μη μιλάτε με τέτοια μεγάλη περιφρόνηση.

Δεύτερον, ένα από τα συμπεράσματα είναι –όχι οπωσδήποτε τα ολοκληρωμένα και τα τελικά- ότι στις σοσιαλιστικές χώρες, όταν αλληθώρισαν στις οικονομίες της αγοράς, άρχισαν τα υπάρχοντα προβλήματα να γίνονται πολύ οξύτερα και να μην έχουν επιστροφή προς τα πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τη δευτερολογία του Πρωθυπουργού αισθάνθηκα πόσο αγνώμονες είναι οι πολίτες αυτής της χώρας, που θα όφειλαν μακάριοι, όλβιοι και πανευτυχείς να πανηγυρίζουν που έχουν μία τέτοια Κυβέρνηση και έναν τέτοιο Πρωθυπουργό, που έχει λύσει όλα τους τα προβλήματα κι έχει ανεβάσει το δείκτη της κοινωνικής ευημερίας σε τόσο ψηλά επίπεδα.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από κωμικό, είναι επικίνδυνο, γιατί δείχνει –και το δείχνει εναργέστατα- ότι συμβαίνουν δύο πράγματα.

Πρώτον, κύριε Σημίτη, έχετε αποκοπεί τελείως από την κοινωνική πραγματικότητα, ζείτε στο δικό σας κόσμο, τον οποίο δεν συμμερίζεται κανένας άλλος Έλληνας, ακόμα κι εκείνοι, που ψηφίζουν το κόμμα σας. Και, δεύτερον, είναι η έσχατη μορφή της αλαζονείας της εξουσίας. Αλαζονεία της εξουσίας και ανασφάλεια για το γάντζωμα στην εξουσία. Όλοι οι άλλοι

είναι ανίκανοι, όλοι οι άλλοι έχουν άδικο: «Δεν με καταλαβαίνετε, αναγνωρίστε με, επιτέλους!».

Μας είπατε εδώ για τις μεγάλες σας προτεραιότητες. Και είχατε θράσος, γιατί είναι θράσος να λέτε ότι μάχεσθε την ανεργία. Φανταστείτε και να μην ήταν μεγάλη προτεραιότητά σας η μάχη κατά της ανεργίας. Πόση θα έπρεπε να είναι η ανεργία στην Ελλάδα τότε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι ντροπή να μιλάτε ότι θα φτιάξετε αυτήν την τετραετία τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Για το μισό εκατομμύριο ανέργους που φτιάξατε, γιατί δεν λέτε τίποτα; Εγώ θα δεχόμουν μία σοβαρότερη συζήτηση, αν παραδεχόσασταν και κάποια λάθη. Δεν λέω να συμφωνήσουμε απόλυτα, αλλά να πείτε «Ναι, βρε παιδιά, σε κάποια πράγματα κάναμε λάθη, κάναμε αστοχίες, χρειάζεται συμπλήρωση η πολιτική μας».

Υπάρχει η εικόνα της απόλυτης αλαζονείας. Όσο χειρότερα πηγαίνουν τα πράγματα για σας, όσο πιο πολύ υποψιάζονται οι πολίτες ότι βρίσκεστε στο ρέκβιεμ της πολιτικής σας παρουσίας, τόσο ανεβαίνετε σ' αυτό το Βήμα και λέτε «Τα κάνω τέλεια, επιτέλους χειροκροτήστε με, επιτέλους αναγνωρίστε τό μου». Είναι βαρύ λάθος αυτό και εθνικά επιζήμιο.

«Προτεραιότητά μας» λέτε «η κοινωνική ασφάλιση». Να το ξεκαθαρίσουμε. Επανειλημμένα σας προκάλεσα, αλλά δεν μπαίνετε στην ουσία. Στην πρώτη δεκαετία οδηγήσατε το σύστημα στη χρεοκοπία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Στη δεύτερη αποδομήσατε τη δική μας μεταρρύθμιση, υπηρετώντας την αδιαφάνεια. Τα Ταμεία υποχρεούνται να συντάσσουν κάθε πέντε χρόνια αναλογιστικές μελέτες. Δεν το έκαναν ποτέ, κανένας όμως δεν τους ζήτησε να σεβαστούν το νόμο. Γιατί άραγε; Για ποιο λόγο;

Τα Ταμεία υποχρεούνταν να καταρτίζουν κάθε χρόνο ισολογισμούς με την ποινή αυτοδίκαιης έκπτωσης των διοικήσεων, που δεν θα ανταποκρίνονταν. Επτά χρόνια παραβιάζονταν κατάφωρα η σχετική διάταξη και τον περασμένο Δεκέμβριο την καταργήσατε. Γιατί όμως; Γιατί η ανοχή στην παρανομία; Γιατί το «όχι» στους ισολογισμούς;

Το δεύτερο χαρακτηριστικό της πολιτικής σας αφορά τον εμπαιγμό της κοινής γνώμης. Θυμάστε τι λέγατε προεκλογικά; Ισχυριζόσασταν -ναι ή όχι;- ότι «η διαφύλαξη –και αυτό είναι κατευθείαν μεταφορά των λόγων σας- της ποιότητας ζωής αυτών που θα αποσυρθούν από την εργασία είναι η μεγαλύτερη κοινωνική πρόκληση; Υποστηρίζατε -ναι ή όχι;- ότι η μητέρα δεν πρέπει να έχει δίλημμα μεταξύ οικογενειακής ζωής και εργασίας; Ξεχνάτε τις θέσεις που παρουσιάζατε για τα όρια και το ύψος των συντάξεων;

Τώρα τι κάνει ο Πρωθυπουργός και τι σχεδιάζει; Ποια σχέση έχουν αυτά που έλεγε προεκλογικά με προφανή σκοπιμότητα, ευτελίζοντας, εάν θέλετε, από το ύψος του αξιώματός του, με την ιδιότητα του Πρωθυπουργού, την αξιοπιστία της πολιτικής; Τι σχέση είχαν αυτά που έλεγε με αυτά, που κάνετε σήμερα;

Το τρίτο στοιχείο αφορά τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις. Η Κυβέρνηση ουδέποτε ζήτησε και ουδέποτε δέχθηκε προτάσεις διαλόγου. Το μόνο που παρουσίασε είναι την έκθεση Σπράου, τη μελέτη των Άγγλων αναλογιστών και έναν περίεργο διαγωνισμό για την προπαγανδιστική στήριξη των θέσεών της, που κόστισε διακόσια τριάντα έξι εκατομμύρια στα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Θέλω να καταθέσω στη Βουλή τη σχετική προκήρυξη. Πληρώσατε διακόσια τριάντα έξι εκατομμύρια (236.000.000) σε κάποιους, για να προσφέρουν προπαγανδιστικές υπηρεσίες. Σας ζητώ να διευκρινίσετε: επιμένετε ακόμα στο ίδιο σχέδιο; Αν ναι, αυτό κατάλαβε από το ξέσπασμα της κοινωνίας η Κυβέρνηση; Κατάλαβε ότι το Ασφαλιστικό ήταν ζήτημα επικοινωνιακής πολιτικής; Αν αλλάξατε γνώμη, δεν αισθάνεστε καμία ευθύνη για την διασπάθιση τεράστιων ποσών των Ταμείων στην αναζήτηση προπαγανδιστικών μεθοδεύσεων;

Και κάτι ακόμα. Τι σημαίνει να ζητάει η Κυβέρνηση από διαφημιστικές εταιρείες την παροχή υποστήριξης και επικοινωνιακής πολιτικής κατά τη διάρκεια του κοινωνικού διαλόγου και της προώθησης των νομοθετικών παρεμβάσεων;

Λέτε ότι σκοπός σας ήταν να μάθει ο κόσμος τις αλλαγές. Εάν ήταν έτσι, γιατί δεν ζητήσατε επικοινωνιακή στήριξη για την περίοδο μετά την ψήφιση του νόμου; Γιατί η προπαγανδιστική στήριξη που ζητήσατε περιορίζεται στην περίοδο του διαλόγου και των νομοθετικών παρεμβάσεων;

Υπάρχει ένα αμείλικτο ερώτημα: ποιον εμπνέετε και πόσο υποτιμάτε τη νοημοσύνη των πολιτών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα κάποια στιγμή κάποια κουβέντα περί «ρεβάνς». Πρώτα πρώτα αυτό είναι ψέμα ασύστολο. Καμία τέτοια δήλωση δεν έχει γίνει. Από το μυαλό σας τα φτιάχνετε αυτά.

Αλλά, πέρα από το ψέμα, ποιος έχει ανάγκη να πάρει από σας ρεβάνς, κύριε Σημίτη; Δεν βλέπετε τη θέση απόγνωσης και πανικού, στην οποία βρίσκεστε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας λέτε κουβέντες για κοινωνική ειρήνη. Εγώ έχω λόγο, που σας θέτω το ερώτημα: τι είδους αντιπολίτευση ετοιμάζεστε να κάνετε αύριο στη δική μας κυβέρνηση; Γιατί, ποιος έγραφε τα άρθρα περί δομικής αντιπολίτευσης; Ο εκσυγχρονιστής κ. Σημίτης τα έγραφε αυτά και τα πρότεινε στο πρόσφατο ακόμα παρελθόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι κατάντημα για Πρωθυπουργό επί δύο μήνες τώρα, σε δύο μάλιστα προ Ημερησίας Διατάξεως συζητήσεις στη Βουλή, να έχει ως μόνο επιχείρημα το INTERNET. Κάποια άποψη ενός στελέχους είναι το μεγάλο επιχείρημα.

Μα είμαστε σοβαροί εδώ μέσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Εδώ υπάρχουν κόμματα, υπάρχουν στελέχη, που δεσμεύουν τις θέσεις μιας παράταξης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς είχατε πρόταση, την αποφασίσατε ομόφωνα, την πήρατε πίσω άτακτα και τώρα δεν έχετε πρόταση και ζητάτε από τους άλλους να καταθέσουν.

Θα μου επιτρέψετε όμως σ' ένα σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γίνω λίγο αυστηρός. Επιτέλους, και η παραποίηση της ιστορικής πραγματικότητας έχει τα όριά της. Μη μας λέτε ότι με δική σας προσπάθεια απέκτησε η Ελλάδα διεθνή φωνή. Έλεος πια! Και μας μιλάτε για Ευρωπαίους και αντιευρωπαίους!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δέχομαι ότι τα κόμματα αλλάζουν και γνώμες. Εγώ δέχομαι ότι, ακόμη και σε ζητήματα μεγάλης στρατηγικής, ιστορικής επιλογής, μπορεί να μετεβληθούν οι απόψεις πολιτικών και κομμάτων. Όμως, κύριε Σημίτη, έχω άρθρο σας και θα σας το καταθέσω μήπως το έχετε ξεχάσει, βεβαίως πάνε είκοσι χρόνια, που με πολύ γλαφυρό τρόπο εξηγείτε γιατί είμαστε –γιατί είμαστε δηλαδή– εναντίον της ένταξης στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήταν θέση σας! Θέση σας! Την αλλάξατε! Ευτυχώς για την Ελλάδα και, βεβαίως, δικαιώνοντας τη δική μας ιστορική επιλογή. Αλλά μη μας λέτε ότι με δική σας προσπάθεια η χώρα απέκτησε διεθνή φωνή. Γιατί, αν παρακάθεστε σήμερα σε Συμβούλια της Ευρώπης, το οφείλετε στον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Ε, αυτή είναι η πραγματικότητα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και μια ακόμη μεγάλη ανακρίβεια. Εγώ αισθάνθηκα ότι κουράζω την Εθνική Αντιπροσωπεία με τη μακρά μου αναφορά στο δημογραφικό. Και έρχεται ο κύριος Σημίτης, ο οποίος ειρήσθω εν παρόδω, κατήγγειλε σ' ένα βαθμό τις συντάξεις για τις πολύτεκνες μάνες, τα επιδόματα για τις πολύτεκνες οικογένειες και έχει το θράσος να λέει ότι δεν είπαμε τίποτα. Το ερώτημα πλέον είναι πως ή δεν παρακολουθείτε τι λέμε ή, ακόμη χειρότερα, σκόπιμα διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα. Και αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της κυβέρνησης

και του Πρωθυπουργού είναι ότι γίνετε κατεστημένο. Γίνετε συντήρηση. Το πρόβλημά σας είναι ότι υποταχθήκατε σε οργανωμένα συμφέροντα. Ιστορικό σας στέλεχος λέει ότι η εξουσία έγινε «Φιλιππινέζα της διαπλοκής». Και το πιο ανησυχητικό δεν είναι απλά και μόνο οι παρανομίες. Είναι ότι κανένας δεν αντιδρά στις παρανομίες, κανένας δεν τιμωρείται. Το πρόβλημα για τον τόπο, για τη νομιμότητα, για τη δημοκρατία είναι το καθεστώς της αλληλοσυγκάλυψης και της ατιμωρησίας. Ένα καθεστώς, που οφείλεται στο γεγονός ότι «με το πέρασμα του χρόνου, το κόμμα ταυτίστηκε με το κράτος». Η διάγνωση ανήκει σε κορυφαίο στέλεχος σας, μέλος του Εκτελεστικού σας Γραφείου. Αφορά το καθεστώς, που επιβραβεύει την αδιαφάνεια, που επιβραβεύει τη διαφθορά. Αφορά πρακτικές, που δεν χωρούν σε δημοκρατικά πολιτεύματα. Πρακτικές, που ανατρέπουν την έννοια του ευνομούμενου κράτους.

Είχατε είκοσι χρόνια στη διάθεσή σας και τα σπαταλήσατε. Αφήστε λοιπόν τα αδικαιολόγητα. Είχατε την ευκαιρία και την κάνατε δρόμα. Μη μας λέτε ότι έχουν γίνει κάποια βήματα, γιατί και σας ακόμη αναφερθήκατε εδώ σε Πορτογαλία, σε Ισπανία, σε Ιρλανδία, χώρες με τις οποίες πριν από είκοσι χρόνια ήμασταν ή στο ίδιο επίπεδο ή πιο μπροστά και μας έχουν υπερβεί δραματικά. Δείτε στην περίοδο της κοινωνικής συνοχής και της τελευταίας δεκαετιας τι έχει πετύχει η Ιρλανδία, δείτε τους αντίστοιχους ρυθμούς προόδου της Ελλάδας. Θα έπρεπε να σας πιάνει μελαγχολία.

Σήμερα μπαίνουμε σε μια εντελώς καινούρια εποχή, αλλά δεν θέλετε να αντιληφθείτε τις ανάγκες της. Δεν έχετε όραμα γι' αυτόν τον τόπο. Γι' αυτό, το μόνο που κάνετε είναι να προσπαθείτε να συκοφαντήσετε άλλες πολιτικές προτάσεις. Κουρασθήκατε και κουράσατε.

Ο τόπος χρειάζεται μια άλλη πολιτική, αλλά εσείς δεν μπορείτε. Η κοινωνία ζητά μια άλλη πολιτική, αλλά εσείς απαντάτε με προκλήσεις.

Η νέα εποχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιώνει μια νέα πολιτική αλλά εσείς μονίμως δραπετεύετε στο χθες, προσφέροντας κάκιστη υπηρεσία, στην απέλπιδα προσπάθειά σας να διχάσετε τους Έλληνες. Εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε, αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι οι πολίτες αυτής της χώρας, όποια και αν είναι η πολιτική τους προτίμηση, δεν θα σας ακολουθήσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν φανερό η αμηχανία του κυρίου Πρωθυπουργού και κατά την αρχική του ομιλία και κατά τη δευτερολογία του. Εγώ καταλαβαίνω αυτήν την αμηχανία, γιατί άλλοι μέσα στη Κυβέρνηση, υποδεικνύουν στον κύριο Πρωθυπουργό συνέχιση της ίδιας φιλελεύθερης πολιτικής, άλλοι του υποδεικνύουν φραστική αριστερή στροφή, με πιαστές διαχωριστικές γραμμές, άλλοι του υποδεικνύουν αναδόμηση, ανασχηματισμό, αλλαγή προσώπων, άλλοι του λένε να μείνει, ισορροπώντας στο κενό, για να εξαντληθεί η τετραετία. Αυτή η αλληλοσυγκρουόμενη, η συγχυσμένη πολιτική, η οποία επικρατεί στο εσωτερικό της Κυβέρνησης, δείχνει ότι ο κύριος Πρωθυπουργός είναι δέσμιος του εαυτού του και της πολιτικής του. Δεν μπορεί να πάει ούτε μπρος ούτε πίσω και προσπαθεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της αμηχανίας του; Από όλη την επιχειρηματολογία της μισής ώρας, που είχα την ευθύνη ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας να αναπτύξω, απομόνωσε μία ειρωνική αποστροφή για τα ΚΑΠΗ. Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, κάνοντας επίδειξη πνεύματος: «μα τι θέλει ο κ. Κωνσταντόπουλος, να καταργήσουμε τα προγράμματα για τα ΚΑΠΗ; Έχετε πάει, κύριε Κωνσταντόπουλε, ποτέ στα ΚΑΠΗ; Πηγαίνετε να δείτε». Θα ήθελα, λοιπόν, να υπενθυμίσω στον κύριο Πρωθυπουργό, αυτά που είπα επί λέξει. Και όταν συζητούμε εδώ, συζητούμε για να μη διαστρέψουμε επ'

αυτοφώρω τα όσα λέει ο καθένας:... «Ουσιαστικά έχει περιορισθεί η προστασία της τρίτης ηλικίας στο επίδομα του ΕΚΑΣ και στη λειτουργία των ΚΑΠΗ, χωρίς κανένα πρόγραμμα αναβάθμισης του θεσμού. Οι διευρυνόμενες ανάγκες σε περίθαλψη, στήριξη, φάρμακα, ιατρική φροντίδα έχουν παραπεμφθεί σε πιλοτικά προγράμματα φροντίδας στο σπίτι, χωρίς να υπάρχει πρόγραμμα επέκτασης σε όλη την Ελλάδα ή εμπλουτισμού του περιεχομένου των υπηρεσιών...» Επ' αυτού να απαντήσετε και όχι κάνοντας εύκολα σχόλια. Γιατί στο εύκολο σχόλιο, θα σας απαντήσω πολύ απλά. Κύριε Πρωθυπουργέ, άλλο να διατρέχεις το κοινωνικό σώμα και άλλο να βλέπεις τις κοινωνικές πληγές και τις κοινωνικές ανάγκες από το μπαλκόνι, από το φακό της τηλεόρασης ή από τη θαλπωρή της εξουσίας. Άλλο να διατρέχεις το κοινωνικό σώμα σε όλη σου τη ζωή και να έχεις ανάγκες για να ζήσεις και να σπουδάσεις και άλλο να έρχεσαι εκ του ασφαλούς και να λες ότι αυτήν τη στιγμή η τρίτη ηλικία έχει εξασφαλισμένη τη φροντίδα της και αισθάνεται ότι είναι λυμένα τα προβλήματά της. Ας σας κρίνουν εκείνοι που σας άκουσαν.

Το λέω αυτό, γιατί μιλήσατε, κύριε Πρωθυπουργέ, για ένα ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο και το κοινωνικό κράτος που είναι κατάκτηση των σοσιαλιστικών, των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων. Είναι κατάκτηση του 20ου αιώνα το κοινωνικό μοντέλο και εφαρμοστική ακόμη και στον υπαρκτό σοσιαλισμό που κατέρρευσε. Ο τομέας υγείας, παιδείας και των κοινωνικών υπηρεσιών δεν ήταν αμελητέος και για πέταμα, απεναντίας. Και αυτή είναι η πραγματικότητα. Σήμερα, λοιπόν, οι πολιτικές που εφαρμόζονται είναι πολιτικές διεύρυνσης και ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους ή είναι πολιτικές συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους; Το πρόβλημα που υπάρχει σήμερα στις ευρωπαϊκές κοινωνίες είναι ότι κατεδαφίζονται μία προς μία οι κοινωνικές κατακτήσεις δεκαετιών, στο όνομα μιας νέας θεολογίας, ενός νέου οικονομισμού, της παγκοσμιοποίησης της αγοράς και του ανταγωνισμού. Συρρικνώνεται το κοινωνικό κράτος, γιατί οι κοινωνικές δαπάνες θεωρούνται ότι δεν είναι παραγωγικές δαπάνες.

Γι' αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, οι απασχολούμενοι έγιναν απασχολήσιμοι, γι' αυτό οι ασφαλισμένοι έγιναν ασφαλισμοί, γι' αυτό σήμερα ο βασικός μισθός είναι στα πραγματικά όρια του 1985, γι' αυτό σήμερα η κατώτερη σύνταξη έχει φθάσει στο 57% του κατώτερου μισθού, γι' αυτό το επίδομα ανεργίας έχει καταρρεύσει.

Είπατε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι επικαλέσθηκα ψευδή δείκτη για την ανεργία, όταν αναφέρθηκα στο 12%. Πείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, εσείς, είναι πεντακάσιες χιλιάδες οι άνεργοι; Πείτε πόσοι είναι.

Πείτε εσείς πόσοι είναι, επιτέλους, στην ελληνική κοινωνία, που έχει το σοβαρότερο πρόβλημα ως ανοιχτή πληγή μπροστά της, την ανεργία. Δεν οικοδομείτε με την πολιτική σας νέο κοινωνικό πρόσωπο, δεν δημιουργείτε το νέο κοινωνικό κράτος; Δημιουργείτε το νέο κράτος των νέων, δημιουργείτε το νέο κράτος των συντάξεων πενίας, δημιουργείτε το νέο κράτος της συρρίκνωσης των αγροτών, δημιουργείτε το νέο κράτος της παραοικονομίας, δημιουργείτε το νέο κράτος της αβεβαιότητας και της ασφυξίας των νέων, δημιουργείτε το νέο κράτος της χρηματιστηριακής καταλήστευσης, δημιουργείτε το νέο κράτος των υπερκερδών για λίγους, που μεγαλώνει όμως την άνιση κατανομή και τις εσωτερικές αδικίες στο σώμα της ελληνικής κοινωνίας. Δημιουργείτε το νέο κράτος της εμπορευματοποίησης όλων των συλλογικών αγαθών, όλων των κοινωνικών αγαθών, από την υγεία και την παιδεία, μέχρι το περιβάλλον.

Κύριε Πρωθυπουργέ, υπάρχουν στιγμές που είναι αποκαλυπτικές. Προχθές στην τηλεοπτική σας συνέντευξη, όταν ο συντάκτης αναφέρθηκε στην ιστορία του χρηματιστηρίου, είπατε πολύ απλά, πολύ ψυχρά «εκφράζω τη λύπη μου γι' αυτούς που κάηκαν».

Μα, δεν ήσασταν εσείς και τα κυβερνητικά σας στελέχη που μιλάγατε για το κόμμα του χρηματιστηρίου; Δεν ήταν περισιπούδαστοι συνεργάτες σας, που μιλούσαν για το λαϊκό

καπιταλισμό; Δεν ήσασταν εσείς οι οποίοι λέγατε ότι πήρατε ψήφο εμπιστοσύνης από το χρηματιστήριο;

Εμείς ήμασταν εκείνοι που σας είπαμε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι διαπαιδαγωγείτε άσχημα την ελληνική κοινωνία όταν την εθίζετε να αντιμετωπίζει την οικονομία ως οικονομία καζίνων.

Εμείς ήμασταν εκείνοι που σας είπαμε ότι εθίζετε τον Έλληνα πολίτη σε μια κουλτούρα η οποία είναι διαβρωτική και διαλυτική της κοινωνικής συνοχής και της παραγωγικής ανάπτυξης. Και αντιμετωπίσαμε τότε μύδρους. Και σήμερα έρχεστε και λέτε «λυπάμαι». Με την ίδια λογική «λυπάστε» για τους ανέργους, με την ίδια λογική «λυπάστε» για τους συνταξιούχους που δεν τα φέρνουν βόλτα, με την ίδια λογική «λυπάστε» για τους νέους που δεν έχουν ανοικτούς δρόμους ζωής, με την ίδια λογική «λυπάστε» για τα νοικοκυριά που πάνω από το 20% είναι στα όρια της ανέχειας και της φτώχειας, με την ίδια λογική «λυπάστε» τον ασθενή που είναι στα ράντζα, με την ίδια λογική «λυπάστε» για τις ουρές που είναι στο ΙΚΑ και στις εφορίες, με την ίδια λογική «λυπάστε» για τον πολίτη, που δεν βρίσκει δρόμους για να ικανοποιήσει τα δίκαιά του και περιφρονείται όπως επιστημαίνεται από τις εκθέσεις ακόμα και του Συνηγόρου του Πολίτη.

«Λυπάστε»!! Αλλά ο Πρωθυπουργός δεν υπάρχει για να «λυπάται»! Ο Πρωθυπουργός υπάρχει για να παράγει πολιτικές, οι οποίες να διαμορφώνουν μια άλλη αίσθηση συλλογικής ευημερίας.

Είπατε ότι έγιναν βήματα. Βεβαίως έγιναν βήματα. Ποιος θα εξομοιώσει την Ελλάδα του 2001 με την Ελλάδα του '80 ή με την Ελλάδα του '60;

Το πρόβλημα είναι αν οι θυσίες και τα χρήματα, τα χρόνια και οι δυνατότητες αξιοποιήθηκαν, ώστε τα βήματα να είναι ανοικτά βήματα, σταθερά βήματα και όχι σημειωτόν και σερνάμενος βηματισμός. Έγιναν βήματα, όταν η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Πορτογαλία μας έχουν γυρίσει προ πολλού την πλάτη; Κάνετε μικρά βηματάκια επί τόπου και δεν έχετε αντιληφθεί αυτό που σας λένε όλες οι ευρωπαϊκές επιτροπές, ότι η πορεία της χώρας βρίσκεται σε δυναμική απόκλιση σε σχέση με το μέσο ευρωπαϊκό όρο;

Δεν έχετε αντιληφθεί ότι υπάρχει μεγάλη εισοδηματική ανισότητα; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι υπάρχει μεγάλη φορολογική αδικία; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι υπάρχουν μεγάλες περιφερειακές ανισότητες; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι μεγαλώνει η κοινωνική ανασφάλεια;

Δηλαδή ολόκληρη η ελληνική κοινωνία, που βρέθηκε στους δρόμους, όταν προωθήσατε την πρώτη δέσμη για το ασφαλιστικό, πήγε στους δρόμους για να πανηγυρίσει, για να χειροκροτήσει τις επιλογές σας, για να εκφράσει τον ενθουσιασμό της για το μέλλον; Ή παίζατε παιχνίδι στάθμισης των λαϊκών αντιδράσεων και τα πήρατε πίσω όλα αυτά; Θριαμβολογούσατε και τότε, που προκαλούσατε την κοινωνία, θριαμβολογείτε και τώρα, που την πρόκλησή σας την πήρατε πίσω και την βάζετε κάτω από το χαλί, πίσω από την κουρτίνα;

Ε, δεν μπορεί αυτήν την πολιτική πια να θέλετε να την περιβάλετε με τη λεοντή της αυθεντίας. Ο κόσμος αγωνιά, ο κόσμος διαμαρτύρεται και ανησυχεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μόνο δύο τελικές παρατηρήσεις. Αντί, λοιπόν, να υπάρξουν επιλογές κοινωνικής προτεραιότητας που να εξασφαλίζουν τη διευρυμένη κοινωνική προστασία, γίνεται μια παρελθοντολογία που είναι πραγματική σκίαμαχία.

Εξηγείστε επιτέλους γιατί δεν εφαρμόζεται το τριανταπεντάωρο, γιατί δεν υιοθετήσατε την πρόταση για τους ανέργους μακράς διάρκειας, γιατί απορρίψατε την πρόταση για το εγγυημένο εθνικό εισόδημα, γιατί απορρίψατε την πρόταση για την συνταγματική ρήτρα, περί αξιοπρεπούς διαβίωσης και κοινωνικής ασφάλειας. Εξηγείστε συγκεκριμένα γιατί στις νέες τεχνολογίες είμαστε τελευταίοι στην Ευρώπη όπως και στα σχετικά με την έρευνα. Εξηγείστε, επίσης, γιατί μέχρι και σήμερα αρνείσθε την ενισχυμένη τριμερή χρηματοδότηση για το ασφαλιστικό σύστημα, με αποτέλεσμα όταν αρνείσθε αυτήν τη βασική προϋπόθεση, να καλλιεργείτε και να εντείνετε τη δυσπιστία.

Μιλήσατε για το δημογραφικό; Και τι κάνατε για να εφαρμόσετε την κοινή απόφαση της κοινοβουλευτικής επιτροπής της Βουλής; Τι κάνατε για να ενισχύσετε την οικογένεια, την εργαζόμενη μητέρα;

Σας είπα και προηγουμένως ότι ούτε το επίδομα δεν δίνετε και στους δύο γονείς δημοσίων υπαλλήλων. Στα λόγια φτιάχνετε μια Ελλάδα που ευτυχεί. Εμείς θα σας κάνουμε κριτική, γιατί χάνετε χρόνια, σπαταλάτε χρήματα, δεν αξιοποιείτε δυνατότητες, πετάτε τις θυσίες του ελληνικού λαού, για να αρκεσθείτε σε αυτό το σημειωτόν με τα βηματάκια επί τόπου την ώρα που οι άλλοι γύρω μας ανοίγουν περπατησιά για να συναντήσουν τις προκλήσεις και τα προβλήματα του 21ου αιώνα. Εκεί θα μείνετε, σ' αυτήν την αμυντική πολιτική νεοφιλελεύθερης λογικής, να αρκείσθε στο ελάχιστο και να λοιδορείτε το Συνασπισμό όταν σας λέγει βάλτε μεγαλύτερους στόχους κοινωνικής συνοχής, γιατί μπορούμε να τους πετύχουμε. Αυτό το λοιδορείτε.

Να χαρώ, λοιπόν, εγώ προοδευτική πολιτική ρήξεων, τομών και αποφασιστικών δήθεν προοδευτικών μεταρρυθμίσεων!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Αλέξανδρος Παπαδόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια και είναι δυστύχημα ότι όταν γίνονται συζητήσεις για κοινωνική πολιτική στη χώρα μας, στα τελευταία τουλάχιστον πενήντα χρόνια, οι συζητήσεις αυτές προσφέρονται πολύ σημαντικά για κοινωνικούς λεονταρισμούς -επειδή αναφέρθηκε κάποιος Αρχηγός κόμματος- και για ρητορικούς παροξυσμούς χωρίς καμία αξία και χωρίς καμία σημασία. Προσφέρεται να γίνεται ένα απίστευτο πολιτικό εμπόριο, ένα πλιάτσικο συνειδήσεων, μια πλειοδοσία η οποία βεβαίως ξεστρατίζει πάντοτε από το επίκεντρο το οποίο έχει να κάνει με ένα πράγμα, πώς δίνει κανείς το αίσθημα της ασφάλειας που βγαίνει πηγαία, που βγαίνει με έναν οργανικό τρόπο. Δεν βγαίνει με ένα μηχανιστικό τρόπο, δε βγαίνει μέσα από μία πλειοδοσία παροχών, ούτε με το να κάνουμε την κοινωνική πολιτική και τα κοινωνικά προσωπεία και ό,τι οικοδομείται επικοινωνιακά γύρω από αυτό, σημαία, για να μπορούμε να βάζουμε προσημειώσεις και να κάνουμε αυτήν τη φρικαλέα την οποία έχει πληρώσει ο τόπος μας άγρια ψήφων και ψηφοθηρίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Η κοινωνική πολιτική είναι πολύ σοβαρό θέμα. Και μάλιστα για κοινωνίες σαν τις σημερινές και κοινωνίες σαν τις ελληνικές και ευρωπαϊκές, που είναι συστατικό στοιχείο της κοινότητας και του πολιτισμού, είναι αδιανόητο να εμφανιζόμαστε σήμερα εδώ και άκριτα εντελώς να λέμε πράγματα τα οποία και εκτός πραγματικότητας είναι, αλλά και λέγοντάς τα δεν έχουν ληφθεί υπόψη ορισμένα δεδομένα και προϋποθέσεις, στοιχεία που πρέπει να διασφαλίσει μια υπεύθυνη εξουσία και Κυβέρνηση προκειμένου να ασκήσει κοινωνική πολιτική. Την κοινωνική πολιτική τη νιώθει ο κόσμος -αυτόν τον αδιόρατο δείκτη ασφάλειας- που σε μια ευνομούμενη κοινωνία ο πολίτης προσδοκά και προσβλέπει σ' αυτόν σε στιγμές ανημπόριας. Η κοινωνική πολιτική δεν είναι αυτά που έχουμε ακούσει μέχρι στιγμής.

Δεν είναι ασυνήθιστο στην Αίθουσα αυτή, αλλά σήμερα υπήρξε μία απίστευτη πλειοδοσία ενός βερσιπαλισμού γύρω από αυτό το θέμα. Υπήρχε ένα μάθημα πολιτικής καταστροφολογίας, νυχλισμού, το οποίο δεν ήταν ασυνήθιστο, αλλά σήμερα πήρε άλλα χαρακτηριστικά.

Αλλά βεβαίως ένα πράγμα στο οποίο σαφώς θα διαφωνήσουμε -διαφωνεί ο ελληνικός λαός, διαφωνεί η πραγματικότητα, η ιστορία ήδη το έχει καταγράψει- είναι ότι η δεκαετία κυρίως του '90 μετά το κοινωνικό άνοιγμα, το άνοιγμα κοινωνικής απελευθέρωσης της δεκαετίας του '80, ήταν το μεγάλο σκαλοπάτι στη νεοελληνική ιστορία για να βάλει τη χώρα μας στη σύγχρονη εποχή. Και αυτό δεν μπορεί να το αναιρέσει καμία προσπάθεια συρρίκνωσης όλου αυτού του έργου του γιγάντιου που έγινε, για το οποίο εμείς στο ΠΑΣΟΚ είμαστε ιδιαίτερος περήφανοι και βεβαίως θα το συνεχίσουμε

σε μία άλλη πιο δύσκολη δεκαετία, όπως είναι η δεκαετία του 2000, γιατί οι αγκυλώσεις, οι οποίες υπάρχουν, είναι ακόμη πολλές, αγκυλώσεις σημαντικές, οδηγούν σε άλλες απελευθερώσεις, ούτως ώστε αυτές οι δημιουργικές δυνάμεις του τόπου να απελευθερωθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω μερικά πράγματα για τον τομέα υγείας.

Θα ήθελα, επειδή δεν υπάρχει και πολύς χρόνος, -είναι μόνο δεκαπέντε λεπτά- και απετέλεσε ίσως ως αίτημα, δεν έγινε αυτή η συζήτηση του Κ.Κ.Ε.

Κυρία Παπαρήγα, το να επισημαίνει κανείς τα κακώς κείμενα σε ένα σύστημα, δεν είναι κατασκευοφάντηση του συστήματος, είναι πράξη θάρρους, πολιτικού θάρρους. Και η πράξη πολιτικής δειλίας θα ήταν αντίθετα εάν λέγαμε ότι μετά δεκαεπτά χρόνια ένα σύστημα, για το οποίο είμαστε υπερήφανοι και εμείς όλοι της επαρχίας ξέρουμε πριν το 1982 πώς μεταφέρονταν οι ασθενείς σαν σφαγμένα αρνιά με τα «Ντάτσουν» να ψάχνουν να βρουν ανά την Ελλάδα νοσοκομείο και τους φέραμε ένα σύστημα υγείας ...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Με «Ντάτσουν» πάνε και τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, κύριε Παπανικολάου! Αφήστε τον κύριο Υπουργό να μιλήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεκαεπτά χρόνια έχουμε μία άλλη πραγματικότητα και στην Καλαμάτα έχουμε ένα από τα πιο σύγχρονα νοσοκομεία της Ευρώπης, όπως στις Σέρρες, όπως στα Τρίκαλα, όπως στη Λιβαδειά, όπως στη Ρόδο, όπως σε όλη την Ελλάδα και βεβαίως σε μία προσπάθεια αναβάθμισης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τι υπηρεσίες έχετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τα κτίρια, τα ξέρουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Να μη γράφεται καμία διακοπή, παρακαλώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Βεβαίως το σύστημα υγείας το οποίο προσέφερε και έχουμε πει κατ' επανάληψη και απ' αυτήν την Αίθουσα ότι παρά τα προβλήματα που έχει και τις αδυναμίες, παρά το γεγονός ότι δεν ολοκληρώθηκε σε όλη αυτήν τη διαδρομή και κυρίως στα θέματα της περιφερειακής συγκρότησης του συστήματος και κυρίως της ενιαίας δημόσιας, πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, αντί του κατακερματισμένου σήμερα και μοναδικού -είναι μία νεοελληνική παραδοξολογία που υπάρχει σχεδόν σε όλον τον κόσμο- συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, υπερηφάνως πάντοτε λέγαμε και το λέμε ότι η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας παρά τα προβλήματα μας, έχει κατατάξει σε αυτήν τη σειρά. Το σύστημα θέλει βελτίωση. Ξεκίνησαμε με έναν πολύ μεθοδικό τρόπο, συστηματικό τρόπο, μια δύσκολη, επίπονη αλλά πολύ συστηματική και με στέρεες αποφάσεις διαδικασία μεταρρύθμισης του συστήματος. Ήδη ψηφίσαμε τον πρώτο νόμο και είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι διορίσαμε τους προέδρους των Π.Ε.Σ.Υ. Ο νόμος εφαρμόζεται. Και ο νόμος έχει αρχίσει να επιλύει προβλήματα. Ήδη διορίστηκαν και συγκροτήθηκαν τα Δ.Σ. των δεκαεπτά Περιφερειακών Συστημάτων Υγείας. Αυτήν την ώρα έχει τελειώσει η προκήρυξη για τους αναπληρωτές και βεβαίως είναι σε εξέλιξη και τελειώνει μεθαύριο η διαδικασία της προκήρυξης των διοικητών μάντζερ και υποδιοικητών σε όλα τα νοσοκομεία για να μπορούμε να αλλάξουμε και να εισαγάγουμε σύγχρονα λειτουργικά συστήματα, όπως το απαιτούν οι περιστάσεις σε όλα τα νοσοκομεία.

Και να σας πω, επειδή ακούστηκαν περί Αιγαίου κλπ. Κοιτάξτε, εμείς δεν κάνουμε πολιτικό εμπόριο και ό,τι κάνουμε θα το κάνουμε με συστηματικό τρόπο και δε θα βγούμε ούτε στα τηλεοπτικά παράθυρα ούτε να κάνουμε εκείνες τις διαδικασίες εντυπώσεων, οι οποίες σήμερα περίσσεψαν σε αυτήν την Αίθουσα. Είκοσι πέντε επικουρικοί γιατροί, ο νέος θεσμός. Ήδη υπάρχουν σε όλο το Αιγαίο και επιλύουν σημαντικά προβλήματα. Όπως επίσης και οι διαδικασίες ολοκληρώνονται και για την εσωτερική ανασυγκρότηση των νοσοκομείων και με τα νέα όργανα των νοσοκομείων και με τις

διαδικασίες των κρίσεων, καταργώντας τα Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. και πηγαίνοντας στα συμβούλια διοίκησης για τη σωστή επιλογή και προχωράμε το διπλογραφικό, μία επίπονη και δύσκολη ιστορία και βεβαίως προχωράμε και το καλοκαίρι μέσα στο οποίο θα εγκριθεί και το επιχειρησιακό πρόγραμμα ...

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...

(Κωδωνοκρουσίες)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Θα το αναβάλουμε και προχωράμε, κύριε Κακλαμάνη, όταν θέλετε εδώ στην Αίθουσα και όχι με διαδικασίες εντυπώσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Κύριε Κακλαμάνη, σας παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ. Δεν γράφονται ούτως ή άλλως οι διακοπές.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Φέραμε την τροπολογία και οργανώνουμε για να λειτουργήσει διπλογραφικό σύστημα, κύριε Κακλαμάνη, διότι αρκετά οι εντυπώσεις και αρκετά όλα αυτά, τα οποία μέχρι στιγμής έχουμε ακούσει από σας.

Κυρία Παπαρήγα, θα ήθελα να πω κάτι. Μιλήσατε για τις λίστες αναμονής. Είναι μέσα στα γνωστά προβλήματα που έχουν τα νοσοκομεία μας. Θέλω να σας πω μόνο κάτι: Μπορούμε να υπερηφανευθούμε ότι οι υγειονομικά προηγμένες χώρες έχουν περισσότερο χρόνο στις λίστες αναμονής απ' ό,τι έχουμε εμείς. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι ένα πρόβλημα, το οποίο όμως δεν αντιμετωπίζεται. Και μπορώ να σας αναφέρω και την Αγγλία και τη Σουηδία και τη Νορβηγία σε πολλές περιπτώσεις. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι είναι ένα θέμα, το οποίο δεν μας απασχολεί. Δεν υπάρχουν όμως μονομερείς λύσεις σ' αυτά, είναι λύσεις σύνθετες. Και βεβαίως υπάρχει το θέμα και των πλασματικών εισαγωγών από την κακή λειτουργία του συστήματος.

Μιλήσαμε για δημόσιο σύστημα υγείας. Είναι στέρεη η απόφαση της Κυβέρνησης για δημόσιο σύστημα υγείας, αλλά δημόσιο σύστημα υγείας. Όχι σύστημα υγείας κέλυφος και από μέσα να γίνονται καθημερινώς εκατοντάδες ιδιωτικές πράξεις. Όχι εν ονόματι της υπεύθυνης διαχείρισης να μετατρέπονται τμήματα σε ιδιωτικές διεκπεραιώσεις. Ένα σύστημα στο οποίο θα πρέπει να μούν κανόνες και αρχές και συστηματικά και με μεθοδικό τρόπο –γιατί δεν γίνονται τα πράγματα από τη μια μέρα στην άλλη– αυτά θα τα προχωρήσουμε και θα τα ολοκληρώσουμε και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : ...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Υπάρχει σχεδιασμός και ξέρετε, κύριε Γιαννόπουλε, ειδικά εσείς τον έχετε ακούσει δέκα φορές. Αλλά δεν θα φάω το χρόνο μου σ' αυτό.

Για τον ΟΔΙΠΥ, για να τελειώσω με την κα Παπαρήγα, η οποία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Κύριε Γιαννόπουλε, νομίζω ότι συστηματικά και κατ' εξακολούθηση διακόπτετε τον κύριο Υπουργό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Σας έχουμε απαντήσει χίλιες φορές.

Για τον Οργανισμό Διαχείρισης Πόρων Υγείας: Αυτό περιλαμβάνεται στο υπό κατάρτιση –και δεν δόθηκε ακόμα στη δημοσιότητα– νομοσχέδιο για τον Οργανισμό Διαχείρισης Πόρων Υγείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πούμε ότι υπάρχει κάτι το οποίο είναι μοναδικό στη χώρα μας: Να έχουμε πολλά δημόσια συστήματα υγείας. Σε όλον τον κόσμο οι ασφαλιστικοί οργανισμοί αναζητούν, αν θέλετε, δεν θα χρησιμοποιήσω τη λέξη «αγοράζουν» γιατί είναι ένα κοινωνικό αγαθό, και πληρώνουν για να εξασφαλίσουν υπηρεσίες υγείας. Δεν παράγουν υπηρεσίες υγείας. Και στην κατεύθυνση αυτή και για να μπορεί να λειτουργήσει μια δημόσια φροντίδα υγείας, για να μπορεί να υπάρχει παροχέτευση των σημαντικών πόρων υγείας στους αποδέκτες, στους χρήστες, στους ασθενείς και όχι στα

συστήματα γύρω γύρω, είναι αναγκαία η ενιαία διαχείριση. Ο ΟΔΙΠΥ είναι κρατικός οργανισμός. Θα διοικείται από τους ίδιους εργαζόμενους, από τους ίδιους τους ασφαλισμένους και θα διαχειρίζεται πόρους υγείας.

Είπατε ότι θα αγοράζει από τον ιδιωτικό τομέα. Η θέση της Κυβέρνησης είναι η συμπληρωματικότητα του ιδιωτικού τομέα σε σχέση με το δημόσιο τομέα. Σήμερα τι κάνει, κυρία Παπαρήγα; Όχι μόνο κάνει συμβάσεις και αγοράζει υπηρεσίες υγείας, όλο αυτό το κατακερματισμένο ασφαλιστικό σύστημα συν το δημόσιο, αλλά αγοράζει μ' έναν τρόπο ο οποίος δεν ελέγχεται. Χρεοπιστώσεις γίνονται, με τις οποίες μέσα από εκεί δεν μπορεί να διασφαλιστεί και η διαφάνεια, αλλά και ο σωστός έλεγχος και η κατεύθυνση. Και είναι γνωστά αυτά τα προβλήματα. Και όπως ο ΟΔΙΠΥ έχει γίνει σε όλες τις σύγχρονες χώρες, με τα δικά μας προβλήματα θα προχωρήσουμε κι εμείς, ακριβώς για να διασφαλίσουμε το δημόσιο σύστημα υγείας. Πράγματι αυτό υπάρχει και λόγω του πληθωρισμού των ιατρών, αλλά κυρίως και για το γεγονός ότι υπάρχουν αυτές οι αδυναμίες του δημόσιου συστήματος υγείας. Έχουμε μια πραγματική υπερδιόγκωση του ιδιωτικού τομέα στη χώρα μας.

Θα ήθελα να απαντήσω πολύ σύντομα στις παρατηρήσεις του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Προμηθείς στα νοσοκομεία: Είναι ένα πρόβλημα και το ξέρουμε όλοι γι' αυτό έχουμε δώσει στη δημοσιότητα –και τις επόμενες ημέρες θα κατατεθεί στη Βουλή– ένα νομοσχέδιο, που εξ' υπαρχής και με ριζοσπαστικό τρόπο αυτό που σήμερα γνωρίζουμε ως διαδικασίες των προμηθειών στα νοσοκομεία, ανατρέπει.

Φεύγουν από τα νοσοκομεία και με εντελώς σύγχρονες διαδικασίες θα αντιμετωπισθεί το όλο θέμα μέσα στα πλαίσια της νέας δομής των περιφερειακών συστημάτων υγείας. Δεν θα αναλωθώ όμως προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όσον αφορά τους προϋπολογισμούς – ισολογισμούς, θέλω να πω τα εξής: Υπάρχουν προϋπολογισμοί στα νοσοκομεία. Απλώς είναι οι προϋπολογισμοί οι γνωστοί, οι τυπικοί, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου στη χώρα μας. Από φέτος και για του χρόνου, του 2001, θα καταρτιστούν τμηματικοί προϋπολογισμοί, διαδικασία την οποία θα ελέγχει το Π.Ε.Σ.Υ. για να μπορεί να υπάρχει και έλεγχος πραγματικών των διαδικασιών των εσωτερικών δημοσιονομικών των νοσοκομείων.

Μου κάνει εντύπωση γιατί ειπώθηκε κάτι το οποίο δε θα περίμενα να το ακούσω από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και βεβαίως αυτό το πράγμα έγινε μετά από υπόδειξη. Μίλησε για δήμευση της περιουσίας του Ι.Κ.Α. Είναι πολύ βαριά κουβέντα για να λέγεται και σε αυτήν την Αίθουσα και να λέγεται με έναν τρόπο ευκολίας.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Δεν ξέρω εάν οι αντιδρώντες ήταν αυτοί που εισηγήθηκαν. Θέλω, όμως, να τα προσπεράσω, γιατί η Βουλή είναι χώρος υπευθυνότητας, δεν είναι χώρος να μεταφέρονται εδώ από τους δρόμους οι διάφορες παραπολιτικές. Διότι εδώ όλοι κρινόμαστε και από αυτά που λέμε και όχι μόνο από αυτά που κάνουμε. Και βεβαίως υπάρχει και ένα μέτρο υπευθυνότητας.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Λέει, γιατί δεν έχουμε υιοθετήσει διάφορες προτάσεις νόμων της Νέας Δημοκρατίας για την υγεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Κοιτάξε, δεν ήθελα να μιλήσω γι' αυτό, αλλά θα αναφερθώ γιατί προκαλούμαι.

Οι προτάσεις για την υγεία και για το σύστημα υγείας είναι πολύ σοβαρό θέμα για να γίνονται για ήσυχος σημασίας θέματα και αποσπασματικά. Θα θέλαμε τις θέσεις και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και την ουσιαστική κριτική πάνω στις δικές μας προτάσεις, αλλά και τη δική τους αντιπρόταση.

Τον υγειονομικό χάρτη τον κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, όταν έγινε γνωστό από τις περσινές μας ανακοινώσεις. Και αυτό γίνεται για πρώτη φορά στη χώρα μας, ότι συστατικό στοιχείο της λειτουργίας του ΠΕ.Σ.Υ. είναι αυτό το εργαλείο που είναι ο υγειονομικός χάρτης. Και βεβαίως δεν μπορούσαμε να υιοθετήσουμε μια ατελή πρόταση, η οποία έγινε για λόγους εντυπώσεων.

Όπως επίσης τον Κώδικα Νοσηλευτικής Δεοντολογίας, όταν είναι αντιγραφή της γνωμοδότησης του ΚΕΣΥ, όπως είναι γνωστό. Και βεβαίως αυτό απεσύρθη, όταν έγινε γνωστό ότι προωθείται και από εμάς προεδρικό διάταγμα.

Εμείς θέλουμε πραγματικά σε αυτά τα ζητήματα –γιατί δεν έχουμε κρίση αυθεντίας– να έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και

Πρόνοιας): Θα ήθελα τελειώνοντας να πω στον κ. Κωνσταντόπουλο το εξής: Κύριε Κωνσταντόπουλε, θέλω μόνο να σας πω ότι μέχρι το 1983 υπήρχαν δύο επιδόματα. Μετά το 1980 υπάρχουν όσα αναφέρονται σε αυτόν το χάρτη –και τον καταθέτω για τα Πρακτικά, για να δείτε τον τρόπο με τον οποίον αντιμετώπισε το ΠΑΣΟΚ σε όλη τη διαδρομή του με ουσιαστικό τρόπο αυτό που λέμε σήμερα στη χώρα μας κοινωνική πολιτική και πρόνοια στις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού– συγκεκριμένα έργα και λόγια στα οποία εσείς τουλάχιστον δε θα έπρεπε να εγκαλείτε την Κυβέρνηση.

Παρακαλώ πολύ να καταθέσω αυτόν το χάρτη, γιατί είναι πάρα πολύ χρήσιμος. Όλη η διαδρομή και η πορεία του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Αλέξανδρος Παπαδόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα χάρτη, ο οποίος έχει ως εξής:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Όπως επίσης και για τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την προνοιακή πολιτική για τη συγκεκριμένη ηλικία, τους γερόντους.

Είμαστε υπερήφανοι διότι αυτήν τη στιγμή για τους ξώμαχους, τους απομονωμένους σε νεκροταφεία ελεφάντων, που είναι σε όλη την Ελλάδα, για άτομα καταθλιπτικά, για γερόντους, χωρίς δυνατότητα επικοινωνίας -και είναι πρόγραμμα των τελευταίων δύο χρόνων του ΠΑΣΟΚ- υπάρχει ένα πρόγραμμα προστασίας με νοσοκόμες, με οικιακές βοηθούς, με γιατρούς, οι οποίοι πηγαίνουν καθημερινά επί τόπου. Κι αυτές τις μονάδες από το Σεπτέμβριο και πέρα θα τις κάνουμε χιλίες για όλη την Ελλάδα. Έτσι είναι η πραγματική κοινωνική πολιτική στις πραγματικά ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

Κι επειδή μας ψέξατε και μάλιστα θεωρήσατε ότι κάνατε σημαντική πρόταση, θέλω να σας πω το εξής: Χάρτης προνοιακών δομών και δράσεων υπάρχει. Θέλω να τον καταθέσω, γιατί είμαστε υπερήφανοι ότι κάναμε ένα χάρτη από τους πιο σύγχρονους, συστηματικούς και ολοκληρωμένους. Άνοιξα τυχαίως στην Ηλεία. Μπορείτε να δείτε τι υπάρχει σήμερα στην Ηλεία και με χρονοδιάγραμμα ποιες είναι οι νέες δομές -και με συγκεκριμένες χρηματοδοτήσεις- που θα γίνουν σε όλο το φάσμα το επόμενο διάστημα.

Αυτό το καταθέτω στη Βουλή, για όσους συναδέλφους το θέλουν -γιατί έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον- για να ενημερωθείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Αλέξανδρος Παπαδόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα χάρτη, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μία Κυβέρνηση που δεν επιδιώκουμε εντυπώσεις. Είμαστε μία Κυβέρνηση που έχει κερδίσει υποθέσεις. Εμείς θα μείνουμε με τις υποθέσεις, γιατί αυτές αναζητά εναγωνίως ο ελληνικός λαός. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης θα κλείσει τη συζήτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δευτερολογία του επανέφερε το θέμα της διαπλοκής, ως συνηθίζει να το κάνει, την τελευταία στιγμή, για να δημιουργεί εντυπώσεις.

Ο ελληνικός λαός γνωρίζει τις διαδρομές των παρατάξεων, των κομμάτων και των πολιτικών και κάνει τις επιλογές του. Με βάση αυτό έκρινε στις 9 Απριλίου και θα κρίνει και θα συγκρίνει και θα αποφασίζει.

Στη μόνιμη αυτή επωδό της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Καραμανλή έχω μόνο ένα πω ότι διαχρονικά η Νέα Δημοκρατία έχει σχέσεις εξάρτησης με τα οικονομικά συμφέροντα. Υπάρχουν πολλές αποδείξεις. Μία πολύ πρόσφατη είναι το δίωρο της κατά φαντασίαν νίκης στις 9 Απριλίου, όταν προσέτρεξαν στη Ρηγίλλης κάθε λογής προστάτες και χορηγοί. Ήταν η απόδειξη της διαπλοκής, της εξάρτησης και της υποκρισίας.

Εμείς το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση διαχειριζόμαστε το δημόσιο χρήμα με διαφάνεια και με νομιμότητα, με γνώμονα το συμφέρον της χώρας και το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Κλείνοντας τη σημερινή συζήτηση θέλω να διαπιστώσω ότι η Ελλάδα ιστορικά το 1981 για παράδειγμα, όταν ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν τελευταία μεταξύ των χωρών της

Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όρους κοινωνικών υποδομών και κοινωνικής στήριξης και μόνο τα τελευταία χρόνια κατάφερε να βελτιώσει τη θέση της.

Τα ελλείμματα τα οποία υπάρχουν είναι ιστορικά γνωστά. Είναι ελλείμματα στα θέματα της ποιότητας της εκπαίδευσης, στην ποιότητα της υγείας, στις πολιτικές κατά του αποκλεισμού και κατά της ανεργίας, δεν είχαμε ενεργητικές πολιτικές στις πολιτικές κατά νέων μορφών εγκληματικότητας. Ήταν ελλείμματα που αφορούσαν τη θέση του ανθρώπου στην κοινωνία.

Κανείς ποτέ δεν είπε ότι τα ελλείμματα αυτά έχουν εξαφανιστεί. Κανείς ποτέ δεν είπε ότι η Ελλάδα είναι από άποψη κοινωνικής πολιτικής πια μια ιδεώδη χώρα. Εκείνο το οποίο είπαμε και προσκομίσαμε εδώ τις αποδείξεις είναι ότι μειώσαμε τις αποστάσεις, ότι από εκεί που ήμασταν πίσω προχωρήσαμε με αρκετά γρήγορους ρυθμούς τα τελευταία χρόνια, ότι αφιερώνουμε όλο και περισσότερο πόρους γι' αυτούς τους σκοπούς, ότι κλείνουμε την ψαλίδα η οποία υπάρχει.

Ο δρόμος είναι μακρύς, προχωρούμε. Εμείς δεν ρητορεύουμε κοινωνικά. Εμείς δημιουργούμε τους όρους πραγματικής κοινωνικής σύγκλισης. Και η πραγματική κοινωνική σύγκλιση είναι κάτι το οποίο δεν είναι άπιαστο όραμα, είναι κάτι που όπως δείχνει η τελευταία πορεία, μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Και θα γίνει πραγματικότητα γιατί εμείς πιστεύουμε στην ισχυρή κοινωνία και η ισχυρή κοινωνία είναι μια κοινωνία κοινωνικής δικαιοσύνης, κοινωνικής αλληλεγγύης κοινωνικής συνοχής. Είναι μία κοινωνία που εκφράζει εμάς το ΠΑΣΟΚ, την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κας Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα: «Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης περιλαμβανομένων των θεμάτων του τομέα υγείας - πρόνοιας».

Η συνάδελφος κα Πετραλιά ζητεί την άδεια του Σώματος για ολιγοήμερη απουσία της στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 25 Μαΐου 2001 και της Δευτέρας 28 Μαΐου 2001 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνεται.

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 25 Μαΐου 2001 και της Δευτέρας 28 Μαΐου 2001 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.30', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τρίτη 12 Ιουνίου 2001 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

